

Учителя Петър Дънов

ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА

**Общ Окултен Клас
година XI (1931-1932)**

Варна 1998 г.

ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА

Размишление.

Упражнение за дишане с движения. Съвременните хора говорят за чист и добър живот, като имат пред вид главно външната чистота и доброта. Това е все едно, да ходи детето на училище и да пази тетрадките си чисти, да не пише в тях, да не решава задачите си. Ще бъдат ли доволни майката и бащата от чистотата на тези тетрадки? - Няма да бъдат доволни. Детето отива на училище, връща се, но нищо не учи. За предпочтение е тетрадките му да бъдат нацапани, т.е. изписани, но тога учи, да пише и да смята. Това радва учителите. Кое е по-добре: да се запазите чисти, като тетрадките на мързеливото дете, или да изцапате живота си, но да учите, да пишете и смятате върху неговите листа? Пазете вътрешната чистота на душата си. Не се страхувайте, ако външният ви живот е малко изцапан. Тая нечистота лесно се премахва. Не може майсторът да работи и да бъде чист. Дрехата му все ще се нацапа малко, но лесно ще се очисти. След всичко това, хората се запитват, защо оstarяват. Това е все едно, да се запитва детето, защо се цапат тетрадките. Отговорът е

прост: детето е писало, смятало, учило, за което и учителите, и родителите се радват. Не е въпрос, че тетрадките се изписват; важно е да се учи. Много тетрадки ще се изпишат и турят настрани, като непотребни, важно е да се пише и смята, да се решават задачи и да се придобива знание.

Едно се иска от человека: да придобие знание. - Какво знание? - Което може да го крепи. Всяко знание, което не крепи человека, не е истинско. Всяко нещо, което не внася радост в человека, не е на място. Разумността прави человека радостен. Ето, взимате пергел и чертаете с него окръжност. Вие се радвате, че окръжността е правилна, но разумността е във вас, а не в пергела. Следователно, колкото правилна да е окръжността, никой не би желал да бъде пергел. Пергелът даже не подозира, че може да чертае окръжности. Щом го затворите, той изгубва способността си да чертае нещо. Той губи вяра в себе си. Щом го отворите и започнете да чертаете с него, той отново се насърчава.

Начертайте си по един триъгълник и по една окръжност. Ако на половината кръг турите сенки, чертежът ще бъде по-красив от предишния. Всяко нещо, което има сенки, е по-красиво от това, което няма сенки. Какъв ще бъде животът без сенки? Ще кажете, че сенките внасят противоречия в живота. Обаче, противоречията се осмислят, когато са разумни. Следователно, всяка сянка, поставена на място, носи благословение за человека. Всяка сянка, турена дето не трябва, носи нещастие. Благословение е за человека, да

го завиеш зимно време с дебел, вълнен юрган; нещастие е за него, ако лято време, при температура 30-40 градуса, го завиеш с тоя дебел юрган. Това са обикновени положения, които всеки човек може да научи. Така и децата лесно научават стихотворения и ги декламират. Като слушат някое дете да декламира, казват: Учено е това дете, много знае. - Не е учено то, чужди работи възпроизвежда. Ако няколко деца декламират едно и също стихотворение, те ще се отличават едно от друго по гласа си и по начина на предаването. Когато детето декламира добре, авторът на стихотворението е доволен. Той седи между публиката и се усмихва на детето. Ако декламацията не излезе добре, той се крие между хората, не смее да погледне никого. Същото състояние преживява и майката, когато милват или стискат ръката на детето ѝ. В първия случай тя се усмихва доволно; във втория случай тя е недоволна и страда.

И тъй, колкото по-тясно са свързани хората, толкова по-големи са страданията им. Те възприемат страданията си един от друг. Разправяха ми един случай за предаване на страданието. Една ханъмка, от високо произхождение, страдала от зъб. Това се случило в с. Николаевка. Мъжът ѝ, който я общувал много, я завел при един българин да извади зъба ѝ. Къщата на българина била на два етажа. Ханъмката се качила на втория етаж, а мъжът ѝ останал на първия етаж, докато извадят зъба. Като вадели зъба ѝ, тя викала от болки, но и мъжът започнал да вика. Нейната болка се

предала на него. - Защо? - Понеже били тясно свързани. Не може да обичаш някого и да не вземеш участие в неговото страдание. Същият закон се отнася и до неодушевените предмети. Един цигулар дал цигулката си на поправка при един виден италиански майстор. Той решил да почака в работилницата, докато се поправи цигулката му. Седнал на един стол и наблюдавал, как работи майсторът. Последният взел ножа си и умелогопрекарал подължината на цигулката, за да отлепи едната част от другата. Като видял това, цигуларят припаднал. Майсторът му помогнал да се съзвезме и казал: Не се беспокой, цигулката ти ще бъде така добре поправена, че няма да я познаеш. - Защо изгубил съзнание цигуларят? - Защото двойникът му бил свързан с цигулката.

Казано е в Писанието, да не се свързвате със света. Това значи: Не се свързвайте с преходни неща. С други думи казано: Не се влюбвайте във временни неща. Имаш къща. Кажат ти, че къщата ти изгоряла. Ти се уплашиш и припаднеш. Имаш пари, пазиш ги в кесия, радващ им се. Някой открадне кесията и ти страдаш, пропадаш с парите заедно. Те се изгубват, ити изгубваш живота си. - Тогава да не обичаме никого и нищо. - Обичайте неща, които никой не може да ви отнеме. Щом ви ги отнемат, те са временни, преходни неща. Когато всички хора обичат едно и също нещо, ти дръж сърцето си далеч от този предмет. Всички обичат златото. Ето защо, за да не си причиняваш излишни страдания, стой далеч от него. Колкото по-малко влагаш

сърцето си във временните неща, толкова по-добре за тебе. В любовта има степени. Ще започнеш с единица любов и ще вървиш нагоре. С единица любов ще обичаш временните неща, които днес съществуват, а на другия ден изчезват.

Като минава от временните към вечните неща, човек постепенно увеличава любовта си от единица в две, три, четири и повече единици. Коя е степента на разумната любов, не се знае. И тя постоянно расте и се увеличава. Докато човек обича с чуждите сърца, дотогава любовта му се насочва към временни и преходни неща, т.е. към мъртвите работи. Щом вложи своето сърце, любовта му се отправя към вечното и безгранично начало на живота. Когато човек дойде до любовта на своето разумно сърце, до високата степен на любовта, нещата се осмислят и оживяват. Любовта е непреривна. Обаче, хората мислят, че със смъртта става прекъсване на любовта. Не е така. Единствената непреривна сила е любовта.

Представете си, че ви дам около двадесет различни предмети от по един килограм: гипс, желязо, мед, калай, олово, сребро, злато и други метали. На всички предмети давам форма на хлебна питка. Вие взимате тия питки, разглеждате ги и забелязвате, че те се отличават по своето относително тегло и по свойствата си. Коя от тези питки ще задоволи глада ви и ще внесе сила в организма ви? - Никоя. Обаче, ако имате една питка от чисто пшеничено брашно, тя ще ви задоволи. Ще я изядете и ще се ободрите и усилите. Пшеничената

пита представя истинската любов. Тя струва по-евтино от златния къс, но силата ѝ е по-голяма. Каквато е разликата между различните прояви на любовта, такава е разликата и между видовете знание. Има знание, което прилича на гипса, друго - на желязото, трето на среброто, на златото и т.н. Истинско знание е основа, което освобождава човека от ограниченията на живота. Стремете се към това знание. Придобивайте знание, което може да ви освободи от всички мъчинотии, тревоги, смущения и страдания.

Стремете се към изучаване на ония закони, които разрешават противоречията. Представете си, че вървите по един път. Настига ви един човек, застава от лявата ви страна и започва да ви укорява, да говори обидни думи по ваш адрес. В същото време, от дясната ви страна застава човек, който ви говори добри думи. Колкото първият човек ви хули и обижда, толкова вторият ви хвали и говори за вас най-добри думи. Какво трябва да правите? Вие сте тръгнали на далечен път, очакват ви някъде да получите голямо наследство, от няколко милиона лева. Трябва да се явите на определен час. Ако закъснете, ще объркате работата си. Вървите по пътя и си казвате: Ако се спра само за момент да се обяснявам с тоя, който ме хули, или да благодаря на тоя, който говори добре за мене, ще объркам работата, за която съм тръгнал. Как трябва да постъпиш? Ако си ученик, ще бъдеш глух за укорите и за похвалите. Ученикът знае, че който говори добре за хората, повдига себе си; който говори лошо, сам се понижава.

Прилагайте тоя закон, без да се смущавате. Ако го прилагате, всичките ви мъчинотии и страдания ще изчезнат. Това е един от великите закони на живота. Ученикът се отличава по това, че прилага законите на разумната природа. Те са закони и на великия, целокупния живот.

Често се говори за мъжа и за жената, за майката и за бащата, за учителя и за ученика, без да се знае тяхната същина, т.е. техните отличителни черти. Майката, например, има отношение към раждането. Майка е само оная жена, която ражда. Извор е това, от което изтича вода. И от кладенеца се води вода, но той не е извор. Вода черпят и от извор, и от кладенец, и от чешма, но те се различават. Както числата се различават едно от друго по значение и смисъл, така и понятията за нещата са различни. Изговаряте числата 45 и 72 и започвате да треперите. Когато жената стане на 45 години, започва да се страхува. Когато мъжът стане на 72 години, и той започва да се страхува. Какво страшно има в числото 45? Това е възраст, при която жената постепенно губи външния си кредит. Банките престават да я кредитират и тя разчита на собствения си капитал. Мъжът, като стане на 72 години, започва да се беспокои, че губи кредитта си. Той казва: Затвориха се вече банките за мене. Отсега нататък трябва да живея със свой собствен капитал, а такъв нямам. Числата 45 и 72 са добри, но, вложени в човешкия живот, те стават опасни. Като дойдат до тия числа, мъжът и жената се стряскат и казват: Свърши се нашата работа. На

младини всичко беше възможно. Сега нищо не може да се направи.

И тъй, истинско знание е онова, което освобождава човека от страха и ограниченията. Изкуство е да превръща числата 45 и 72 така, че да използваш всичките им свойства. Ще гледаш на тез като на живи величини. Какво се крие в числото 45? То е книга от 45 страници, в които е написано движението, през което са минали твойт ум, твоето сърце и твоята воля. Земята е обиколила около слънцето 45 пъти, а вие се страхувате от това число. Отворете книгата и прочетете, какво сте написали в нея. Така ще осмислите числата 45 и 72, като книга на вашия живот. Много знания се крият в тези числа.

И тъй, когато вървите в правия път на живота, не се спирайте да отговаряте на ония, които ви хвалят, или корят. Бъдете глухи и за едните, и за другите. Каквото става вън от човека, същото става и вътре в него. Като се научи да се справя с външните мъчнотии, той ще може да се справя и с вътрешните. Ще кажете, че откак сте тръгнали в правия път, имате по-големи мъчнотии. Така казваше един християнин, че откак приел Христовото учение, имал по-големи изпитания и изкушения. Радвайте се, когато ви изпитват, но бъдете будни да издържите изпитите си. С лош човек не се разправяй. Той само чака да го бутнеш, да го предизвикаш. И с човек, който те хвали, не говори. И двамата имат някаква користолюбива цел, да вземат нещо от тебе. Това е все едно, да говориш лошо за

хлебаря и да му искаш хляб, или да го хвалиш и да очакваш доброволно да получиш от него хляб. И в единия, и в другия случай хлебарят не може да даде хляб. - Защо? - Хлябът не е негов. При това, и двамата не са избрали добър метод. Първият мисли, че с укори и лоши думи ще успее да получи хляб. Вторият мисли, че с похвали и с добри думи ще успее. Нещата се придобиват само с любов. Тя изключва и укорите, и похвалите.

В живота действуват две сили: законът и любовта. Едно малко момиче, добро и умно, отива на училище. Минава край една хубава плодна градина, пълна със зрели плодове. Влиза в градината, навежда се и взима една паднала ябълка. Изведнъж излиза градинарят и запитва момичето, кой му позволи да събира ябълки. Бедното момиче се извинява, че пожелало да си вземе една от падналите ябълки, но градинарят не иска да чуе, удря му една плесница. След време детето пак минава край градината и пожелава да си вземе един от падналите плодове - забравило плесницата. Озърнало се да не го види някой, но останало изненадано, че пак излязъл срещу него човек, но не с намерение да го наказва. Той го спрял, напълнил джобовете му с хубави плодове, откъснати от дървото, и му казал, когато пожелае, да се отбива в градината и да си откъсва по няколко плода. - Защо първият човек постъпил по един начин, а вторият - по друг начин? - Първият човек е слугата на градинара, градината не е негова. Той прилага закона. Вторият човек е

господарят, той прилага любовта.

Следователно, когато ви бият и наказват, ще знаете, че сте се натъкнали на слугата. Когато получавате блага изобилно, натъкнали сте се на господаря. Дето е Бог, там е изобилието. Дето Бог отсъствува, там има наказание и бой. Ако придобиваш знание от слугите, ще бъдеш бит - там действува законът. Ако искаш да не те бият, ще вървиш край плета на градината, без да поглеждаш зреите плодове. Позволиш ли си да откъснеш един плод, веднага ще те питат: Кой ти позволи да влизаш в градината? Добре е човек да не влеза без разрешение в чужда градина, но някои хора не издържат пред желанието да си откъснат един плод. Те знаят, че после ще има бой, ритане, но въпреки това, не могат да се противопоставят на желанието си. Колко пияници са бити от кръчмарите, но пак ги посещават. Като мине 12 часа след полунощ, кръчмарят ги бие, блъска, да напуснат кръчмата, но те не искат. Следователно, когато се оплаквате, че сте бити, ще знаете, че или сте били в положението на детето, което влеза в чуждата градина без разрешение да си вземе един плод, или сте в положението на пияницата, когото кръчмарят бие, да излезе от кръчмата. Всеки извинява детето, казва, че е малко, не познава закона. Какво ще кажете за възрастния, който познава закона и, въпреки това, отива в кръчмата да пие и не мисли, че трябва да се върне вкъщи?

Учете се от всичко, което става в живота. Има примери, които включват в себе си житейска мъдрост.

Те са символи, от които хората трябва да се поучават. Един турски бей посетил един български чорбаджия, с когото разговаряли по разни въпроси. Беят видял на стената три икони - св. Богородица, св. Георги на кон и св. Никола с дълга, бяла брада, като старец. Пред иконите висели три канделари, които постоянно горели. Беят запитал чорбаджията: Защо горят тия канделари? Защо ти са тия икони? Чорбаджията отговорил: Откак имам тия икони, никакво нещастие не се е случило в дома ми. - Щом е така, и аз ще си купя такива икони, ще запаля по едно канделар пред тях, да се пазя от кражби. Слугите ми постоянно ме крадат. Като се върнал вкъщи, първата работа на бея била да си купи трите икони и канделари. След това изпъдил слугите си. Съседите, като научили, че беят няма слуги, влезли една вечер в дома му и го обрали. Беят останал крайно изненадан от кражбата. Влязъл в стаята, дето били иконите и започнал да се разговаря с тях. Погледнал към иконата на св. Богородица и казал: Тебе те оправдавам. Ти си майка, имаш малко дете, не можеш да се занимаваш с моите работи. После се спрял пред св. Георги и му казал: И тебе оправдавам. Ти си млад, имаш кон, трябва да го яздиш, не можеш да пазиш къщата ми. Най-после се спрял пред св. Никола и строго му казал: Ти нямаш дете, нямаш кон, не си млад, трябваш да ме пазиш от крадци. За наказание обърнал иконата с главата надолу. Случило се, че съседите се разказали за постъпката си и върнали крадените вещи.

Какво представлят тия икони? Първата икона, св.

Богородица, представя човешкото сърце, което не може да се държи отговорно за постъпките си. Втората икона, св. Георги, представя човешкия ум, който също не е отговорен за постъпките си. Иконата на св. Никола, белобрадият старец, е човешката воля, която отговаря за всичко, което правят ума и сърцето. Тя е длъжна да пази всичкото богатство, което човек е събирал от векове. Това се иска от разумната воля, която учи човека на въздържание. Който не се въздържа, ходи по пътя на своята неразумна воля.

Днес повечето хора - млади и стари, не се въздържат. Какво ще кажете за тях? Те са баби и дядовци, безволни същества. Не е герой оня, който не може да се владее. Самообладание е нужно на човека. Без самообладание нищо не се постига. Ти не си дошъл на земята да оправяш света. Като живееш, ще прилагаш разумната си воля и самообладание. Реката трябва да се движи в определени граници, между двета си бряга. Понякога реката излиза от своето корито, но това е неестествено. Тя излязла от пътя, който природата ѝ определила. С какво ще се похвали неканализираната река? Ще каже, че може да излиза вън от бреговете си. Това не е за похвала. - Каква ще бъде водата на река, която постоянно излиза от бреговете си? - Нечиста. Тя събира нечистотиите по пътя си и ги разнася, дето не трябва. Човек, който не може да се владее, поема нечистотии по пътя си и ги разнася навсякъде.

Закон е: Ако искаш да запазиш състоянието си, трябва да прилагаш самообладание. Понякога е

достатъчно да се мръднеш с една десетохилядна част от милиметъра, за да изгубиш самообладанието си. Затова е казано: „Малкото камъче катурва колата.“ Разумният върви по пътя си и не дава ухо нито на оня, който го ругае, нито на оня, който го хвали. Той знае, че и двамата грешат. И ако рече да се спре и обяснява с тях, и той греши. Той губи най-много. Речеш ли да се обясняваш с оня, който те кори, ще знаеш, че ако му кажеш една лоша дума, той ще ти каже две. Какво ще спечелите от това?

Помните: Неуспехът в живота ви се дължи на това, че се занимавате с обикновени работи. Откажете се от обикновеното в живота, то е причина да останете назад в развитието си. Много работи ви предстоят да учите - не сте изпълнили програмата, която ви е дадена. Учене е нужно. Вие мислите, че и с малко знание ще минете. Не е така. Комисията, която ви изпитва, е крайно взискателна. Тя ще провери знанието ви и ще ви пипне там, дето най-малко знаете. Ще ви подложат на такъв изпит, какъвто не сте предполагали. Като видят, че знаете, ще ви пуснат в по-горен клас. Ако не знаете, ще ви оставят да повтаряте класа. Това се отнася до всички. Строга, но крайно справедлива е тази комисия. Като ви изпитват, сами ще видите, че не сте толкова добри, колкото трябва да бъдете; не сте толкова справедливи, милостиви, търпеливи, колкото трябва да бъдете. Още много ви липсва, докато станете истински ученици. Ще кажете, че правите усилие. - Разумни усилия са нужни. За да придобиете търпение,

милосърдие, трябва да спазвате известни закони. Само разумният може да бъде търпелив. Ако е разумен, и слабият може да бъде търпелив.

Търпението е качество на разумния, на вътрешно богатия, на оня, който е придобил самообладание. Старият, немощният, бедният, който постоянно се оплаква от положението си, не може да бъде търпелив. Някой казва, че търпи по неволя, и мисли, че е търпелив. Неволята не е търпение. Казваш: Не мога да търпя повече. - Беден си. - Това не може да направя. - Слаб си. - Не е време за работа, условията са лоши. - Ленив си. - Това е задача, която не може да се реши сега. - Това показва, че обичаш охолния живот. Трудолюбивият веднага решава задачата си. Всички го обичат и му помагат, безразлично, дали е млад, или стар, мома или момък.

Кое е отличителното качество на младия, и кое на стария? Ако в дома си имаш стар, немощен човек и отидеш на нивата да работиш, той ще те чака да се върнеш, ти да му помогнеш. Ако имаш млада дъщеря, като се върнеш от нивата, ще завариш всичко готово: къщата изчистена и наредена, дрехите изпрахи, хлябът опечен, яденето готово. Ти щесе измиеш, ще благодариш на Бога за всичко, което ти е дал. Ще благодариш, че имаш млада, работна дъщеря и ще седнеш пред трапезата с благодарност и доволство. Младият е готов да помага на всички. Старието чаква помощ от другите.

Какво е отличителното качество на ученика? - Ученикът е всяка млад и готов да помага на по-

слабите. Каже ли някой, че е ученик, а очаква да му помагат, той е на крив път. Каже ли, че учителят ще му помага, той е прав дотолкова, доколкото разчита на светлината на учителя си. Ако и вие очаквате, аз да ви уча наготово, лъжете се. Аз ще ви светя, а вие ще учите. И аз съм учил така. Очаквате ли всичко наготово, ще оставя други да ви учат - слугите на градинаря. Те учат с плесници. Ще ви ударят една-две плесници и насила ще ви заставят да учите. Понякога и учениците се бият помежду си. Казвам: Бият се и се карат слугите. Господарите никога не се бият. Който иска да не го бият, трябва да изпълнява закона на послушанието. Като мине край чужда градина, да не влиза вътре без разрешение. Каже ли някой, че е прекарал добър живот, това показва, че е бил послушен. Той е минал край някоя чужда градина, господарят на градината го извикал, и сам напълнил джобовете му със сладки плодове. Добрият и лошият живот са временни положения. Ти се оплакваш от лошия си живот и казваш, че хората те мразят. Не те мразят хората, но ти си влязъл в чужда градина без разрешение, и слугата ти ударил една плесница. Влез в градината, когато е там господарят. Той ще напълни джобовете ти със сладки, зрели плодове. Това са благоприятните условия на живота.

Някои слушат, какво говоря, но не ме разбират и казват: Не вижда ли учителят доброто, което носим в себе си? - Това не е важно за мене. Доброто във вас е вашето минало. Вие сте го изработили вече. Важно е

днес да вървите стъпка по стъпка след мене, да увеличите капитала на сегашния си живот. Не следвате ли тоя път, аз ще си вървя сам, а вие ще останете на мястото си да се оплаквате, че ви укоряват, или да се радвате, че ви хвалят. Мене не ме интересуват нито укорите, нито похвалите, които се сипят върху вас. Не се интересувам от лошото и от доброто, което се говори за мене. Който говори добро или лошо за мене, това си остава за негова сметка. В края на краищата, и в двата случая аз придобивам нещо ценно - и от двамата се уча. Аз влизам в положението и на двамата и ги разбирам. Аз зная, защо единият кори, а другият хвали. Ще кажете, че е добре да бъде човек учител, да знае всичко. Добре е за ония, който не знае, каква отговорност носи учителят. Добре е да бъдеш и майка, но тя знае, как е станала майка.

Един свещеник разправяше една своя опитност. В една от стаите на неговата къща живеела една жена. Дошъл денят жената да ражда. Случило се, че свещеникът бил у дома си и трябвало да преживее мъките и страданията на раждането. Жената се мъчила цели три дня. През това време свещеникът не могъл спокойно да си върши работата. Излизал от стаята си, връщал се, но все не бил спокоен. На третия ден, когато жената родила, и той се освободил. Отишъл на църква и отправил към Бога дълбока, благодарствена молитва, че се освободил от мъките и страданията, които преживял заедно с родилката.

И тъй, докато човек ражда, непременно ще мине

през мъчнотии и страдания. Когато някой пита, защо идат страданията, казвам: Страданията идат, за да роди човек нещо. Казано е: „Жена, докато ражда, на мъки е.“ - Кое се мъчи в човека? - Висшето, благородното. Щом роди нещо, животът на човека се осмисля. Мнозина гледат на страданията като на нещо ненужно. Не е така. Страданието е необходим процес. Ще страдаш, докато се пробуди в тебе висшето съзнание, т.е. Божественото начало. Цялата природа минава през страдания. тъй щото, не питайте, защо са страданията, но работете съзнателно върху себе си, да се осмислят. Веднъж страданията осмисленi, въпросите на живота лесно се разрешават. Само така човек ще се подмлади и обнови, а след това ще възкръсне.

Религиозните очакват възкресението след смъртта.

- Кой възкръсва? - Добрите, способните ученици, които са завършили успешно училището. Те са издържали изпитите си и са получили диплом за завършено образование. Обаче, ония, които не учат, пропадат на изпитите. Божествената школа е снизходителна към тях. Тя им дава възможност да се явяват по няколко пъти на изпит, но без знание не ги допушта. Тя не прави никакви отстълки. В тоя смисъл, възкресението е естествен процес за придобиване на знания и освобождаване от ограниченията. Щом завърши с успех програмата на земното училище, човек възкръсва и влиза в новия живот. Който познава Божествените закони и ги прилага, той минава през възкресението. Ако не познава тия закони, той е далеч

от възкресението. Каквите обидни думи да кажете на възкръсналия, той не се смущава. Той казва: Едно време бях и кон, и магаре, и лош човек, но минах и заминах през това. Сега съм свободен, възкръснал човек.

Сегашните хора лесно се обиждат. Достатъчно е да кажеш на някого, че е магаре, за да се разсърди. Магарето е умно животно. То пие само чиста, бистра вода. Ще мине през много изворчета, но ще избере най-чистото и оттам ще пие. Ще кажете, че магарето реве. Кой не реве днес? Разсъждавайте философски и ще видите, че всяко животно крие в себе си нещо добро. Казвате, че змията е ехидна, хапе и внася отрова в човека. От ваше гледище, змията е опасна, но от нейно гледище, не е така. Отровата е нейна защита. Тя хапе само оня, който я настъпва. Без причина тя никого не напада. Като знаете това, ще се пазите от змията. В Индия има змии, които ядат мишки. Ако такава змия влезе в един дом, тя изядда всичките мишки и напушта дома. Тая змия е на мястото си.

Казвам: Не е страшна змията. Страшно е, да не се върне човек към стария живот, животът на първия черен адепт, който се яви пред Ева във вид на змия. Това е старият човек без крака, който много обещава, а нищо не изпълнява. Ако накарате тоя човек да ви послужи нещо, той ще каже: Не е време сега за тая работа. Той има само една задача: да изпитва хората, да види, колко са послушни и верни на Господа. Тоя адепт им обещава големи придобивки: знание, слава,

богатство. Той им описва такъв свят, какъвто никой не може да им даде. Само едно нещо иска от тях: да ядат от забранения плод. И Ева излезе много лековерна. Тя повярва на обещанията му, яде от тоя плод, даде и на Адама. В края на краищата, и двамата видяха, че са излъгани. Много гадатели има в света, но малцина казват истината. Трябва да се каже истината на човека, но само оня може да я каже, който е свързан с Бога.

Преди 20 години дойде при мене един познат, помоли ме да му кажа, може ли да стане музикант. Той обичал музиката, искал да я изучава, да стане музикант. Понеже искаше да му кажа истината, трябваше да му говоря открито. Казах му: От тебе може да стане всичко, каквото пожелаеш, но в никой случай музикант. Ти можеш да станеш търговец, учител, свещеник, но не и музикант. Ако ме послушаш, ще живееш добре. Иначе, ще прахосаш парите си и ще загубиш времето си. Той ме послуша и се нареди добре в живота. Попитах го, от колко време е влязла в ума му идеята да изучава музика. Той ми каза, че преди три години слушал един оркестър и оттогава се явило у него желанието да стане музикант. Музикантът се ражда музикант. Той трябва да е роден с желанието да бъде музикант, да е роден от музикални родители, да живее в музикална среда. Тоя човек, обаче, нямаше музикален тakt в себе си. Музикалното чувство в него не беше развито. За да стане музикант, той трябва да работи поне два живота усилено в областта на музиката.

Като работи върху себе си, човек трябва да знае,

какво може да придобие в даден момент. Първото нещо, което се иска от човека, е да учи. В този смисъл, всеки може да стане ученик. Като учи, той ще се ползва от средствата, които природата му предлага. Ще се ползваш от музиката като средство за твоето развитие. Големи богатства се крият в природата. Човек може да се ползува от тия богатства дотолкова, доколкото са неговите способности. Например, някой не знае, как да посрещне един гост. Изкуство е да умееш да посрещнеш человека, да знаеш, какво да го запиташи и какво да му кажеш.

Един българин, чорбаджия, разправяше, как майка му, която била гъркиня, посрещнала един виден гост българин. Баща му казал на жена си, как трябва да посрещне госта, с какви думи да го приветствува. Той ѝ казал да посрещне госта с думите: Приятно ни е, че ви виждаме между нас. Понеже не знаела български език, тя повторила тия думи няколко пъти, да ги научи добре. Дошъл гостът и, вместо да каже, че ѝ е приятно, тя казала обратно: Неприятно ни е, че ви виждаме между нас. Така постъпват много хора. Вместо да кажат една добра дума, или да отправят добро чувство към своя близък, те го приемат със свито, стегнато сърце. Например, не си разположен. Дойде някой в дома ти и ти се стегнеш. Той чувствува, че не е дошъл навреме и започва да се притеснява. Външно го посрещаш с „добре дошъл“, но вътрешно си казваш: Сега ли намери да дойдеш? Казвате: Добра обхода е нужна между хората. Истинска обхода е тая, да

посрещнеш человека добре и когато не си разположен. Виновен ли е той, че е дошъл не на време, когато не си разположен? Дали си разположен, или неразположен, ти трябва да имаш самообладание, да се владееш.

Представете си, че Господ ви повика на работа. Трябва ли да се съобразявате с разположението си? Ще кажете, че не е време за работа, не сте разположени. Помните: Бог говори един път. Той ще ви нащепне отвън, или отвътре, и вие трябва веднага да се отзовете. Каже ли ви веднъж нещо, Той повече не повтаря. Чуваш, че отвътре ти се казва да напуснеш мъжа си. Ти чуващ гласа, но започваш да разсърждаваш: Възможно ли е да напусна мъжа си? Имам деца, имам задължения към дома си, не мога да послушам тия глас. Обаче, гласът не се обажда повече. Ти си доволна, че не си послушала. Трябва да знаете, че Бог изисква от человека неща, които са възможни. Да иска от жената да напусне мъжа си, това е задача, която тя трябва да реши правилно. В напускането се крие нещо, което жената не разбира и се противопоставя. Обаче, като дойде смъртта, иска, не иска, жената напуска мъжа си. Тя плаче, прощава се с него; и той плаче, иска да я задържи, но не може. Какво ще правят? Най-после тя ще го убеди, че трябва да го напусне. Тя му казва: Остани ти да живееш, както намериш за добрее. Бъди свободен, радвай се на живота. Аз, като се наредя горе, ще ти пиша. Казвам: Всички хора не се разделят така. Някоя жена затвори устата си, мълкне, не проговоря дума и така си заминава. Когато обича жена си, мъжът

ѝ остава верен. Той продължава да живее за нея и, каквото прави, всичко става в нейно име. Жената живее вече в мъжа си. Това означават думите „напусни мъжа си.“ Мъжът остава на земята, да работи за човечеството. Ако жената напусне мъжа си, отиде на другия свят и оттам роптае и изказва недоволството си от него, тя не го е напуснала, както трябва. Ако и мъжът напусне така жена си, и той не е решил задачата си правилно. Това е търкане, което води към изтряване. То не носи нищо добро.

Като е дошъл на земята, човек трябва да разбере добре смисъла на живота и да не се оплаква от страданията си. Да се оплакваш, да изказваш недоволството си от Господа, това е търкане, което изхабява човешката душа. През каквите изпити, мъчнотии и страдания да минаваш, ти трябва да запазиш в душата си едно свещено чувство към Бога и да си кажеш: Хиляди промени могат да станат в мене и около мене, но в отношенията на Бога към моята душа не може да има никаква промяна. Бог е неизменен. Така трябва да мисли всеки човек, който има вяра, упование и любов към Бога. Ще дойде ден, в който смъртта ще похлопа на твоята врата и ще каже: Напусни света на илюзиите, на страданията. Тогава ще чуеш тихия глас на Христа: „Ела в реалния свят, между същества, които те обичат и разбират.“ - Има ли прераждане? - Има прераждане, но то се осмисля, само когато дойдеш при по-добри условия, между хора, с които се разбиращ. Ако в този живот не

изработиш по-добри условия за бъдещия, прераждането няма смисъл. При всяко прераждане условията трябва да се подобряват.

Един познат ми разправяше своята опитност, как се отказал от пиянството. Цели 20 години той пиел. Другарите му също били пияници. Всяка вечер се събириали заедно и пиели. Един ден той отворил Евангелието, да види, какво се крие в него, и се увлякъл, започнал редовно да чете. Под влияние на Евангелието, той се измени и се отказал от пиянството. Един ден той срещнал другарите си и се сбогувал с тях. - Къде отиваш? - го запитали те? - Отсега нататък няма вече да пия. - Защо? - Не мога да ви кажа нищо. Досега пиех, но реших вече да не пия. Другарите му съжалявали, че губят такъв добър приятел, но той бил доволен. Казвам: Тоя човек се преродил, т.е. влязъл в нови, по-добри условия на живота.

Как ще покаже човек любовта си към Бога, ако не е готов да се откаже от една своя слабост? Бог не се нуждае от нашата любов, но, като Го любим, ние се повдигаме. Достатъчно е да мислим за Бога, за да се повдигнем. В това се крие силата на нашата душа. Да любиш Бога, това значи, да придобиеш истинското знание, към което душата ти се стреми. Богатият, който дойде при Христа да иска вечен живот, знаеше, какво означава тия живот. Да придобиеш вечен живот, това подразбира да носиш благословение във всеки дом. Ако влезеш в един дом, в който има умрял, да го възкресиш. Ако влезеш в дома на търговец, който е

пред фалит, да се справиш с кредиторите му и отново да го кредитираш. Това значи, да носиш радост и веселие във вски дом. Велико изкуство е това, всеки може да го придобие. - Как ще го придобием? - Чрез своя ум, чрез своето сърце и чрез своята воля. Сегашният живот, през който минавате, е резултат на вашите мисли от миналото. Каквото сте мислили в миналото, днес се реализира. Каквото мислите днес, ще се реализира в бъдеще. Като знаете това, дръжте в ума си светли мисли, в сърцето си - възвишени чувства и във волята си - благородни постъпки. Само така ще се оправи светът. Ще кажете, че това не се постига в един живот. - Всичко, което човек желае, може да го постигне - зависи от интензивността, с която се движат неговите мисли и чувства. Това, което малкият чук не може да направи, големият ще го направи. Това, което слабата воля, слабото сърце и слабият ум не могат да постигнат, силната воля, силното сърце и силният ум ще го постигнат. Човек трябва да има силна воля в доброто, силен ум в доброто и силно сърце в доброто. Умният върви по закона на любовта, а глупавият се натъква на плесниците на слугата. Умният влиза в градината, когато е господарят, който му казва: Откъсни си, колкото плодове искаш. Всичко е на твоето разположение.

Сега, като ви говоря така, аз имам желание да ви заведа в Божествения свят, при Господаря, а не при слугите. Вашите мъчнотии и страдания се дължат на факта, че срещате слугите, а не Господаря. За да

влезете в Божествения свят, вие трябва да бъдете готови да обичате всички хора. За едного вие казвате: Не обичам тоя човек. За друг казвате: Обичам тоя човек. Във вски човек има една добра черта, т.е. скрито богатство, което трябва да намерите. Отворете затворената каса ѝ ще намерите това богатство. Ако можете да направите това, невидимият свят ще ви похвали. И самият човек ще ви обикне, ще гледа на вас като на светия. Да проникнеш в душата на човека, това значи, да влезеш в широкия Божествен свят, да се преобразиш.

Сегашните хора си служат повече с тояга. Време е вече тоягата да се превърне в рало, да изоре земята. След това житото ще се посади. Най-после и Бог ще вземе участие с влагата, светлината и топлината. Каквото става с житото, същото става и с човека. За да расте правилно и да се развиват в него възвишени и благородни чувства, не е нужна тояга, нито ритане и роптане. Отрицателните чувства - роптане, съмнение, завист, омраза са тояга в човешката ръка. Те са на мястото си, докато житото е на класа. Събереш ли житото в хамbara, тоягата, т.е. законът, остава на страна. Посадиши ли житото в земята, ще приложиш любовта. С други думи казано: Започне ли доброто да расте в тебе, ще приложиш любовта. Помните: Тоягата само очуква житото, тя не може да го посади и възрасти. Тоягата е насилието в живота. Чрез насилие човек не се повдига. Само любовта е в сила да повдигне човешката душа. Тя е сила, която работи в човека

отвътре навън и възраства ума и сърцето му. Следователно, ако сте овършили житото, турете тоягата си на страна. Посадете го в земята и приложете любовта, за да може то свободно да расте, цъфти и връзва. Без любов никаква хармония не съществува. Хармонията не се постига по механичен начин. Тя има отношение към любовта.

В заключение, мнозина ще ме запитат: По кой метод да живеем - по метода на укоряването, или по метода на хваленето? - Нито по единия, нито по другия. Живейте по метода на любовта, която води към върха. - Можем ли да стигнем върха? - Вървете нагоре и не се съмнявайте. Не се обезсърчавайте. Вървете нагоре към любовта, която още не сте опитали и познали. Любов, в която човек не може да забрави себе си, не е любов. Да забравиш себе си, това значи, да се свържеш с Бога, с всички хора, с всички живи същества. Тогава радостите и страданията на хората са твои радости и страдания. Да забравиш себе си, това значи, да заемеш последно място в живота.

Тая сутрин ви говорих повече, за да ви оставя на светло. Вън е вече светло, но и салонът е осветен. Добре е да бъде светло отвън, и отвътре, да разбирате по-добре. Това е все едно, жененият мъж да срещне жена, по-красива от неговата. Трябва ли да се съблазни от нея? Той не трябва да се съблазнява, но да благодари на Бога, че е внесъл красота в света, да повдига хората. Ако срещне грозна жена, пак трябва да благодари. Тя го навежда на мисълта за противоречията в живота. Те

съществуват, защото човек живее и в тъмнина, и в светлина. Щом излезе от тъмнината, противоречията изчезват. Следователно, срещнеш ли човек в тъмнина, той ще изглежда грозен. Видиш ли същия човек на светло, той ще бъде красив. Една жена, или един мъж са грозни, защото ги срещаш на тъмно. Срещнеш ли ги на светло, и двамата са красиви. Казвате за някое дете, че е палаво. Вечер сте го срещнали, затова е палаво. През деня то е кротко, добро. Гледайте на живота и на хората по нов начин, да станете зидари на новото. - Какво мога да направя аз? - Не питай какво можеш да направиш; питай какво може да направи Божественото в тебе. - Защо съм дошъл на земята? - И за това не питай. Живей, работи, мисли право и ще разбереш, каква е твоята мисия на земята. Докато прилагаш закона, ще бъдеш далеч от мисията си. Щом приложиш любовта, ще разбереш смисъла на живота и ще изпълниш мисията си.

И тъй, тури тоягата в ъгъла на стаята си и напиши върху нея: От днес те пенсионирам. Досега съм те слушал, но минах големи мъчнотии. Отварям нов лист на моята книга и започвам с любовта. Благодаря на ръцете, които Бог ми е дал, и ги прилагам в действие. Ще работя без тояга. Благословени са ръцете, които не се нуждаят от тояга.

Само Божията Любов носи пълния живот.

1. Лекция от Учителя, държана на 13 януари 1932г.
София - Изгрев

РАЖДАНЕ И РАСТЕНЕ

Размишление.

Човек минава през две състояния в живота: пасивност - когато седи и очаква нещата да станат сами по себе си, и активност - когато работи, движи се и разчита на себе си, на своя труд и на своята дейност. Като свърши работата си, човек очаква да му платят, но случва се и нищо да не получи. С кое от двете състояния човек започва живота си? Детето е малко, разчита на майка си. Тя го носи, кълпе, храни - то е пасивно, всичко очаква наготово. Детското разбиране е едно, а разбирането на големия човек е друго. За възрастния се казва, че е израснал. С какво се отличава растенето? - С движение. Седите на един стол и размишлявате спокойно. Привидно във вас не се забелязва никакво движение. Дойде някой и ви бодне с игла по ръката. Вие веднага трепвате, вдигате ръката си. Дойде втори път, пак ви бодне. Дойде трети, четвърти път, бодне ви с иглата по ръката, по крака. Вие скачате, започвате да се движите, изгубвате разположението си. Защо губите разположението си?

- Боднали са ви по кожата няколко пъти. Причината е външна, материална. Обаче, вие може да изгубите разположението си и без да ви боднат с игла. Например, срещате ваш познат, който не ви поздравява. Срещате го втори, трети път, пак не ви поздравява. Вие губите разположението си, обиждате се. И в първия, и във втория случай, вие се раздвижвате. Това движение създава условия за растене. Външно тия неща са прости, ностават причина да изгуби човек настроението си. Вие гледате на тях като на нереални неща.

В какво се състои реалността на живота? - В познаването на Бога? - Познаването на Бога внася мир в човешката душа. - Как ще дойде тоя мир? - Ще кажете, че познаването на Бога прави хората здрави, любещи, внася в тях стремеж към учене. Като свършиш училището, търсиш място да приложиш знанието си. Ако не намериш такова място, ставаш недоволен, неспокоен. Молиш се на Бога и очакваш отговор. Ако не получиш отговор, пак си недоволен. И светия да си, пак можеш да бъдеш недоволен. Светиши известно време, но никой не те търси, никой не се ползува от светлината ти - ставаш недоволен. Очакваш да ти се разкрие някаква тайна, но не ти се открива - недоволен си. Млад си, мечтаеш за големи постижения, но не успяваш - недоволен си. Остаряваш, губиш силите си - недоволен си. Питаши се, как стана остаряването, но сам не можеш да си отговориш. Старостта иде незабелязано, както колата, която се употребява дълго време. В първо време колата е нова, здрава, но като се

употребява известно време, тя оstarява, започва да хлопа. За да ти служи по-нататък, трябва да я поправиш.

Като ученици, вие трябва да правите преводи, да съпоставяте нещата, да правите аналогии. Така ще разширите разбиранията си. Какъв превод ще направите на любовта към Бога? Да проявиш любов към Бога, нужно е да се разширят чувствата ти. - Как ще се разширят? - Като се натъкнеш на нещо, което може да те засегне. Например, ти си банкер, стар, 80 годишен човек, с голяма опитност. Дохожда при тебе един познат да иска 20 хиляди лева на заем. При какви условия ще му дадеш тия пари? С други думи казано: При какви условия ще се прояви в тебе любовта към Бога? Ако банкерът е религиозен човек, просителят трябва да си каже истината, може, или не може да върне исканата сума, 20 хиляди лева. Ако не може, ще си поговори с него за другия свят, като каже, че там ще му върнат сумата. Това значи, там ще получи благословението си. Ако не е религиозен и не вярва в другия свят, банкерът ще остане твърд към молбата на своя познат и няма да му услужи. Това показва, че просителят не е могъл да събуди в него любов към Бога. И да заложи нещо, той пак няма да се съгласи да му даде пари на заем. Не е лесно да събудиш в човека любов към Бога.

Какъв превод ще направите на гнева? На какво ще го уподобите? - Гневът е огън, който постепенно се разпалва. Ако дървата са сухи и течението на въздуха силно, огънят ще гори добре. Ако дървата са мокри и

течението на въздуха слабо, огънят ще бъде слаб. Някой запали огъня, затвори печката и излиза навън. Като се върне вкъщи, вижда, че огънят изгаснал. Той затворил печката преждевременно; трябвало огънят да се разгори повече и тогава да се затваря. Като знаете условията за горението, пралагайте ги навреме, за да не се разпали огънят неочеквано и да причини нещастия. Добре ще бъде, ако има някой при вас, който може да намали силата на вашия огън. Ако няма такъв човек, нещастието е неизбежно. Едно дете си откъсва плод от една чужда градина. Градинарят хваща детето и, или ще го набие, или ще му се скара и ще го изгони от градината. Той ще го набие защото няма човек около него, който да намали силата на гнева му. Ако му се скара само, при него е оня човек, който е в сила да го укроти. Казвам: Дето съм аз, там гневът на хората изчезва и се превръща в енергия. Дето ме няма, там хората проявяват гнева си и си пакостят едни на други.

Главният въпрос, върху който исках да говоря, е любовта към Бога, но се отклоних. Това е все едно, да дойде гладен човек в дома ти, а ти да го запитваш за майка му и за бащата му, де е пътувал баща му, какви впечатления е изнесъл от пътешествието. Гладният се интересува от хляба и яденето, а аз - от странични въпроси. Казвам: дай на гладния да се на храни, а после се разговаряй с него.

Мнозина се запитват защо трябва да любим Бога. Да любиш Бога, това значи, да се родиш. Който се е родил, само той живее. Следователно, ще любиш Бога,

за да живееш. Да възлюбиш Господа, това е първата заповед. Втората заповед е да възлюбиш ближния си.

- Защо трябва да любиш ближния си? - За да растеш. Значи, първо ще се родиш и ще живееш. След това ще растеш. Тия две заповеди показват връзката, която съществува между раждането и растенето.

„Да възлюбиш Господа.“ Това значи, да се родиш. Нероденият се намира в неблагоприятни условия, като затворник. Раждането е велик акт, през който минава човешката душа. То носи благоприятни условия за човека. Всеки човек очаква да се новороди. Христос казва: „Роденият от Бога грях не прави.“ Казано е още: „Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие.“ Някои религиозни твърдят, че човек е роден от Бога. Възможно е това, но той още не е създал своя произход. Значи, човек е роден от Бога, но още не е пробуден, поради което не може да расте и да се развива правилно. Ако се родиш, а не растеш, какъв смисъл има раждането? То е все едно, да ти дадат ядене, но да не можеш да вкусиш от него. Гледаш яденето, намираш, че е хубаво наглед, но нямаш понятие за неговия вкус. Следователно, роденият от Бога трябва да расте и да се развива правилно. Растенето е непреривен процес, който има отношение към любовта.

- Към коя любов? - Към ближния. Ако любовта на човека към ближния е правилна, и растенето му ще бъде правилно.

Дисхармонията в човешкия живот е резултат на неправилната любов на хората към техните близни.

Неправилната любов може да се уподоби на неправилното пеене на някой певец. Той пее, но гласът му не е издържан: взима ту чисти, ту нечисти тонове. Публиката го слуша и дава мнението си за него. Някои го харесват, други не го харесат. Едни го извиняват, други не го извиняват. Природата не извинява певеца. Тя не допушта никаква погрешка в пеенето. Всяка погрешка образува пропуск, междина, която води към лоши последствия. Ако шивачът пропусне няколко бода на дрехата, след време ще се образува дупка, и дрехата ще започне да се къса. Не са много два-три бода, но те говорят за небрежността на шивача. Той не трябва да се извинява с машината си, че била стара, и прескачала бодовете. Шивачът е отговорен за погрешките, а не машината. Тя е слуга, който се управлява от шивача. Когато шивачът греши, природата го наказва. Тя не се интересува от машината. Така и майката наказва своето любимо дете.

Как се обяснява факта, че майката наказва любимото си дете с пръчицата? Кое ѝ дало повод да приложи пръчицата като средство за наказание? Кога е приложила пръчицата за пръв път? Коя е била причината за това? Тя обича детето си, не може без него, и въпреки това, от време-навреме го бие с пръчицата. Несъзнателно майката е почувствала, че в детето ѝ се крие голямо богатство, което може да се изкара навън само чрез пръчицата. Това е все едно, да развъртиш крана на някоя чешма. Питам те, защо развърташ този кран? Много естествено, ти го

развърташ, за да пусне чешмата вода. За чешмата водата е голямо богатство, което трябва да се изведи навън. Ако не си жаден, чешмата ще бъде затворена. Щом ожаднееш, отваряш крана, водата започва да тече и, освен тебе, и други се ползват от нейната вода. Следователно, както жадният взима нещо от чешмата, така и майката взима нещо от детето, когато го удари няколко пъти с пръчицата. Когато брулят орехи, пак вземат нещо. Можеш ли от сухо дърво да получиш нещо? Плод не можеш да получиш, но ако вземеш брадвата и ако го насечеш, все ще получиш нещо - ще си приготвиш дъrva за горене. Ето защо, каквото и да прави човек, все има някакъв скрит импулс, който го подтиква да се проявява. Той трябва да познава своите импулси и стремежи, които го подтикват към нещо.

Тема за следния път: „Главният стремеж на человека.“

И тъй помнете: чрез любовта си към Бога човек се ражда, а чрез любовта си към близкия той расте. Това са два главни фактора за развитието на човешката душа. Ако не се родиш и не растеш, не можеш да се проявиш. Това е все едно да ходиш гол. Ще кажете, че човек може да ходи гол. Лятно време може, но какво ще прави зимно време, при големите студове, когато дърво и камък се пукат от мраз. Преди грехопадането, първият човек е бил гол. След грехопадането той се облече, и с това се създаде модата. Така той напусна рая и отиде в странство да се учи. Първата дреха на човека е била от кожа; тя е дрехата на греха. После, като отишъл в странство, той създал модата. Както има

дреха на грешния човек, така има дреха и на светията. Каква е неговата дреха, вие сами ще отговорите. Всички неща, всички прояви на хората се различават. Ако ти говори човек, който те обича, ще ти говори по един начин; когато не те обича, той ще ти говори по друг начин. Лесно се говори, когато хората не се обичат. Казват: Да бъдем хладнокръвни. - Щом сте изстинали, щом краката и ръцете ви са измръзнали, разбира се, че ще бъдете хладнокръвни. Някой казва: Гладен съм. Друг отговаря: Няма нищо, все ще се намери от някъде малко хляб. - Оголях, цял съм окъсан. - Няма нищо. - Страдам, боли ме стомахът. - Няма нищо. - Баща ми умря. - Няма нищо. Казвам: Хладнокръвието тук не е на място. Това е незаинтересованост. Така не се разрешават въпросите. Ти трябва да вземеш участие в положението на своя брат, или сестра, да им помогнеш.

И тъй с хладнокръвие не се живее. Ще кажете, че англичаните са хладнокръвни. Да бъдем и ние като англичаните. - И без това повечето от сегашните хора са англичани, не влизат в положението на своите близки. Да бъдеш хладнокръвен, безучастен към положението на своя близък, това не е истинска философия на живота. Друг е въпросът, ако можеш да се въздържаш, или да приложиш самообладание. Това се отнася до тебе, до твоя личен живот. Обаче, каже ли някой, че е гладен, ще потърсиш начин, как да му помогнеш. Ако в дома ти дойде пътник, ще помислиш, как да го приемеш.

Добра обхода се иска от хората. Тя не е само за

момент. Да имаш добра обхода към хората, това значи, да знаеш, как да постъпваш при всички условия на живота. Представете си, че сте голям държавник и отивате на работа, имате някакво важно заседание. В това време на вратата ви хлопа беден пътник. Вие махвате с ръка и казвате, че сте зает, имате бърза, неотложна работа. Как ще постъпите, ако на вратата ви хлопа не той беден пътник, но царят? Вие веднага ще му отворите, ще го поканите вежливо и ще напишете една бележка до министерския съвет, че по особена важна причина няма да присъствате на съвета. Защо в първия случай не можете да отделите поне пет минути от времето си, а във втория случай се отказахте даже да отидете на работа? Какви са съображенията ви? Ще кажете, че някои неща са невъзможни. Прави сте, има неща възможни, има неща и невъзможни. Понякога, обаче, и невъзможното - грехът, става за человека възможен. Аз се питам, как е възможно, човек, роден от Бога, създаден по Негов образ и подобие, да престъпва Божия закон? Как се създаде този дисонанс? Това е въпрос, на който мъчно може да се отговори.

Като ученици, вие трябва да се стремите към истинското знание, което не изчезва. Иначе, каквото знание и да придобиете, ще го изгубите. Докато сте млади, ще се ползвате от него. Щом останеете, ще го изгубите. Като заминете за другия свят, съвсем ще го изгубите. - Какво е смъртта? - Разваляне на едно съдружие. Няколко души се сдружават да работят заедно. Като работят няколко години и спечелят нещо,

разделят печалбата помежду си и ликвидират. Казват, че съдружието се разтурило, а ние казваме, че председателят на сдружението заминал за оня свят. Това показва, че съдружниците свършили работата си. Всеки взел своята част от печалбата и се отделил. Има случаи, когато сдружението се разваля, съдружниците се отделят, без да получат нещо. Това показва, че то е фалирало, няма никакви печалби.

Мнозина се запитват, как да се подмладят. Да се подмладиш, това значи, да излезеш от едно сдружение с печалба и да вложиш капитала си в друго сдружение, да спечелиш повече. В един момент не можеш да се подмладиш. Подмладяването зависи от твоята интензивна мисъл. Колкото по-интензивна е мисълта ти, толкова по-скоро можеш да се подмладиш. Да се родиш отново и да растеш правилно, това значи подмладяване. Това значи, да имаш правилна връзка с възвишените същества, които постоянно те държат в мисълта си и ти помагат. Ако се отклониш от правия път, ще те изоставят, и ти започваш да оstarяваш. Следователно, не питай, защо оstarяваш, но кажи си: Аз се отклоних от правия път, и разумните същества м озоставиха. Коя майка не оstarява, когато синовете и дъщерите ѝ я напуснат и престанат да се интересуват от нея? Докато я поддържат и влизат в положението ѝ, тя по-мъчно оstarява.

Сегашните хора искат да се подмладят, но не знаят как. Те очакват на другите, да умре някое съдружие, да получат неговите печалби, да се подмладят. Не е тоя

пътят на подмладяването. Ако искате да се подмладите, разчитайте на себе си, на своите съдружници. Правили ли сте опит, да размишлявате поне по половин час на ден върху подмладяването? Това значи, да изчистите чувствата и мислите си от всички отрицателни прояви, от всичко нечисто. Освободете се от сенките на живота. Само така ще се подмладите и обновите. Защо ще мислите, че никой не ви обича? Това е сянка на живота. Дръжте положителни мисли и чувства в умовете и сърцата си, за да се подмладите по естествен начин.

Казано е: „Да възлюбиш Господа, да възлюбиш и своя близън.“ Само така ще разбереш закона на новораждането и закона на растенето. Само оня може да люби, който познава законите на кабалата. Любовта към Бога е сила, която действа в цялата природа. Буквите л, к, Б, с които започват думите: любов към Бога, имат различно значение, понеже чрез тях се проявяват различни сили. Любовта подразбира сили във възходещо състояние. Буквата „к“ крие сили, които са неуравновесени, затова трябва да се преобразят. Буквата „к“ трябва да се превърне в живот, в буквата „ж“ - в уравновесени сили. Жivotът трябва да расте, да се развива правилно. Това се развива чрез прилагане на любовта към Бога и към близния.

Някои ме питат, как могат да бъдат щастливи. Щастието не се постига лесно. Истинско щастие е това, което не се нарушава от нищо. Момък се влюбва в една красива мома, но щастието му не е пълно. Той ѝ се радва, трепти за нея, но, като влезе в дома ѝ, не може

да остане дълго време там. - Защо? - В дома ѝ има нещо неприятно, което го смущава. Момата е месоядка, а той - вегетарианец, не може да понася миризмата на кокошката. Момъкът се чуди, какво да прави. Да ѝ направи някаква забележка, не може, красивите моми не търсят съвети. Ако напусне стаята и излезе вън, без да ѝ обясни, защо си отива, ще развали работата си. Как ще се разреши въпросът?

Представете си друго положение: момата е влюбена в момъка, а той обича да пие. Отива на гости у дома му, но той не ѝ обръща внимание: турил шише с вино на масата си и пие една чаша след друга. Тя седи, поглежда към него и не знае, какво да прави. Според мене, и двата въпроса лесно се разрешават: момата да се откаже да яде кокошка и, вместо да я коли и да я държи вързана с главата надолу, да я остави да си живее на свобода. И момъкът да се откаже от ферментираното вино. Нека вземе сладка гроздова мъст и да покани своята възлюбена, заедно да пият. Няма по-лесна работа от това, да възкресиш една кокошка и да превърнеш гроздето в сладък сок. - Възможно ли е това? - Всичко е възможно; нужно е само добро желание да направиш нещо.

Мнозина не успяват в живота си, поради подозрението и съмнението, на които са дали ход. Те се съмняват един в друг, съмняват се и в Бога. После се чудят отде идат противоречията. Много просто, турили са на масата миризливата кокошка и шишето с ферментираното вино. - Какво мисли Бог за нас? - Това

не е ваша работа. Освободете се от противоречието в себе си и дайте възможност на кокошката да оживее. Противоречието е причина за лошата миризма в дома ви и за опиването ви. Не питайте, защо идат противоречията, но направете всичко възможно да се освободите от тях.

Един селянин пътува с колата си, но изведенъж движението спира - оста на едното колело се счупила. Минават пътници край него, и всеки го запитва, какво е станало, защо колата е спряла. Той отговаря на всички, че оста му се счупила, но колата не се мръдва. Най-после, минава един пътник, спира се, поглежда колата, навежда се към колелетата и вижда, че оста на едното колело е счупена. Изважда от торбата си едно дърво, поставя го на мястото на счупеното, зачуква го оттук-оттам, и колата тръгва. Той не пита, коя е причината за противоречието, но помага за неговото премахване.

Казвам: Животът иска работа, а не философстване. Седиш и очакваш всичко наготово. И това може, но, като получиш нещо наготово, трябва да го задържиш. Искаш да отидеш на небето, да те посрещнат с венци, с музика и песен. И това е възможно, но ако не си готов за тоя живот, ще те върнат на земята. Могат да ти подарят хубава цигулка и ноти, но трябва да учиш. Ако не се упражняваш, цигулката ще остане за други, които искат да свирят. Могат да ви подарят нива, лозе, но вие трябва да ги обработвате. Както никой не може да яде за вас, така никой не може да учи и да работи

за вас. Близките ви могат да ви помогнат, но не могат да свършат това, което се иска от вас. Никой не може да мисли и чувствува за вас. Мисленето, чувствуването са свещени процеси. Човек се свързва с живота само чрез мислите и чувствата. Затова се казва, че е привилегия за человека да мисли и да чувствува. Даже кривата мисъл и кривото чувство са за предпочитане пред невъзможността да мислиш и да чувствуваши. Кривата и нечиста мисъл може да се оправи и очисти. Какво ще правиш, обаче, ако нямаш никаква мисъл? Ще кажеш, че някоя мома се влюбила в един лош момък. Нищо, че се е влюбила в тоя момък. Така ще научи един урок и ще върви напред. - Еди - кой си мъж напуснал жена си. - И това ще се оправи. Той ще се отдалечи две - три години от нея и, като види, че не може да намери подобра, пак ще се върне при жена си. Така той ще я ценя повече. Ще кажете, че той не ѝ писал нито едно писмо, и тя не го дочакала, оженила се за друг. Питам: Само писмата ли поддържат връзките? Остане ли писмата да ви крепят, вашата работа е свършена. Ако мъжът напусне жената, тя трябва да го чака три години. Не се ли върне през това време, тя е свободна, може да мисли за него, каквото иска.

И тъй, когато мъжът напуска жената, или жената - мъжа, казвам, че те не са умни. Разумният мъж, разумната жена не се напускат. Ако се налага да направят това, те пак се връщат. Тези, които са пили чиста вода от чешмата, никога не пият нечиста вода. Който е пил от Божията чешма, той се родил; който е

пил от водата на своя ближен, той има условия да расте.

Някои запитват: Трябва ли женените хора да се напускат? - Ако съчетанието между тях е от Бога, никой не може да ги разльчи. Казано е в Писанието: „Това, което Бог е съчетал, никой не може да го разльчва.“ Следователно, не правете опити да разкъсвате връзката между души, които Бог е съчетал. Ако искате да разберете правилните отношения между човешките души и Бога, трябва да изучавате живота на пророците, на Христа, на светиите, на апостолите и на добрите хора. Само така ще имате ясна представа, как трябва да живеете. Само така ще разберете, че сегашните морални правила не са в състояние да издържат напора на живота. Те не разрешават въпросите на целокупния живот. Много естествено, ако водата на извора още в началото си е нечиста, нищо не може да я очисти.

Един американски професор от Ню-Йорк държал научна сказка върху „Методите за пречистване на водата.“ Той подкрепил сказката си с опити, като пречистил по различни начини водата от най-нечисти локви и канали. За да убеди слушателите си в чистотата на водата, той сам пил от пречистената вода. Поканил и публиката да пие от нея, за да се убедят в методите на пречистването ѝ. Както и да се пречиства водата, все ще останат микроскопични частици от нечистотиите. Американският професор се примириява с методите на пречистване, но сам той не е убеден в тяхната абсолютност. По необходимост, и сегашните хора се

примирияват, както американският професор. Като няма абсолютно чиста вода, ще пият, каквато намерят. Днес пият вода от много реки. Някои пият вода от Дунава, като я пречистват по механичен начин. Казват, че така пречистена, тя е добра за пиене. Също така, искат да се убедят, че животът, който сега прекарват, е добър. - Добъре, колкото е чиста Дунавската вода. Казвам: Аз не желая да пия вода от Дунава, не желая и живот като Дунавската вода. Ние трябва да се стремим към съвършен живот, с абсолютна чистота, без никакви микроби, без условия за смърт. Единственото нещо, от което хората се страхуват, е смъртта.

И тъй, турете на първо място любовта към Бога. - Как ще намеря Бога? - Като се родиш. Ако не се родиш, не можеш да Го намериш. Една птичка кълве череши и семките им падат на земята. Можем ли да кажем, че птичката е баща на семката? Семката пада на земята и след време пониква. Почвата ли е майка на семката? Нито птичката е баща на семката, нито почвата нейна майка. Баща и майка са ония, от които произлиза животът. Това, което е вложено в семето, считаме главен фактор за неговото раждане е растене. Вложеното в семето се крие в Първата Причина на нещата. Там трябва да търсим условията за раждането и растенето.

Често хората казват, че правят усилия да се повдигнат, но нищо не помага. Много просто, те се грят на свещ. Теси служат с мисли, на които светлината е равна на тая на свещта. Излезте навън, да се греете

на слънчевата светлина. Тя носи живот в себе си. Възприемайте мисли, които светят като слънцето. Казваш, че имаш любов към Бога, но нищо не постигаш. - Защо? - Малка е светлината на свещта ти. Излез вън на слънце и тогава прояви любовта се към Бога. Слабата светлина не оправя работите. Молиш се, но нищо не постигаш. - Защо? - Молитвата ти е слаба. Млад си, живееш като млад, недоволен си; живееш като стар, пак си недоволен. Старият съжалява, че живял чист живот, но не познал Бога. - Защо не го познал? - Защото не могъл да Го възлюби. Не можеш да познаеш Бога, докато не Го възлюбиш.

Сегашните хора говорят за любовта, без да я разбират. Те наричат любов това, което не е любов и после се отвръщат от нея. Любовта е сила, която повдига человека; ако е болен, оздравява; ако е заробен, освобождава го. Който възприеме любовта, не я задържа за себе си, но я оставя да минава и през другите. Не може само една чешма да тече, а другите да пресъхнат. Смешно е да видиш някого да стои пред пресъхната чешма и да чака да капне от нея нещо. Ще кажеш, че обичаш тая чешма. Това е невъзможно. Не можеш да обичаш чешма, която нищо не дава. Не можеш да обичаш човек, в когото Бог не се проявява. Щом Бог се проявява в човека, ти веднага ще го обикнеш.

Помните: любовта прави человека добър, красив, силен. Без любов човек е окъсан, беден, слаб. Дето отиде, всички го отбягват. И между светии да влезе, никой няма да му обърне внимание. Такова е

положението на человека, който живее с отрицателни мисли и чувства.

Сега, като говоря за любовта, имам пред вид три неща: първо, да ви кажа, как да се възлюбите; второ, да ви кажа, как да подържате любовта си и трето, на какво разстояние да бъдете един от друг. Това значи да живеете в чистота, да придобиете безсмъртие. Към тоя живот се стреми всяка душа. Това значи да се новородиш, да растеш и да се развиваш правилно.

Като ученици, вие трябва да правите опити, да видите силата на вашите мисли и чувства, както и силата на вашата любов. За да имате успех в опитите си, трябва да се освободите от страха и от съмнението. Направете следния опит: един от вас да легне на земята на гърба си, а шест души да се опитат да го вдигнат високо във въздуха: трима ще поставят показалеца и средния пръст на двете си ръце под врата му, другите трима ще поставят същите пръсти под краката му, близо до стъпалата и едновременно ще започнат да го вдигат. Ако не се съмнявате, може да махнете пръстите си и, без да го подържате, той може да остане известно време във въздуха. Усъмните ли се, той ще падне на земята. Дето няма съмнение, опитите излизат сполучливи. Някой очаква резултати, без да прави усилия. Това е невъзможно. Друг иска да стане добър певец, но се съмнява в успеха си. - Искам да стана поет, учен, философ, но се съмнявам в постиженията си. Пази се от съмнението. То е червей, който изяжда нежните клончета на дървото. Каквото пожелаеш,

можеш да постигнеш, но постепенно.

И тъй, очистете ума си от съмнението. Докато го държите в ума си, нищо не може да постигнете. Теории може да имате, колкото искате, но ще бъдете лишени от опитности. Истинско, положително знание се придобива чрез опити, които изключват съмнението.

*2. Лекция от Учителя, държана на 20 януари 1932 г.
София - Изгрев.*

ДВЕТЕ ОТВЪРСТИЯ

Размишление.

Чете се резюме на миналата лекция: „Смисълът на живота.“

Какво представя животът? Какво означава единицата? Казваш - един самун хляб, едно дърво, но не можеш да направиш нито хляба, нито дървото. Знание е онова, с което сам можеш да боравиш. Говориш за дървото, но не знаеш, какво представя то в същност. Говориш за рибата, за птицата, но какво са те, в същност, не знаеш. Говориш за человека, за човешката личност, без да ги познаваш. Какво представя човекът вън от своето тяло? Какво е човекът вън от своите очи и уши, вън от своите мисли, чувства и действия? Какво е азът? Какво е Бог? За да разберете и познаете Бога, вие трябва да изучите всичко, което Той е създал. Не можете да обичате Бога, докато не разберете защо сте дошли на земята. Ти не можеш да обичаш нещо, което не познаваш; не можеш да обичаш нещо, от което нямаш нужда. Защо обичаш водата? Защо обичаш въздуха? Защо обичаш светлината? Защото имаш

нужда от тях. Защо обичаш хляба? Защото имаш нужда от него. Щом е така, не можеш да обичаш неща, от които нямаш настъпна нужда.

Като ви задавам тия въпроси, казвате, че всичко сте разбрали. Някой неща сте разбрали, но някои още не сте разбрали. Например, някой може да мели брашно, но не знае, как да го меси. Друг знае да меси хляб, но не знае, как да го пече. Трети знае да пече хляб, да го яде, но след това не знае, как да си почива. Някой обича близките си, но не знае, как да обича другите хора, затова, едного обича, другого мрази. Това е човешка, преходна любов - любов на земята. Земният живот е съчетание на любов и омраза. Мъжът обича жена си, а мрази всеки мъж, който се приближава към нея; жената обича мъжа си, а мрази всяка жена, която се приближава към него. Не питайте, защо е така, а изучавайте омразата, за да разберете, как любовта се е превърнала в омраза. Защо мъжът трябва да се страхува от оня, който се приближава към жена му? Той мъж, от когото се страхува, е баща на неговата жена. Той се е дегизирал. Достатъчно е да се вгледа внимателно в неговите черти, за да познае бащата на своята жена, който се е преобразил в млад, красив момък. Като неин баща, той я държал на ръце, целувал я, прегръщал я, радвал ѝ се, преди нейнияят мъж да я срещне. Мислете върху вътрешните прояви на живота, да не изпадате в противоречия. Ще кажете, че разбирате своя живот, но не разбирате обществения. Питам: Какво представя общественият живот? Какво е

религията? Личен, семеен, обществен живот, това са понятия, които съществуват в човешкия ум. Животът е подобен на океан, а океанът е съставен от безброй капчици, които си приличат помежду си. Каквото са капчиците на океана, такова нещо представя животът в своите прояви. В същност, един е животът. Ако океанът се пръсне в цялата слънчева система, от него ще останат малки, микроскопични капчици. Съберат ли се тия капки на едно място, океанът отново ще се възстанови. Много е водата в океана, но тя е лишена от свобода. И земята е тяло, което изгубило свободата си. - Какво нещо е слънцето? - Слуга, който постоянно свети.

Казвате, че без любов не може. - Вярно е, но и без омраза не може. Вие обичате едного, мразите другого. При сегашното развитие на живота, хората не могат без омраза. Например, те обичат овцата, а мразят вълка. Ако едновременно обичат и вълка, и овцата, последната ще стане жертва на вълка. Ето защо, който обича вълка, мрази овцата; който мрази вълка, обича овцата. Щом обичаш овцата, ще прогониш вълка далеч от себе си, да отиде в гората. Щом обичаш вълка, ще опечеш една овца и ще го поканиш на обяд. Като се на храни добре, вълкът ще ти благодари за вкусно приготвената овца. Ако някой те пита защо колиш овцата, ще кажеш: Понеже обичам вълка, гощавам го с овца. - Защо гониш вълка в гората? - Защото обичам овцата; искам да я запазя от зъбите на вълка.

Коя е причината за съществуването на омразата?

- Неразбирането на нещата и невежеството. Когато създаде първите човеци, Бог имаше пред вид да им даде истинското знание, да придобият безсмъртието. Той ги остави голи, но чисти, и те не съзнаваха, че са голи. Те не обръщаха внимание на външността си, но черният адепт ги събуди преждевременно. Тогава те видяха, че са голи и се засрамиха. Адам беше толкова вглъбен в себе си, във вътрешния смисъл на живота, че не виждаше своята голота. Той размишляваше върху важни въпроси, но не спираше вниманието си върху тялото си. Заедно с Ева, той изучаваше райските дървета, но се пазеха от дървото за познаване на доброто и на злото - така им беше заповядано от Бога. Това дърво беше създадено заедно с Адама. Колкото порасна Адам, толкова голямо стана и дървото. Колко голям е бил Адам? Ще кажете, че той е бил като вас. Лъжете се. За първия Адам е казано, че е създаден по образ и подобие на Бога. Работите на Бога са величествени, а не като човешките. Вие сте деца на втория Адам, който фалира, а не на първия Адам, Син на Бога.

Да дойдем до истинското знание. Вие сте изучавали геометрия, знаете, че сборът от вътрешните ъгли на триъгълника е равен на два прави ъгъла. Вие доказвате тая теорема и се убеждавате в истинността ѝ. Така дохождате до мисълта, че триъгълникът е част от друга фигура - от четириъгълника, на който сборът от вътрешните ъгли е равен на четири прави. - Защо трябва да отделяме триъгълника от четириъгълника?

- За да намерим посоката на нашето движение. Докато е в четириъгълника, човек не може да намери посоката на своето движение. Той обикаля, движи се в него, като в затворен свят. Четириъгълникът е омагьосан кръг, в който човек вечно ще се движи, без да намери изход. Триъгълникът е вратата, през която може да излезе навън. Някои рисуват адептите с триъгълник на главата. Това показва, че те знаят, отде могат да излязат. Щом се видят в затруднение, веднага намират път за излизане навън. Тяхната наука се крие във вратата, през която излизат. Истински учен е онът, който, при най-голямата мъчнотия, намира изход. Той лесно намира вратата и излиза вън, на свобода. Това значи, да решиш правилно задачите на своя живот. Невежият стои затворен в кръга, обикаля, мъчи се, не може да намери вратата, да излезе вън.

Сега ще ви приведа един пример от миналото, но така ще го предам, като че се е случил с мене. Иде при мене един човек, добре облечен, учен, но се представя за беден. Оплаква се, че има жена, четири деца, които не са яли три дена. Аз го съжалявам, давам му столова, да купи хляб за семейството си и за себе си, да се нахранят. Той взима парите и отива в кръчмата. Още същата вечер изпива парите с приятелите си и се връща в къщи пиян. Като ясновидец, аз виждам това и изпращам на жената и децата четири хляба да се нахранят добре. Те изяждат всичко, за него не оставят хляб. Сутринта той се събужда изтрезнял, опомва се и съжалява, че изпил парите и оставил децата си

гладни. Какво да прави? Спомня си за мен, пак дохожда да проси. И тоя път му давам сто лева, но се повтаря същата история. На третия ден пак ме посещава, но аз решавам да му дам един добър урок. Иска пари от мене; аз му казвам, че нямам, джобът ми е празен. Той си отива недоволен, но пак се отправя към кръчмата. Сега вече е свит, прегърбен, не смее да влезе - пари няма. Поглежда през прозорците, дано някой го покани вътре, но никой не мисли за него. Той си казва: Да имам пари, ще вляза, ще бъда изправен към кръчмаря. Казвате: Горкият човек, свил се е от мъка. Кое от двете положения е по-добро: да бъдеш свит, като крива линия, или изпъчен, прав? Според вас, по-добре е да бъдеш изпъчен. Според мене, и двете положения не са добри. Ти ходиш изпъчен, без да знаеш защо; после се свиваш, пак не знаеш защо. Вдигнеш глава нагоре, после наведеш главата си надолу, но сам не знаеш, защо правиш това. С незнание въпросите не се разрешават. Временно можеш да разрешиш един въпрос, но това не е истинско разрешаване. Утреше се натъкнеш на същия въпрос. Днес си радостен, разположен си; на другия ден си скръбен, свиеш се, наведеш глава. Казваш: Не съм разположен. Защо не си разположен? Нямаш сто лева, да отидеш в кръчмата. Ако имаш сто лева, ще се зарадваш и ще отидеш в кръчмата. Ще кажеш: Дай едно кило вино, да пием и да се повеселим. В тоя случай за предпочтане е скръбта пред радостта. Тая радост е лична. И тя е на мястото си, но когато нуждите на окръжаващите са

задоволени. Тогава, като няма какво да правиш, можеш да се радваш. Обаче, докато хората около тебе страдат, твоята лична радост носи страдание за всички.

Като ученици, вие трябва да имате една свещена идея, чрез която правилно да разрешавате мъчнотиите си. Само така ще намерите вратата, през която ще излезете на свобода. Бъдете искрени, говорете истината, за да ви кредитират. Иначе, колкото и да се молите на Бога, молитвата ви няма да бъде чута. Докато човек не се научи да говори истината, никакъв отговор не може да очаква на молитвата си. Той е в положението на човек, който отива да си купи стока от някой бакалин, но нищо не получава. - Защо бакалинът не му дава нищо? - Защото парите му са фалшиви. Бакалинът дава стока само срещу истински, звонкови монети. Всяка фалшиви монета той връща назад. Казваш: Молих се на Бога, но не получих отговор. Много естествено, молитвата ти не е била чиста. - Право ли постъпва бакалинът? - Право, според законите на държавата. Парите трябва да бъдат такива, каквито държавата е пуснала в действие. Следователно, не питай, защо молитвата ти не се приема. Молиш се, питаш Господа, защо страдаш. - Отде знаеш, че страдаш? - Кога влезе страданието в света? - След непослушанието на първите човеци. След грехопадането, Адам обръна погледа си навън и разбра, че е гол. Така той обръна погледа си навън и позна страданието, немощта и невежеството. Каквато работа започне, той казва: Не мога да я свърша, не е по силите ми. - Гол си, затова не можеш

да работиш. - Не мога да уча. - Гол си. - Не мога да се моля. - Гол си. - Не мога да любя. - Гол си. Кажеш ли, че можеш да любиш, да работиш, да учиш, ти си облечен в дрехата на чистотата. Първичният живот е живот на чистотата. Кажеш ли, че не можеш да любиш, да учиш, да работиш, това показва, че си в областта на четириъгълника, т.е. в затвора.

Мнозина очакват да получат знанието наготово, както момъкът очаква своята възлюбена, или момата - своя възлюбен. Който очаква, той е в затвора, облечен в халат. Той се разхожда натук-натам, поглежда през прозореца, да дойде някой да го освободи. Който отива да освобождава, също е затворник, но минава за герой. Ако е момък, отива да освободи момата, да се ожени за нея. Под „женитба“ разбирам освобождаване на човека от робство. Какво става след женитбата? Вместо да се освободи единият, и двамата се намират в затвор. Като се родят деца, и те са в затвора - малки затворничета.

Сега аз говоря това само на вас, а не на външния свят, защото намирам, че вие сте изтрезнели, напуснали сте вече кръчмата. Говоря ви, защото имам отношение към вас. Моето отношение към вас се определя от отношението ми към Бога. Щом имам отношение към Бога, имам отношение и към вас. Някой ме пита: Ти не ме ли обичаш? - Защо ще те обичам? Имаш ли нужда от моята любов? Думите „не ме ли обичаш“ означават: не си ли готов да ми дадеш сто лева? Ще ти дам сто лева, за да отидеш в кръчмата да пиеш. - Гори ми сърцето.

- Гори ти сърцето, но не за мене - за винцето. - Знаеш ли, какво мога да направя за тебе? - Зная, но зная и какво не можеш да направиш. Това е любовта на сегашните хора. Това е драмата на живота. - Кой създаде драмата? - Жената. - Комедията? - Мъжът. - А трагедията? - Дяволът.

Като казвам, че мъжът създал комедията, вие се смеете. Смешно е, наистина, затворникът, слабият, инвалидът да освобождава. Той е инвалид, едва пристъпва с патерици, а отива в затвора да освобождава жената. Кой може да повярва, че този инвалид ще освободи жената? Жалко, драматично е положението на жената, попаднала в клопката на черния адепт. Той я излягал, а тя повярвала на думите му. Той обещал, че ще ѝ даде истинското знание, но нищо не ѝ дал. И до днес черният адепт - дяволът, обещава на хората, че ще им даде знание, богатство, сила, но освен че нищо не им даде, отне им най-същественото - истинския живот. Опасността тук е във вътрешната самоизмама, а не в измамата, която иде отвън. Никой не може да те измами отвън; ти сам ще се изльжеш. - На кого трябваше да се сърди жената? - Първо на себе си, а после на змията. Тя ѝ повярва, помисли, че змията говори истината. За свое оправдание, жената казваше: Аз повярвах в думите на змията, защото знаех, че тя е създадена от Господа. Бог запита жената: Защо не дойде при мене да ме питаш, дали змията говори истината, или не. Бог каза на първите човеци да не ядат от забраненото дърво, а змията им каза да ядат, и те ѝ

появраха. Трябаше да отидат при Господа, за да разберат истината. Змията им каза, че, ако ядат от забранения плод, ще станат като Бога. Те не се запитаха, като кой Бог ще станат. Появрвали на думите на черния адепт, те ядоха от забранения плод и познаха доброто и злото. За да не ядат от дървото на живота, те трябаше да напуснат рая. Иначе, злото щеше да бъде по-голямо за тях. При това положение, злото щеше да бъде непоправимо. То е все едно, млада, красива мома да се ожени за момък, заразен от венерическа болест. Положението на тая мома ще бъде непоправимо. Баща ѝ трябва да каже на момъка: Аз не давам дъщеря си на човек, който е заразен от такава страшна болест. Дървото на живота се дава само на онъ, който е влязъл в Божествения свят. Болният няма право да се ползува от плодовете на живота. Той няма право да се жени за истинския живот. Бог поставя преграда между него и дървото на живота. Затова, именно, на първия човек беше забранено да яде от дървото за познаване на доброто и злото. Понеже не послуша, той беше изпъден от рая. Задачата на сегашния човек е да се освободи от вътрешното непослушание. Само така ще се избегне връзката между красивата мома и болния момък, които ще родят болни и недъгави деца. Такава връзка ще създаде големи страдания, нещастия и катастрофи.

Едно се иска от вас: да разрешите правилно живота, да намерите вратата за излизане от мъчнотиите. Дали по вътрешен, или по външен път ще намерите тая врата, не е важно. Тя не се намира нито само по пътя

на ума, нито само по пътя на сърцето, нито само по пътя на волята. Трите заедно представят път за намиране на вратата. Тая врата е врата на любовта. Тя не може всякога да се отваря. Когато човешката мисъл е неясна, човешките желания неопределени и човешката воля непостоянна, вратата на любовта не се отваря. Христос, с едно повдигане очите си нагоре, отвори тая врата и можа с пет хляба и две риби да нахрани няколкохиляден народ. - Как постигна това? - Със своята права мисъл, чисти чувства и разумна воля.

Това, което ви говоря днес, не е за обезсърчаване, но не мога да ви залъгвам. Само кръчмарят залъгва клиентите си, и те сами се залъгват. - С какво се залъгват? - С пълните чаши и оканици. Никога пълната чаша или оканица с вино не може да разреши въпросите на живота. По-скоро празната чаша може да разреши нещо, отколкото пълната. Друг е въпросът, ако чашата е пълна с бистра, чиста вода. Христос пита: „Чашата, която Отец ми даде, да я не пия ли?“ Съдържанието на тая чаша беше горчично, но Христос я изпи. Какво направи Христос с чашата, която изпи? До Негово време чашата имаше само едно отвърстие - отгоре, но след изпиването ѝ Христос отвори още едно отвърстие - отдолу. Тая е причината, поради която днес пияниците не пият, както едно време. Наливат виното в чашата, но то се излива - отдолу изтича. Някой казва, че не му се пие вино. Не му се пие, защото неговата чаша има две отвърстия - отгоре и отдолу. Каквото налее, всичко изтича.

И тъй, не е достатъчно само да намериш вратата - трябва да знаеш, коя врата си намерил. Две врати съществуват: през едната се влиза, през другата се излиза. Някои знаят само едната врата, през която са влезли, а не знаят вратата, през която трябва да излязат. Разумният човек знае и двете врати. Той знае отде да влезе и отде да излезе. В къщата си човек може да влиза и да излиза през една и съща врата. В природата не е така. Там се влиза през една врата, а се излиза през друга. Като дойде до природата, по ативистичен начин, човек влиза през една врата и се мъчи да излезе през същата. Обаче, там това не се позволява, и той се натъква на противоречия. Речеш ли да излезеш от вратата, през която си влязъл, ти си служиш с насилие. Когато правиш нещо, което не е в съгласие с Божия закон, ти вършиш престъпление. Водата и светлината идат по един път, а се връщат по друг. Невъзможно е за светлината да се върне по пътя, по който е дошла. Същото се отнася и за водата. И вие, ако искате да се върнете при Бога, ще отидете по съвсем друг път от този, по който сте дошли. Това е пътят на правилното разбиране. Ако излезеш в една стая и не можеш да излезеш, ти се намираш в положението на отровния газ, който не може да излезе през кюнците. Щом се намери в трудно положение, той ще излезе през вратата на печката и ще причини нещастие на хората, които са в стаята. Така са пострадали много хора. Ето защо, за да не се самоотровите, като влезете през една врата, потърсете друга врата, за да излезете вън, на

свобода.

Преди години попаднахме с един приятел в един хотел в Горна Оряховица. Беше студена зимна нощ. Хотелджията запали печката и стопли добре стаята. За да се задържи по-дълго време топлината, той затвори капациите на печката, без да обърне внимание, че имаше неизгорели дърва. По едно време усещаме нещо особено във въздуха. Събудих приятеля си, който беше вече заспал, и му казах, че трябва да отворим прозореца, защото във въздуха има нещо чуждо, някакъв отровен газ. Той се събуди и се оплака от слабо главоболие. Отворихме прозореца и го посъветвах да постои на чист въздух. Така прекарахме нощта на студено, но на чист въздух и вън от опасност от отравяне. Страшно е, когато и човек, като отровният газ, се заблуди и не може да намери вратата, през която да излезе.

Казвам, в живота на сегашните хора има нещо затворено, поради което те не са в състояние да трансформират своите скърби и мъчинотии по естествен начин. Те се питат: Какво ще се прави с тия мъчинотии? Как ще се живее? Искат да се молят, не могат. Те се чудят, защо едно време са могли да се молят, а сега не могат. Много просто, нещо чуждо е влязло в техния живот, което създава лоши състояния. Хората трябва да отстранят тия състояния. Те трябва да търсят причината за тях в себе си и в окръжаващите. Бог е неизменен. Ангелите и светиите също са неизменни. Човек, обаче, се мени и сам създава мъчинотите си.

Това, което се мени в него, е резултат на влиянието, идещо отвън. Външното оказва влияние върху неустойчивото човешко естество. Обаче, има нещо устойчиво в човека, на което той всякога може да разчита. Има една добра, неизменна черта в него, която го определя като разумно същество, като човек.

Питате: Де е човекът? - В основа, което никога не се мени. Наблюдавайте се от детство до стара възраст, да видите, коя черта е останала неизменна. Всички сте били деца, станали сте възрастни и най-после сте остарели. Питате се, какво става с вас, защо се изменяте. Както и да се изменяте, колкото и да оставявате, има нещо във вас, което не се променя, не оставява. То е човекът. То е Божественото начало, с което човек иде на тоя свят и с което си заминава. Преходното в него е като стара дреха, която той съблича, за да облече нова, чиста дреха. Някой се оплаква, че оstarял, за нищо не го бива. Остарял, значи, обеднял. Дайте на стари пари, да видите, как ще се подмлади. - Нищо не мисе иска, нямам никакви желания. - Нямаш желания, защото Джобът ти е празен. Обаче, желанията не характеризират човека. Друг е въпросът да говориш за своя стремеж. Млад или стар, стремежът на човека е неизменен. Желанията на човека са любовни работи, които днес съществуват, на другия ден изчезват. Днес любиш една мома, на другия ден я разлюбиш. Желанията напушкат човека, както неговите възлюбени. Желанията се раждат, растат и умират, както и човекът. Имаш дъщеря или син, отглеждаш го, очакваш да се

грижи за тебе, да те гледа на старини. Дъщерята или синът пораснат, започват да мислят само за себе си, докато си намерят другарка или другар и не искат да знаят за тебе. Ще дойде ден, когато техните деца ще израснат и няма да се интересуват за родителите си.

Като изнасям човешките отношения, вие се смеете. Смехът не разрешава въпроса. Това не са истинските отношения между хората. Когато момъкът люби момата, трябва да ѝ каже: Аз съм готов да се оженя за тебе, ако ти обичаш майка си и баща си с онай неизменна, безкористна любов. Същевременно, и той трябва да обича нейните родители. И момата трябва да обича неговите родители. Иначе, те ще се лъжат един друг и сами ще се чудят, защо не могат да живеят добре. Ден след ден човек преживява разочарования и противоречия. Кой ще му помогне да се справи с противоречията? Никой друг, освен той сам. Момата не трябва да се лъже, че ще стане царица в дома на своя възлюбен. И момъкът не трябва да се лъже, че ще стане цар. Те са още роби, които сами трябва да се освободят. Човек може да бъде цар сам на себе си, а не на другите. Първо трябва да се освободите от робството, после да станете царе. Стани цар, но никой да не може да те снеме от трона. Стани цар, както слънцето е цар на слънчевата система. Кой може да го снеме от мястото му? - Как трябва да живеем? - Като слънцето, като луната и като звездите. - Какво трябва да правим? - Каквото те правят. Бъди свободен като въздуха и светлината. Ще кажеш, че силното движение

на въздуха е буря, която плаши хората. Няма защо да ги плаши, бурята носи благо за цялата природа. Ще кажете, че и дъждът понякога е неприятен, размеква земята и ви каля. Калта е благословение. От тая кал излиза хлябът.

Бъдете свободни като водата, като въздуха и като светлината. Изливай се, както искаш; духай, когато искаш; свети, колкото искаш. Ще кажете, че човек трябва да бъде мек, да не тъпче даже мравката. Това значи: човек не трябва да върви по чуждите пътища, да не се отбива от своя път. Мине ли някой по неговия път, без да иска, той ще го стъпче. Не ходи по пътя на престъпниците; остави ги, те да си изминат своя път, да научат урока си. Следвай своя път неотклонно. - Кой е моят път? - Оня, на който Бог те е поставил.

Мнозина ме питат, защо съм дошъл на земята. Едни казват, че съм дошъл да реформирам света; други казват, че съм дошъл да уча хората, как да живеят. Аз пък казвам, че съм дошъл да пробия дъното на вашите чаши, че колкото вино да наливате, всичко да изтича. Освен това, искам да знам, какви са вашите чаши: стъклени, или металични - сребърни или златни. Ще кажете, че вие сте въздържатели, не пиете, предали сте се на Бога. Сега сте набожни, но след десетина години ще кажете, че сте изгубили времето си, че нищо не сте постигнали. В същност, животът, за който съжалявате, е живот на робство и ограничения - от него трябва да се освободите. Не е въпрос да се самоубиеш, или самоунищожиш, но сам да намериш пътя си и да

го оправиш. Това се постига само чрез любовта.

Когато говоря за любовта, аз имам пред вид да излезете от мъчинотите си по естествен начин. Не се страхувайте, нито плашете пред страданията и мъчинотите си, но пробийте си път през тях и излезте на свобода. Да намериш пътя си, това значи, да си служиш с чаша, която има две отвърстия. - Как ще се справя с мъчините, когато жена ми е сприхава, с лош характер. - Там е изкуството. Като вика и се сърди жена ти, кажи: Колко хубаво пееш! Ако те удари, кажи: Златни ръце имаш, доволен съм от тебе. Като кажеш така, тя ще се замисли и ще измени поведението си. Ще кажете, че лесно се дават съвети, но мъчно се прилагат. Представете си, че вашата жена е учителят ви. Трябва ли да се сърдите на учителя си? Той ви учи, следователно, има право и да ви удари. Казвате: Това не е живот. - Какво, в същност, е животът? Не е ли съчетание от уроци? Ще живееш и ще учиш, за да се освободиш от илюзиите на живота.

Сега вие искате да бъдете здрави, силни, щастливи. С тоя ум и с това сърце, които днес имате, никакво щастие не се постига. С вашия ум и с вашето сърце нито здрави ще бъдете, нито силни. Старите, които са опитали живота, са разбрали това, но не са готови да кажат истината на младите. Ето защо, младите вървят по пътя на старите. Старите казват, че ще се мре; и младите казват същото. Защо трябва да умират? И едните, и другите трябва да знаят, какво нещо е смъртта. Ако умреш и можеш да разрешиш въпросите,

смъртта има смисъл. Ако със смъртта нищо не разрешиш, по-добре остани още на земята, да направиш съзнателна, разумна връзка с Божествения свят. Само така ще придобиеш онай любов, която разрешава въпросите. Казвате, че сте направили връзка с Бога. Тая връзка трябва да се подържа. Мислите ли, че ако ученикът отговори първия срок добре по някой предмет, бележката му ще важи и за другите срокове? Ученикът трябва да учи уроците си редовно, за да получава всеки срок добра бележка. Връзката с Бога трябва да се подържа постоянно. Една добра постъпка през целия живот не спасява положението за вечни времена. Ако любиш само един ден през живота си, тая любов нищо не разрешава. Любовта трябва да бъде непреривна. Не можеш да се развиваш правилно, ако през всички изпити през живота си и при всички мъчнотии не прилагаш любовта. Вие как разрешавате мъчнотиите си? Търсите помощ отвън. Не е лошо да търсите помощ от другите хора, но трябва да изучавате начина, по който те са решили задачите си. Ти си беден, ходиш окъсан, бос, търсиш начин да се освободиш от положението си. Как ще се освободиш? Трябва ли да се успокоиш с мисълта, че и другарят ти ходи бос и окъсан? Трябва ли да се успокоиш с мисълта, че другите хора са облечени и обути? Това не разрешава въпроса. Ще работиш, ще правиш усилия, ти сам да бъдеш облечен и обут. Ще работиш, както другите хора работят. Ако дрехите и обувките ти са скъсани и на тях има дупки, преди да прогледате, ти пръв трябва

да прогледаш. Някой утешава приятеля си да не плаче, а на другия ден сам плаче.

Преди години дойде при мене една млада мома, да ми каже, че решила да се ожени за един добър момък, който бил сираче, от всички отритнат. Казах ѝ да не се жени, да не бърза, но тя настояваше на своето. Ожени се, а после дойде да се оплаква от него, че не бил такъв, какъвто си го представяла. Казах ѝ: По-рано те посъветвах да не се жениш, но ти не ме послуша. Сега ти казвам датьриши. - Не съм ли свободна да се откажа от него? - Не си свободна. - Защо? - Човек е свободен, докато не приеме едно желание в себе си и не го подхранва. Щом го приеме и започне да го храни, той губи свободата си. Всяко желание вън от тебе, е проява на същество, което стои по-низко или по-високо от тебе и ти въздействува. Свържеш ли се с това желание, ти се свързваш и със съществото, от което излиза то, и дълго време не можеш да се освободиш от него. Всяко желание в човека е връзка с друго същество, което живее извън него. Тая връзка не е само външна. Тя крие корените си дълбоко в човешкото същество. Ти си женена, имаш мъж, казваш, че си свързана с него. Връзката ти не е външна, но вътрешна. Мъжът или жената представляват магнитичен център или магнитичен възел, дето желанията се събират. Щом се свържеш с него, ти се свързваш и с неговите желания. Като умре той, ти постепенно се развързваш от него и скъсваш връзката си с неговите желания. - Ще видим ли втори път този човек? - Ще го видите, но не в същата форма.

Тая форма изчезва от сцената, както актьорът, който изиграва ролята си в дадено представление. Същото представление вече не може да се повтори. - Ще се познаем ли на оня свят? - Ще се познаете, но не както вие си мислите. Истинско познаване съществува там, дето е любовта.

Има една красива страна в любовта, за която още не сте готови. Един ден, когато се повдигнете по-високо, ще ви кажа, коя е тая страна. Когато хората се повдигнат и дойдат до тая страна на любовта, между тях ще има пълно разбираителство. Тогава, и който дава, и който взима, ще бъдат доволни. И младият, и старият ще бъдат доволни. Това означава щастие. Сега хората очакват щастието и доволството да дойдат отвън някъде, наготово. Да бъдеш щастлив, в пълния смисъл на думата, това значи, да си готов да раздадеш всичкото си имане, да обичаш всички хора и да простиш на ония, които говорят лошо за тебе. И при това положение, да не допуснеш нито една отрицателна мисъл в ума си. - Кой може да направи това? - Само оня, който знае и разбира нещата. Такъв човек наричаме адепт на знанието.

Каква е разликата между адепта и слабия човек? Адептът, като хване мечката за врата, тя сяда пред него и се подчинява на неговата воля. Ако слабият хване мечката за врата, тя веднага настърхва срещу него и се готви да го нападне. Страданието в живота е мечката. Ако си силен, хвани страданието за врата, и то ще изгуби силата си. Дойде невежеството при тебе,

иска да те нападне. Хвани го силно за врата, и то веднага ще отстъпи. Силен трябва да бъдеш, да не се страхуваш от нищо. За да видиш, какво се крие в страданието, в невежеството, трябва да ги впрегнеш на работа. Затова и българите си служат с пословицата: „Впргни дявола на работа, да те научи на ум. Или, впргни мързеливия на работа, да те научи на ум.“

Като ученици, вие трябва да вложите всичките си дарби и способности на работа, да не очаквате наготово. Ония, които не обичат да работят, предават думите ми, какво съм казал, и очакват резултат. Някой казва, че чул от мене да се говори за лек начин на заботяване. В какво се заключава тоя начин? - Да туриш един наполеон в джоба си и, като го употребиш, да очакваш отнякъде друг. Обаче, в тоя опит се крие дълбок, вътрешен смисъл. Това значи, да впрегнеш на работа своите скрити сили. Като работиш съзнателно, наполеоните ще се увеличават един след друг. Работа се иска от всички. Не е достатъчно само вяра в думите ми. Вярата има отношение към работата. Ще вярваш и ще работиш. Иначе, ще слушаш, какво говоря, и ще искаш да ти обясня, как стават нещата. Казвам: Ще се нареди твоята работа. - Как ще се нареди? - Това не е твоя работа. Иди работи! Нямам време за обясняване. Ако започна да ти обяснявам, ще изгубя много време, и втори път няма да те приема. Ти искаш да провериш, да видиш, как Господ ще нареди работата. Ти нямаш право да проверяваш, как Господ ще оправи обърканите работи на хората.

Аз говоря кратко: Ще се оправи работата. - Как ще стане това? - Не е твоя работа. Някога може да се оправи работата, някога може да не се оправи - това нищо не значи. Важно е, като отидеш у дома си, да държиш мисълта си будна, че всичко ще се оправи. И на вас казвам: Работата ви ще се оправи. - Как ще се оправи? - Ако искате да ви обясня, ще се лишите от по-важното - втори път няма да ви приема. Не искате ли обяснение, ще ви приемам, когато искате и работите ви ще се оправят. Времето ми е скъпо и не мога да ви давам обяснения. Вие ще учите, ще наблюдавате, и сами ще дойдете до обясненията. Което е за оправяне, ще се оправи; което не е за оправяне, няма да се оправи. Много естествено. Хлябът, който е определен за днес, ще се изяде. Днешните работи ще се оправят днес, а утрешните - утре. Следователно, кажа ли на някого, че работите му ще се наредят, той трябва да знае, че това се отнася до днешните работи. - Не се наредиха работите ми. - Значи, те са били определени за другия ден. Каквото Бог е казал да стане днес, само то става. Днес Бог е казал на десет души да дойдат при мене да искат пари. Същевременно Бог е казал на други десет души да дойдат и да ме кредитират. От тях ще взема и ще дам на другите десет. В първия момент, като видя 20 души около себе си, ще се уплаша. Но спасението е в последните десет души. Първите ще искат да им платят сумите, които дължа, а вторите ще ме кредитират. Това става днес. На другия ден същото не се повтаря.

Направете един опит, да видите, можете ли в

продължение на десет дена да не допуснете в ума си нито една отрицателна мисъл, или отрицателно чувство. Благодарете за всичко, което ви се случи през това време. Имаш някоя неприятност, благодари. Някой ти е казал нещо обидно, благодари. Имаш да даваш, благодари. Изгубиш службата си, благодари. Времето е лошо, пак благодари. - Мога ли да благодаря за всичко това? - Можеш. Кажи: Господи, благодаря ти, задето ме водиш в тоя път. Като богат, ще научиш едно; като беден, ще научиш друго. За Бога и богатството, и беднотията са еднакво важни. Същото се отнася и до радостите, и до скърбите. Човек се учи от всичко.

Питам: Колцина от вас сте готови за този опит? Който не се наема да изпълни задачата, нищо няма да придобие. Който не е готов, да не се наема, но и да не се страхува. В същност, задачата не е мъчна. Много ли са десет дни за една задача? Ако ви се виждат много, можем да намалим дните. На колко се съкращава числото десет? - На две и на пет. Значи, едни ще приложат задачата за два дена, други за пет дена, а трети за десет. Не е в многодни, всичко е в резултата. Ония, които изпълняват задачата два дена, ще имат едън резултат; ако я изпълняват пет дена, ще имат друг резултат; десетте дена ще дадат различен резултат от първите два. Числото две показва, че ще имате любовни, добри отношения с хората; числото пет показва, че ще се свързвате с хората външно, без големи задължения; числото десет показва, че животът се развива напълно. Значи, при двойката ще правите любовни връзки; при

петорката ще се научите да служите, както жената служи на мъжа, и мъжът - на жената. При десеторката ще използвате всички условия на живота. Направете сега задачата само за два дня. Ако някой иска пет дни, свободен е. Ще знаете, че ще я повторите три пъти. Ако решите да я изпълните десет дни, тогава няма да се повтаря. Да се установим на числото две. Нека всички приемем това число и да изпълним задачата само за два дня.

Като изпълнявате задачата, ще бъдете будни, да не допуснете в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство. Ще бъдете като светии. Много отрицателни мисли ще минат през ума ви, но няма да им дадете възможност да се проявят. Ще им кажете: Добре дошли, ще ги нагостите и ще ги изпратите да си вървят. Каквото и да ви се случи, ще си кажете: „Всичко ще ми съдействува за добро.“ Каквите мисли минават през ума ви, ще ги отбелязвате в едно тефтерче. Дните, през които правите опита, ще бъдат дни на печалба. Останалите пет дни ще изследвате причините, които са ви спънали, дали сте имали успех, или не. С други думи казано, останалите пет дни до следната сряда ще проверявате, колко сте спечелили и колко сте изгубили. От днес ще започнете задачата. Ще бъдете внимателни, смели, ще извадите всичките си оръжия, ще бъдете готови за война. Ако спечелите, добре; ако загубите, все ще научите нещо. Ще се стегнете, да победите докрай. Изрежете си един триъгълник от картон и го турете на главата си, когато

сте сам в стаята си. Може да го носите мислено. Вие се стеснявате да носите триъгълник на главата си, а не се стеснявате да допушкате отрицателни мисли в ума си. Триъгълникът е символ, който съдържа разумни сили в себе си. Ползвайте се от тия сили, за да разберете техния смисъл.

И тъй, напишете на трите страни на триъгълника следните думи: Тайната, с която се разрешават всички мъчни въпроси в живота. На втория ред, на дясната страна на триъгълника, напишете думата ум, на лявата - сърце, а на основата - воля. На третия ред напишете: любов, мъдрост, истина и на четвъртия ред - сила, живот и здраве. Когато изпаднете в някакво затруднение, хванете триъгълника за долните два Ѹгла и прочетете написаното. - Не може ли без триъгълник? - Не може. Всяка мисъл, за да се проектира, трябва да има някакъв обект. Приложете задачата за два дена, служете си с триъгълника, без да говорите за него на хората. Ако имате резултат, тогава може да споделите опита си и то със свой приятел, който ще ви разбере. Споделяте ли с хора, чужди на вашето разбиране, ще съжалявате. Те ще изопачат думите ви и, вместо да се ползват, и на вас ще пречат.

Като правите опита, ще се пазите от всичко отрицателно. За два дена ще забравите всичко около себе си. Ще забравите, че сте майки и бащи, ученици и учители. Ще се чувствувате като човек, който се е новородил, който живее в Царството Божие и върши Божията воля. Какви бащи и майки сте вие? Един Баща

има в света, един Господар. Ние сме само носители на Неговите идеи. Доколкото носим и прилагаме Неговата воля, дотолкова се ползваме от Неговата сила. За два дена ще бъдете синове Божии, изпълнители на Неговата воля. След това може да си облечете старите дрехи на обикновения ден, но за два дена искам да бъдете като светии. Ако ви срещне някой и ви запитва за обикновени работи, няма да отговаряте. Ще се извините, че сте заети и нямате време за разговор. Ще бъдете заети само със себе си, със своя вътрешен живот, със задачата, която ви дадох. Ако жената е наготовила, добре ще бъде; ако не е наготовила, мъжът ще счита, че всичко е наред, нищо няма да изисква от нея. И жената няма да изисква нищо от мъжа. Всеки от вас ще мисли само за задачата си, да я изпълни добре и да придобие нещо от нея.

Т. м.

3. Лекция от Учителя, държана на 27 януари 1932г.
София - Изгрев.

ЛИЦА НА РЕАЛНОСТТА

Размишление.

Ще прочета няколко стиха от 32 глава на Исаия, от 7 стих нататък. В тая глава виждаме, какво е говорил един поет на Израилския народ. Има нещо в тая глава, което всички знаете и в което вярвате. В това отношение, вие сте добри познавачи на человека.

Мнозина се запитват, защо идат мъчнотиите в живота. Ако бяха само мъчнотиите, те лесно ще се разрешат, но земята е място на големи противоречия. Няма нещо, което човек само да си е помислил и да не е станало или да не стане. Какво може да очаквате от такъв свят, в който всичко може да стане? В такъв свят стават и добри неща, но за тях нищо не казвате, считате, че те са в реда на нещата. Натъкнете ли се на злото, веднага питате, защо съществува то. Защо съществува злото, нямам намерение да отговарям. Питам: Защо богатият си подрязва брадата? Защо бабата ходи с патерица? Защо децата ходят с кокили? Защо косата на хората побелява? Ще кажете, че е естествено, косата на стария човек да бъде бяла. В същност, не е така.

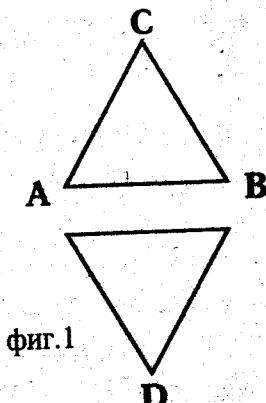
Старостта не е причина за побеляване на косата. Ако питате старостта, защо е направила косата на человека бяла, тя нищо не може да отговори. Старостта има съвсем друга цел, а не да изменя черния цвят на бял. Колкото младостта е виновна за тъмният цвят на косата, толкова и старостта - за белия. Щастието на человека не е в неговите черни, кестеневи или руси коси; и нещастието му не е в неговите бели коси. Кой цвят е по-хубав: белият, или черният? Ако черният цвят е по-хубав, тогава ще кажем, че по-ценно нещо от въглищата няма. Те служат за гориво; от тях получават множество ценни продукти. Щом е така, турятите черното в печките си, а бялото - на тялото си. Ако бялата коса е нещастие, защо носите бяла риза? Бялата коса е мода. Трябва ли да се плашите от нея? Когато искат да представят умен, мъдър човек, турят му бяла коса и бяла брада, обаче, не всяка белият цвят е признак на мъдрост.

Като ученици на велика школа, вие трябва да изучавате езика на природата, с който си служат всички истински учени, адепти и светии. Тоя език осмисля нещата. И най-големите мъдреци виждат в него проява на Божията Мъдрост. Велика е Божията Мъдрост, но не е за обикновените хора. За да я придобият, те трябва скъпо да платят.

Начертавам триъгълника АСВ. За простия човек това е една обикновена картина. За учения, това е фигура, за която се знае, че сборът от вътрешните ѝ ъгли е равен на два прави ъгли. Казах, че триъгълникът е половина от четириъгълника. В живота той

четириъгълник може да представя спокойна водна повърхност. Ако поставим триъгълника над тая повърхност, той ще се отрази във водата. Триъгълникът е в по-рядка среда - във въздуха; отражението му ще бъде във водата - в по-гъста среда. Горният триъгълник включва благоприятни условия за развитие, а долният - неблагоприятни. Всекидневният живот има отношение и към благоприятните, и към неблагоприятните условия. - Кой носи едините условия и кой другите? - Светлината носи благоприятните условия, а тъмнината - неблагоприятните. Изобщо, първите условия носят здраве за человека, а вторите - болест. Благоприятните условия са свързани с разумния човек, а неблагоприятните - с глупавия и неразумен човек. Благоприятните условия водят към доброто и любовта; а неблагоприятните - към злото и омразата. Благоприятните условия усилват человека, а неблагоприятните го обезсиляват.

Какво представлява квадратът? - Място на противоречия, място на всички възможности и невъзможности. В квадрата всичко е възможно и невъзможно. Като разделим квадрата на два триъгълника, горният триъгълник представя едната страна на живота - раят, а долният - другата страна на живота, адът. Защо раят и адът съществуват

фиг. 1

едновременно, не може да се отговори. Това е все едно, защо съществуват едновременно мъже и жени. Не може ли да има само мъже, или само жени? Ако това беше възможно, Бог щеше да създаде света другояче. Никъде не съществува свят само с мъже или само с жени. Да се мисли другояче, това е въображение. Днес не може нито без мъже, нито без жени. Не се занимавайте с въпроси, които не съществуват. Вие разрешавате мъчнотите си - това е в реда на нещата. Казвам: Не разрешавайте мъчнотите, които имат отношение към суетата на живота. Аз казвам това първо на себе си. Като остана свободен, аз си пея една песен със следното съдържание: „Не разрешавай суетата на живота. Не избягвай благите страдания, които са дял в човешкия живот. В тях се крие любовта.

Стреми се към вечността, дето е великата Божия слава.

Като размишлявам върху тия думи, запитвам се: Мислиш ли, че можеш да разрешиш въпроса, защо едни хора са богати, а други бедни? - Защо ме боли главата? - Не се занимавай с тоя въпрос. - Защо ме боли стомахът? - И с тоя въпрос не се занимавай. Лекувай се и не мисли за причините. Като се излекуваш, ще научиш причината за болестта. - Защо са скъсани дрехите ми? Какво ще ям утре? - И за това не мисли. Не се занимавай с утрешния ден. Според някои философи, човек трябва да търси причината на всички явления и прояви в живота. Така е, но не можеш да намериш причината, преди да си изучил явлението.

Във Варненско, в село Чатма, се случило нещо, от

което кметът пръв се поучил. Това било в турско време. По онова време, когато събирили данъци от населението, който не могъл да плати данъка си, набивали го добре и после го затваряли. Един беден българин, добър човек, не могъл да плати данъка си и се помолил на кмета да му дадат срок, дано някак се улесни и изплати. Кметът, строг човек, не се съгласил да отсрочи плащането и заповядал да го набият и затворят. Не се минало много време, турският началник отишъл при кмета да прегледа работите му, и понеже намерил нередовни неща, издал заповед да го набият, та да се научи да бъде изправен. Тогава кметът разбрал, какво значи да се вдига и слага тояга върху гърба ти. Той си казал: Лошо нещо било боят!

Следователно, докато другите хора страдат, ние казваме, че страданията са на място. Щом дойдат страданията до нас, казваме, че това е жестоко, и започваме да търсим причината за тях. Казвам: Докато ти не се включиш в страданието, не можеш да се включиш и в радостта. Закон е това. Ако можеш да се изключиш от страданието, ще се изключиши от радостта. Както и да философствувате върху пътя, по който вървите, вашата философия нищо не разрешава. Казвате, че един-кой си е щастлив, наредил е добре работите си. Покажете ми един човек, който е наредил всичките си работи поне за хиляда години. Няма човек на земята, който да е наредил работите си даже за пет години. Затова се казва, че човек не е сигурен и за утрешния ден. Какво може да се очаква при

противоречията на живота? Какво може да очаквате от една преходна, фалшиви мисъл? Това да не ви обезсърчава, но да ви насърчи да работите повече.

Аз искам да ви покажа, на какви закони почива сегашният ви живот. Изучавайте скръбта и радостта като две лица на реалността. Знайте, че вашата скръб е основа за радостта на вашия близък. - Защо трябва да страдам? - За да се радва твоят близък. Ако ти не страдаш, близкият ти няма да се радва. Ако близкият ти не страда, ти няма да се радваш. - Защо се радвам? - Защото близкият ти скърби. - Не искам да страдам. - Тогава няма да се радваш. Дето е смъртта, там е и животът, дето е животът, там е смъртта. - Какво трябва да се прави? - Да осмислим и живота, и смъртта. - Дотегна ми да живея. - Това, което дотяга е смърт, а не живот. Човек всеки ден умира, затова му е дотегнало. Истинският живот никога не дотяга, понеже няма абсолютно никакво тегло. Животът не е нещо материално. Следователно, страданията дотягат, смъртта дотяга, но животът - никога.

Какво разбираме под „смърт“? Смърт е това, което смърди. Само то дотяга на човека. Като умре, човек започва да мирише, да смърди. Така той разбира, че е живял в затвор. На земята човек е затворник. - Защо умира той? - За да го познаят хората. Всички казват: Сега ще разберем, какъв беше той човек. Наистина, човек се проявява след смъртта си. Умрелият става щедър, всичко раздава, даже и тялото си. Той дава на близките си по нещо, на църквата, на бедните. Докато

е жив, човек нищо не дава. Щом започне да умира, става щедър и дава всичко, каквото има. Най-добрят човек е умрелият. Като ме питат, защо човек умира, отговарям: Човек умира, за да прояви доброто, което е вложено в него.

И тъй, хората живеят, но не разбират живота. Казваш: Аз трябва да живея! - За да живееш ти, други трябва да умират за тебе: кокошката трябва да умре, агнето трябва да умре, ябълката трябва да умре, житото трябва да умре. Най-мъчното нещо е да се подържа животът - условия и средства са нужни за това. Като не знаете това, вие искате само да живеете и да имате блага, макар и временни. Вие не подозирате, че временните блага създават големи нещастия. Ти си богат, сядаш пред трапезата и се наядеш с баница. Наглед тя е добре опечена, мазна, но, като се нахраниш, усещаш разстройство в стомаха. - Защо? - Маслото и брашното били стари. Ти искаш да бъдеш щастлив, да се наядеш с баница. Щастието не е в баницата. Не мисли, че всяка баница е направена с прясно масло и брашно. Баничарят имал интерес и турил развалено масло и старо брашно.

Не се спирай пред всеки банкер да искаш пари на заем. Не се спирай пред всяка витрина да си избираш дрехи. Всяка дреха не е за тебе. Всяка баница не е за тебе. Не всички пари са за тебе. Не всяка книга е за тебе. Не всичко, което срещаш на пътя си, е за тебе. Много неща ти са нужни, но и много не ти са нужни. Непотребните работи ще объркат ума и сърцето ти. Вие

пълните живота си с хиляди работи, но не и със същественото. - Кое е същественото? - Онова, което не гние, което от нищо не се разваля. Имаш един цирей - това е несъщественото. - Остави цирея да узрее, за да можеш да го пробиеш и очистиш. Това е най-разумното, което можеш да направиш. Ако си тъжен, изпей една от любимите си песни, но не „Цвете мило, цвете красно“, нито „Стоян мами си думаше.“ Вие нямате нищо общо със Стоян и неговата майка. Какво казва Стоян на майка си? Той казва: „Мале ле, мале, като си ме родила, защо ми таз болка прати, та девет години болен да лежа?“ Стоян е виновен за своята болест, а не майка му. Остави Стоян да се занимава с болестта си, а ти си изпей една ободрителна песен, за да разсееш тъгата си.

Някой дойде при мене и ми се оплаква, че му е тъжно на сърцето. - Радвам се, че страдаш. Това показва, че имаш сърце. Най-хубавото нещо на земята е страданието. Дето е Бог, там е страданието. Дето не е Бог, никакво страдание не съществува. Благата на живота идат через страданието. Ако можеше без страдания, пръв Христос щеше да спаси човечеството без тях. Не можеха ли да слязат ангели от небето, да завържат всички, които се гавреха с Христа, а трябваше да Горазпнат? Питате: Защо Бог не оправи света? Защо изведенъж не го подобри? Преди всичко, аз не вярвам, че светът е лош. Докажете, че светът не е добър. Единственият, който не е оправен, е човекът. Щом той се оправи, целият свят ще се оправи. Достатъчно е

човек искрено да пожелае идването на Царството Божие на земята, за да се оправи и неговият вътрешен свят. Следователно, кажеш ли, че светът е лош, ще знаеш, че той свят е отражение на твоя. Твой свят е лош и неизправен. Ти виждаш себе си в другите и казваш, че хората са лоши. - Толкова ли съм лош? - Не си толкова лош, но не си и толкова добър, колкото си мислиш. - Знаете ли, колко обичам хората? - Знаем, че обичаш, но знаем, че и мразиш. На земята не можеш да обичаш, ако не си мразил. Много естествено, обичаш дъщеря си, жертвуваш се за нея и изведенъж дойде един млад момък и започне да я гледа. Ти си недоволен от него, намразваш го. Не е лошо, че гледа. Видял нещо хубаво, разбира се, че ще гледа. Важно е, как гледа, с какви намерения. Той гледа и чете, какво е написано в книгата ѝ. Или гледа, какви плодове има в нейната градина. Като види някой хубав плод, иска да го откъсне. Може да откъснеш, но с разрешение. Молитвата подразбира да искаш разрешение. Откъснеш един плод, ще носиш последствията на твоята постыпка. После ще се сърдиш на Господа, защо страдаш.

Мнозина искат да станат велики, знатни хора. Велик е онъ, който носи съзнателно страданията. Избягваш ли страданията, ти не си велик. Щом си дошъл на земята, все ще се натъкнеш на противоречия. - Кои са причините за противоречията? - Много са причините, едни са видими, а други невидими. - Защо страдам? - Само ти не страдаш, хиляди същества страдат заедно с тебе. За да се освободиш от страданията,

повдигни ума си по-високо, отколкото е обикновеното ти състояние. Няма да мине много време, и страданията ти ще престанат.

Срещаш един богат човек, разговаряш се с него, но виждаш, че той е неспокоен, озърта се натук-натам, да не те оберат. Как ще се успокой този човек? Като престане да мисли за парите си и за крадците. - Ако ме оберат? - Ще страдаш. Ако не те оберат, ще се радваш. Лесно се говори, но мъчно се понасят страданията. Така говорят и ясновидците. Питаши един ясновидец, какво ще стане с тебе. Той казва: или ще живееш, или ще умреш; ще отидеш или в рая, или в ада. Ако живееш, ще станеш или министър, или прост работник. - Ще намеря ли ония, когото търся? - Ще го намериш. - Какъв ще бъде той? - Млад човек, на около 25 години, с черни мустаци, крайно нервен, ще те бие по няколко пъти на ден.

В Бургас един грък се оженил за една красива гъркиня, която му донесла две хиляди турски лири. Понеже парите били нейни, тя заповядвала на мъжа си, какво да купува. Днес купувал, утре купувал, докато парите се свършили. След това той ѝ казал: Ако искаш да ти слугувам, иди при баща си да вземеш още пари. Това значи: докато умът ти е здрав и сърцето - добро, ще ти слугувам и ще те гледам добре. Изгубиши ума и сърцето си и започнеш да миришеш, ще оставя да те заровят в гроба, не те искам повече. Аз се чудя на ония мъже и жени, които плачат на гробовете. Той не живял добре с жена си, докато е била жива, а на

гроба ѝ плаче. Същото е и за жената. Плачи за човека, докато е жив. Като умре, няма защо да плачеш. Плачи за живите, а не за умрелите. Радвай се на страданията си. Ако се радваш на страданията си, никой не може да ти отнеме радостта. Не се ли радваш на страданията си, всеки може да отнеме твоята радост. Ще се чудиш после, защо радостта те е напуснала. Като ви говоря така, аз не засягам семейните ви отношения. Те не ме интересуват. Аз засягам онова, което е болно във вашия живот. Има нещо болно във вас, което трябва да се излекува. Събрали се двама приятели, но приятелство между тях не съществува. Събрали се двама учени, но никаква наука не ги свързва. Това не са отношения, но търговски сделки, които всеки момент могат да се развалят.

Днес аз ви говоря, вие ме слушате, но това е преходно, временно. Вие може да си живеете и без да ви говоря. Моята беседа може да ви допринесе нещо, а може нищо да не ви даде. Това е банкет, без който може да минете. Важно е, че ако не съм аз, друг ще дойде на моето място. Ако вторият отстъпи, ще дойде трети, четвърти. Следователно, аз съм най-малкото зло за вас. Човек не може да бъде свободен, все ще дойде някой да му говори. Искаш, не искаш, ще ти говорят. Седя в стаята си сам, но отнякъде ще дойде една муха да иска нещо. И тя казва: Дай! Изляза от стаята, отида в гората - и там ще ме намерят хиляди проповедници. Мухата казва: Знаеш ли, коя съм и какво правя? Аз хапя всеки глупав човек, защото не ме разбира. Като

ме разбере, ще престана да го хапя. Ти казваш: Мухата е това, нищо не допринася. - Ти какво донесе днес? Седнеш да ядеш и виждаш, че си изял всичко, което е сложено на трапезата. Не си ли по-голяма муха от тая която гониш в стаята си? Мухата не е разумна като човека, но какво допринесе той със своята голяма разумност?

Сегашните хора са недоволни от живота и мислят, че като отидат на оня свят, там ще ги посрещнат добре. Това е криво разбиране. Казал ли ви е някой от вашите покойници, как са го посрещнали на оня свят? Кажете ми поне един от вашите спомени за оня свят. Вие живеете на земята и си въобразявате, как ще отидете на оня свят. Ако отидете на оня свят неподгответни, и там ще внесете същото противоречие, което съществува на земята. Ще кажете: Колко добре живеят съществата на оня свят! Колко лошо живеем ние на земята! Помислиш ли така, веднага трябва да напуснеш оня свят. Дали си в рая, или в ада, не се позволява да правиш сравнение между живота на едно или друго място. И от ада ще те изпъдят, както и от рая. Как ще живееш? Дето и да си, ще приложиш великата философия на живота. Вие сте едва в началото на тая философия. - Не разбираме тая философия. - Не я разбирате, защото, като я разберете, трябва да платите скъпо за нея.

Един американец, миллионер, чул, че в Ню-Йорк ще се даде концерт - ще свири някой виден виртуоз. Той се качил на влака и тръгнал за Ню-Йорк, но закъснял. Когато стигнал до театъра, концертият бил свършен.

Понеже имал силно желание да чуе тоя виртуоз, той научил, де се е установил, и отишъл при него с молба, да му посвири малко. Виртуозът се обадил от стаята, че си е легнал вече и е уморен. - Давам хиляда долари. - Уморен съм, не мога да свири. - Давам две хиляди долари. - Виртуозът отворил прозореца на стаята и посвирил малко. Милионерът останал много доволен от свиренето. После казал: Дай цигулката си, и аз да посвири. Какво представя музиката? - Страданията в живота. Колкото по-големи са страданията, толкова по-скъпо ще платиш. За обикновените концерти се плаща малко, но за страданията се плаща много. - Защо? - Защото от тях се получават ценни уроци. Като страдаш, ти говориш, оплакваш се, а хората те слушат.

Казвате: Да бъдем богати, да разполагаме с пари. Готови ли сте, като богати, да приемате хората и да слушате с часове техните оплаквания? Това е богат човек. - Защо Бог е създал така света? Светът е добре създаден, той върви по своя път, но как трябва да вървим ние, това е важно. Мухата бръмчи - това е нейна работа. Важно е аз да не бръмча като мухата. Волът боде - това е негова работа. Аз не трябва да бода като вола. Конят рита - така е създаден. Той се бранит с копитата, те са средство за защита. Обаче, аз не съм кон и не трябва да ритам. Съдията съди, понеже е съдия, но аз нямам право да съдя, не съм съдия. - Какво трябва да правя тогава? - Друга работа има за тебе. - От кого страда слугата? - От господаря си. - От кого страда господарят? - От слугата си. Значи, причината

за страданията е в самите нас. Когато роптаеш, това показва, че не разбиращ смисъла на живота, който Бог е създал, и така сам създаваш нещастието си. С неразбирането си, първите човеци сами си причиниха страдания. И ние, със своите неразбирания, също си причинихме страдания. Най-малката нечиста мисъл е в сила да наруши хармонията на твоя живот. Най-малкото нечисто чувство или желание нарушава чистотата на твоя живот. - Защо понякога човек краде? - Гладен е, никой не влиза в положението му. Ти си богат, минаваш край бедния и казваш: Бог ще оправи работата. Защо ти не я оправиш? Защо ти е дадено това богатство? Спри се в пътя си и помогни на бедния. Не му ли помогнеш, ти ставаш причина той да краде.

Следователно, не питай, защо идат страданията в живота, но вгледай се в себе си, изпълнил ли си добре своите задължения. Страдаш - не страдаш ти, друг някой страда в тебе. Ако младият скърби, друг някой в него скърби; ако старият скърби, пак друг някой скърби. - Дотегна ми животът. - Не говориши истината. - Минали ли сте един ден без страдание? Какво ще бъде положението на младия момък или на младата мома, ако не плачат и страдат. Какво ще бъде положението на майката и на бащата, ако не се грижат за децата си и не страдат? Радвайте се, че в света има майки и бащи, моми и момци, слуги и господари, които страдат. Радвайте се, че хората умират и се раждат; радвайте се, че хората грешат и изправят погрешките си. Радвайте се, че съществува добро и зло. Ползвайте

се от живота, без да ви дотяга. Той съдържа велики уроци, за които се плаща скъпо.

В заключение на всичко това, казвам: Не разрешавайте суетата на живота, тя е неразрешима. Докато слънцето грее, все ще хвърля сенки, и триъгълникът ще се отразява. Когато слънцето престане да грее, сенките, сами по себе си, ще изчезнат. Като се махне доброто, и злото ще се махне. Тогава, де ще отиде човекът? Вие искате да дадете ум на Господа, как да пресъздаде света. Бог е мислил цяла вечност, докато създаде света, а вие, с един замах, искате да го измените. Дайте своя проект на Господа, да видим, какъв свят ще създадете. Който се опитва да коригира Бога и Неговите прояви, ще се намери в положението на пророк Йона, който лежа три дена в утробата на кита.

Истинската философия на живота изисква от человека да бъде доволен от всичко, което Бог му е дал в момента. Считай; че всичко, създадено от Бога, е разумно. Само така ще познаеш разумността. Не мисли, че си роден само да страдаш, но не мисли, че си роден само да се радваш. Не си роден само за омраза, но не си роден и само за любов. Моментът се мени, а с него заедно и състоянията. Не казвай, че не си видял бял ден в живота си. Ти не говориши истината. Светлината и тъмнината се сменят непрекъснато.

Казваш: Войната не трябва да съществува. Ти не можеш да спреш войната - тя си има своето предназначение. Не можеш да спреш бурята. Ти не

можеш да спреш революцията. Ти не можеш да спреш въртенето на земята около нейната ос и около слънцето да се образуват ден и нощ, да се създават четирите годишни времена. Ти не можеш да спреш изгряването и залязването на слънцето. - Какво мога да направя тогава? - Ти можеш да заемеш известно положение и да се ползваш от благата на живота. Някой казва, че откак влязъл в новия път, главата му побеляла от страдания.

Една гарга решила да пренесе гардженетата си в друго, чисто гнездо. Те се радвали, доволни били, че ще отидат на чисто място. Майка им ги запитала: Ще вземете ли и задничетата си със себе си? - Ще ги вземем. - Тогава и чистото гнездо ще оцапате.

Днес всеки се пита, защо е дошъл на земята. Задачата на человека е да превърне материята на злото от по-гъста, каквато е сега, в по-рядка. Така той ще подобри живота си и ще се освободи от противоречието в своя ум, че светът е лошо създаден. Светът не е нито лош, нито добър. Хората се произнасят за него - всеки според разбирането си. Като четете Библията, виждате, че за едно и също нещо, един пророк пише по един начин, а друг пророк - по друг начин. Христос казва: „Горко вам, книжници и фарисеи!“ - Защо казва така? - Защото те задържат благото само за себе си. Ще дойде ден, когато горкото на бедните ще се излее върху главите им. „Блажени сиромасите.“ Един ден това блаженство ще се изсипе върху главите на богатите. Колелото на живота се върти. Всеки трябва да си

изработи такава философия, която да го приближава до истината.

Защо съществува злото? - За наторяване. Богатата почва не се нуждае от тор, но бедната се нуждае. Значи, злото е потребно само за някои, а не за всички. Днес злото е нужно, но ще дойде ден, когато няма да има нужда от зло, от омраза, от завист. Кажат ти една лоша дума и ти веднага протестираш, намираш, че уронват твоето достойнство. Какво са ти казали? Че си невежа, че си лош човек. Лошавината понякога принася добро. Защо си лош? Защото си свалил част от товара на някого. Ако не беше го свалил, той щеше да падне от тежестта на собствения си товар. Някой изял твоята кокошка, казваш, че бил лош човек. Какво лошо име в това? Ти и той сте едно. От човешко гледище, той не е постъпил добре, но от Божествено гледище няма нищо лошо в постъпката му. От гледището на овцата, поведението на вълка към нея е лошо; от гледището на вълка, поведението му е добро. Ти се запитваш: Овца ли да бъда, или вълк? За предпочтане е овца да бъдеш. Тревопасните животни носят огън в себе си. И овцата, като тревопасно животно, носят огън и топлина, затова е потребна на хората. Вълкът носи страданието в света. Стани овца, за да принесеш в живота огън и топлина. Който те изяде, ще стане огън.

Много истини има в живота, които трябва да се изучават. Изучавайте Евангелието, като справочна книга, да знаете, какво да взимате от различните автори. Евангелието не е само написана книга. Всеки

жив човек, който благовествува, е евангелие. Ако благовествуваш, ти си евангелие, което хората трябва да четат. Като зная това, аз не се възмущавам от никого. Че някое дете обичало да хапе - нищо от това. Ще мудам една-две ябълки. То се е учило да хапе и сега си има готов занаят. Ако не беше ме ухапало, нямаше да му дам ябълки. То ще се откаже някога от тоя занаят. Гледайте на света като на калейдоскоп, през който се виждат различни картини, цветно обагрени.

Сега ще ви кажа да се проявите такива, каквито сте, без да се подценявате, или надценявате. Добре е да бъдете смели, но не по-смели, отколкото трябва, нито по-страхливи, отколкото трябва. Вие се представяте по-учени, отколкото трябва, и по-невежи, отколкото трябва; вие сте по-добри, отколкото трябва, и по-лоши, отколкото трябва. Лошото във вас се дължи на това, че сте по-богати и по-бедни, отколкото трябва. Добре е да бъдете и богати, и бедни, но не повече, отколкото трябва.

Едно се иска от всички: да следват пътя на новото учение. То не съди никого, но определя точно, колко богат и колко беден трябва да бъде човек. То ще даде на всекиго толкова, колкото му трябва. - Пари искам.

- Не е лошо да имаш пари, но трябва да знаеш, как да си служиш с тях. Парите са средство, както знанието, и ти трябва да се ползваш от тях разумно. И добродетелите са богатство, с което трябва да се ползваш разумно. - Не искам да бъда богат. - Богатството не е само в парите. Бъди богат с добродетели,

със знание, със сила и живот. Истински богат е оня, който може сам да се товари и сам да се разтоваря. Не можеш ли едновременно да бъдеш и богат, и беден, сам да се товариш и разтоваряш, ти не си разбрал живота. Ти си станал богат благодарение на труда на бедните. Ето защо, един ден Бог ще каже: Бедни и богати, елате всички при мене, да ядете и пияте заедно. - Кога ще ни повика Бог? - Още утре. Трябва да бъдете готови да се явите при Него.

Благодарете на Бога за всичко, което ви е дал: за ума, за сърцето, за волята. Благодарете на Бога, че срещате учени и прости, бедни и богати. Благодарете на Бога за всичко. Благодарността е една дума от езика на древните мъдреци, който и досега е останал неразбран. Една от думите на тоя език е благодарността. Така я превеждам аз на български език, но тя все още остава неразбрана.

Т. м.

4. Лекция от Учителя, държана на 3 февруари 1932 г.
София-Изгрев.

ЛЮБОВТА НА БЕЗСМЪРТИЕТО

Размишление.

Ще прочета част от 61 псалом. Той псалом трябва да се преведе на език, с който си служи природата. За да разбере известен въпрос, човек трябва да има разположение към него. Без вътрешно разположение към нещата, той не би могъл да възприеме истината. Не можеш да разбереш въпроса за вегетарианството, например, докато обичаш да си хапваш месце. Виждаш на трапезата сложена печена кокошка или печено агне, а някой ти говори за вегетарианство. Ти слушаш, какво ти се говори, но не разбираш. - Защо? - Представяш си, как ще си хапнеш печена кокошница и след това ще пийнеш чашка винце. Хората виждат, как колят кокошки и агнета, виждат страданията им, но не се трогват. Те имат облаги от тях. Друго нещо е, ако говориш на вегетарианци за страданията на кокошката и на агнето. Те слушат, и сърцата им се свиват от мъка за животните.

Следователно, хората могат да се разбират, само когато ги свързва нещо, когато имат разположение

едни към други. При това, те влизат в положението си, влизат и в положението на окръжаващите. Ако хората се събират без вътрешно разположение помежду си, колкото и да си говорят, нищо няма да разберат. Те ще бъдат в положението на месоядците, на които се говори за страданията на животните. Ще слушат, какво им се говори, но ще си казват: Вкусно е месцето на агнето и на кокошката. В разбирането на тия хора има нещо объркано, изопачено, както са изопачени някои думи. Например, думата „стар“ е приела друго значение от това, което някога е имала. Тя произлиза от корена „сат“, който означава проява, повишение. Стар е онъ, който иска да се прояви. При сегашното разбиране, „стар“ означава немощен човек, негоден за работа. В същност, старият човек се е калил, работи повече от младия. Той е орал, сял, жънал, а младият не издържа колкото старият. Вижте, колко добре тегли плуга старият вол. Турите ли даначето на работа, нищо не може да направи.

Работа, учене се иска от човека. Ако изучавате старите езици, ще приложите един метод; ако изучавате новите езици, ще приложите друг метод. При това, всеки нов език има специфичен метод за изучаване. Това се дължи на особеностите на езика. Казвате, че изучаването на езиците трябва да се опрости. И това може, но колкото повече се опростява езика, толкова повече губи от своята красота. За предпочтитане е нещата да бъдат красиви, макар и усложнени. Който иска да бъде красив, трябва да бъде вътрешно богат,

или вътрешно сложен. Красивото лице е сложно. По него може да се чете много. Красивият има особени линии на лицето, каквито в обикновения човек не можеш да намериш. И на лицето на мъдреца има сложни, красиви линии. В мъдреца всичко е особено; неговият ход се отличава коренно от хода на обикновения човек.

Как се моли мъдрецът? - Като забравя себе си. Истинска молитва е оная, в която човек забравя себе си, забравя, че хора го слушат. Сега и вие мислите, че сте събрани заедно и се стеснявате едни от други. Не е така, събранието става далеч някъде. Вие сте отражение на онова, което става в невидимия свят. И каквото става там, става и тук. Вие сте представители на ония, които присъствуват горе. Ако мислите, че работите се нареджат тук, лъжете се. Всички работи стават далеч някъде, а тук се проявяват техните отражения. Това ще разберете, когато се освободите от непотребните мисли и желания. Само свободният може да учи. Освободете и съзнанието си от всичко, което се е наслоило в него от далечното минало. Само така ще избегнете стълковението между миналия, сегашния и бъдещия ви живот.

Преди няколко дена при мене дойде един земеделец, който ми каза: Аз съм работлив човек. Изорах нивите си, посях ги; разработих градините си, посадих плодни дръвчета, отглеждам ги; и днес, благодарение на моя труд, земята има друг вид от тоя, който някога е имала. Казвам му: Ти мислиш така, но питай земята, какво ще

ти каже тя. Земята казва, че ти, наистина, си я изорал, посял, но тя е от хранила семената. Ти се ползваш от нейните плодове, а на нея оставяш само сухи листа и клончета. Питам: Ако работиш по същия начин върху един човек, развиващ доброто в него и, в края на краищата, обереш плодовете му, какво си направил за него? Ти взимаш плодовете му, а на него оставяш сухите листа. След всичко това ще кажеш на този човек, че си работил върху него. Работил си, наистина, но си взел най-хубавите му плодове за себе си. Ако така работите и разбирате нещата, нищо не може да постигнете. Работете с любов. Освободете се от egoизма си. Вложите ли най-малкото egoистично чувство в работата си, то ще разяде основите ѝ, както червеят изяжда младите коренчета. Всяка работа трябва да се започва и свършва със свещен трепет и пълно безкористие. Един ден, като преглеждах дърветата в градината, видях на едно дръвче доста голяма дупка. Взрях се да видя какво има там, и забелязах, че нещо пада от дупката. Разбрах, че е влязъл червей, който руши дървото. Взех един тънък тел, пъхнах го внимателно вътре и извадих червея. Пазете се от червеи, които рушат и проиждат вътрешността на вашия живот.

Сега вие се учите да пеете. Някои от вас са добри певци. Добре е да пеете, да свирите, да се занимавате с музика, поезия, наука. Обръщайте внимание на всичко, да не останете едностраничиви, еднообразни. Ако работите само в едно направление, ще развиете

само един център. Главата трябва да бъде добре развита, всички центрове да се подхранват. Ако развивате главно личните си чувства, главата ви ще стане дълга като краставица. Ако работите върху миролюбието, главата ви горе се стеснява. Някой толкова миролюбив, че и на мравката прави път. Главата на този човек се стеснява горе, като дъска. Кажете ли, че човек не трябва да фантазира, нито да живее с въображение, ти не даваш възможност на челото си да се разширява. Докато живееш на земята, ще си въобразяваш, че си богат, че си силен, че си величествен, учен, философ. Така поне ще оформиш челото си.

Един турски бей отишъл в дома на един български чорбаджия. Последният го почерпил с ново вино, което не било още прекипяло. Беят изпил една-две чаши и се развеселил. Той казал на чорбаджията: Чорбаджи, пее мисе. - Пей! После казал: Играе мисе. - Играй! Понеже беят никога не пил такова вино, почунал се, защо му се пее и играе. - Хубаво нещо е новото вино. То развеселява човека, казал беят. Казвам, има реални състояния в човека, но има и нереални, преходни, като това, причинено от новото вино.

Човек трябва да разбира живота като проява на реалността. Казвате, че животът е сериозен, тежък. Ако нямаш пари, ако си болен, ако жена ти и децата ти са гладни, животът е сериозен. Ако имаш възможност да посрещаш всичките си нужди, животът не е сериозен. Според вас, животът е сериозен, когато нямате пари. Щом имате пари, животът е приятен, лек. Някой има

много пари, но не знае, как да ги употреби. Някой има дарба да пише, но се стеснява, не иска да се прояви. Едно време на цигуларите не гледаха с добро око. Ако някой се предаде на музика, казваха: Горкият, взел цигулката и засвирил като циганин. Други казваха: „Цигулар къща не храни.“ За да свири, човек трябва да обича много музиката, да обича и хората, за да издържи на подигравките им. И до днес още се подиграват на религиозните, особено, ако те са млади. Човек трябва да дойде до вътрешно разбиране на живота, да се освободи от всички предразсъдъци на времето. Освободи ума си от ненужни мисли. Защо трябва да мислиш и да се беспокоиш, че ще се разболееш, ще останеши, или ще обеднееш? Ако обеднееш, ти ще научиш това, което при богатството никога няма да научиш. В каквото положение и да се намериш, или каквато работа да вършиш, ти все ще научиш нещо. Като художник, ще придобиеш нещо ценно; като учен или философ, също ще придобиеш нещо. Не е художник онън, който само топи четката в боята. Не е писател онън, който само драска върху хартията. Работи така, че да придобиваш нещо ценно. От любовта към работата и към хората зависи твоят успех.

Един виден майстор-шивач бил поканен в дома на един богат турчин да му ушие едни бирбючуклии гащи. Майсторът взел със себе си своя чирак, Стоян. Турчинът заповядал да сгответя на шивача кокошка. Понеже майсторът обичал кокошка, казал на домакина: Моят слуга не яде кокошка. Сгответе за него боб. Той

искал да остане цялата кокошка за него. Стоян слуша какво говори господарят му и само въздишал. Като са нахранили, слугата казал на домакините: От време навреме моят господар го хващат нервите и започва да се озърта, като че търси нещо. Вържете го с едно въже и, като се успокой, освободете го. В това време то скрил напръстника на господаря си. Започнали да шият. Майсторът търсил напръстника си, озъртал се на натук-натам, не можал да го намери. Като забелязал това, домакините хванали майстора и го вързали докато се успокой. Майсторът се почудил, защо го връзват, но се подчинил. В това време слугата погледна към него самодоволно и казал: Стоян не яде кокошка боб яде!

Закон е: Каквото правиш на другите, ще ти се върне. В природата съществува echo, отзвук или повторение на нещата. Природата не е отмъстителна, но спазва своите закони. Ако бащата е музикален, и синът ще бъде музикален; ако майката е художничка, и дъщерята ще бъде художничка. Това наричаме закон за предаване на дарбите и способностите. Понякога има изключения от закона. Следователно, ако бащата не може да свърши започнатата си работа, синът ще я свърши. Не е лошо повтарянето. Българската пословица казва: „Повтарянето е майка на знанието.“

Помните: Всяко нещо, което започваш, трябва да се изучи добре, защото след време ще се повтори. Само така то може да принесе своя плод. Не всяко знание принася плод. Например, говоря на богатия за любовта,

казвам му, че трябва да се обичаме, но той се усмихва и мълчи. Той знае това, но знанието му не принася плод. То не е в състояние да отвори сърцето му. Той даже се страхува да не му искат пари на заем. Да знаеш нещо, значи, да прилагаш знанието си. Знаеш, че любовта дава и взима, а ти само взимаш, без да даваш. Твоето знание не принася плод. Ако детето не взима от майка си, не може да расте. Щом стане на две години, майката отбива детето и го учи само да яде. Не може само да даваш, или само да взимаш. Такъв закон не съществува. Даже и Бог, Създателят на света, сменя нещата. След като ти е давал, Той казва: Сега ти ще даваш. Пръв Бог те е възлюбил. След това ти ще Го възлюбиш. Всичко, което ни е дадено, се дължи на Божията Любов към нас. Всичко добро и хубаво в наши е дадено не само за един живот, но за вечността. Бог е предвидил всичко, което е нужно за човешката душа. Като знаете това, трябва само да се радвате. Вие нямате представа, какво нещо е небето. Не мислете, че небето е подобно на земята. Казвате: Животът е тук, на земята. Родиш се, живееш известно време и умираш - всичко се свършва с тебе. Млад си, оставяш и умираш. Любиш и после разлюбваш. Не е така. След човешката любов иде безлюбието, а след него - Божията Любов. След тая любов иде светлината. След светлината иде свободата. Ако живееш по човешки, светлината ще се смени с тъмнина, а свободата - с робство.

Често казвате, че човек трябва да олекне. Някога трябва да олекне, а никога да стане тежък. Ако в

голяма буря корабът олекне, той непременно ще потъне. Ето защо, когато минаваш през големи изпитания, ти трябва да бъдеш тежък, пълен кораб, за да има на какво да разчиташ. Трябва да имаш знания, че като страдаш, да знаеш, защо страдаш. Вие знаете много неща, но не сте приложили всичко. Някои неща сте приложили, а някои оставяте да приложите в бъдеще. Аз съм ви говорил върху много въпроси, които и без моето говорене щяхте да научите. Какво сте придобили, като ги знаете? Време сте спечелили. Казвам на някого, че на еди-кое си място има един чист, хубав извор. И без да му кажа ще го намери, но ще се лута повече време. Като знае, де е изворът, направо ще отиде да се напие. Все има разлика между онъ, който сам е придобил знанието си и онъ, който е имал учител. Ще кажете, че е по-добре човек сам да си придобие знанието, сам да си изработи свое убеждение или верую. Не, в реда на нещата е, пръв Бог да вложи знанието в человека. Бог е първият Учител на человека. Следователно, никой не се учи сам. Човек трябва да се учи от някого. Първият човек беше поставен в рая, за да се учи от Бога. Ще кажете, че той сгреши, яде от плода на забраненото дърво. Той беше още дете, което направи първата погрешка. Както детето пали фитила на бомбата и чака да види, какво ще стане, така и първият човек яде от забраненото дърво с желание да види, какво ще стане. Ако детето стои и чака бомбата да избухне, с нея заедно и то ще отиде. Казват му, обаче, да бяга, и то бяга. И на първите

човеци казаха да бягат. Те послушаха тоя съвет и избягаха. Ако не бяха избягали, нищо нямаше да остане от тях.

Първите човеци бяха деца. Бог им каза да не пипат голямата бомба в рая, но Ева първа запали фитила на тая бомба. Те искаха да видят, какво ще стане след това. Каза им да бягат. Щом избухна бомбата, те се уплашиха и избягаха. - Защо сгрешиха първите човеци? - Защото не знаеха, как се работи с бомбата. Грешът е бомба, която лесно експлодира. След експлодирането нищо друго не остава, освен да бягат.

Един познат ми разправяше за ужаса, който изживял при експлодирането на една бомба. Това е станало пред самия него. Като експлодирала, бомбата го вдигнала във въздуха и изхвърлила на разстояние 40-45 м. от мястото, дето станала експлозията. Като разбрал, че е жив, той благодарил за щастливото и чудно спасяване. Той усетил, че бил слабо контузен, но лесно се поправил. Само страхът останал в него. Той разбрал силата на бомбата и, заговори ли се нещо за бомба, той все казвал: Пазете се, бомба е това!

Закон е: И най-малката погрешка на человека може да причини голям взрив в него. Експлозии стават във века всеки момент: в неговите мисли, чувства и постъпки. Те са в състояние да нарушат правилното развитие на человека. Четеш някоя книга. Дойдеш до една мисъл, която веднага изменя правилния ход на твоите мисли. Тя е бомба, която всеки момент може да експлодира. Не чакай да избухне, не я пипай, но бягай

вън. Заличи я от ума си да не те смущава. Например, ти се молиш, имаш хубаво молитвено разположение. Дойде някой и ти казва: Какво си се изправил като дърво? Така не се моли човек. Той смущава духа ти, но сам не знае, как трябва да се моли човек. Друг път си добре облечен, разположен си, имаш хубаво, добро отношение към хората. Срещне те някой и ти казва: Какво си се докарал като княз? Не те ли е срам да ходиш така облечен между хората? Ти се смутиш, връщащ се вкъщи, по-скоро да свалиш новите дрехи. Напишеш едно хубаво стихотворение, но близките ти не го харесват, намират, че не е време за писане на стихове. Свириш с разположение - и за свирене не било време. Чудиш се, какво да правиш, как да задоволиш хората.

Казвам: Грехът се крие в разбирането, а не в постъпките. Че си добре облечен, с лачени обувки, това не е грях. Че свириш, или пееш, когато някой е умрял, това не е грях. Ти свириш и пееш за него, че отишъл при Баща си. Той е жив, заминал за отечеството си, а ти му свириши и пращаш много здраве на близките си. Който не разбира, какво нещо е смъртта, казва, че умрелият отива в черната земя.

Преди години бях в едно Шуменско село. Дойдоха при мене и ми казаха, че една жена се мъчи цели три дена да роди и не може да се освободи, ще умре. Казах им, че няма да умре, нужни ѝ са само пет минути и ще се освободи. След това ще се радва, че човек е дошъл на света. - Ти отде знаеш? - Зная, виждам и нейното

състояние, както и състоянието на детето. Тя се нуждае от помощта на невидимия свят, който ще ѝ помогне. Детето объркало пътя си, не може да излезе. То забравило, отде влязло и сега се мъчи. Мислено го упътих. Казах му да се върне десетина сантиметра назад и отново да поеме правия път. Да се върнеш назад и оттам да поемеш правия път, това значи, да се обърнеш към Бога. Объркаш се и не знаеш, какво да правиш. Обърни се към Бога, Той ще ти даде съвет. Раждането, в широк смисъл, е дълбок вътрешен процес. Всеки може да се натъкне на този процес. Щом се намериш в затруднение, ще се върнеш десет сантиметра назад, ще се обърнеш към Бога и ще излезеш на свобода.

Сега вие сте дошли до положението да възприемете любовта. - Какво се иска за това? - Чистота. Вие трябва да се изчистите, както чистите съдовете, в които туряте най-хубавото съдържание. Вие се гответе за идване на Царството Божие във вас. Вие очаквате Бог да влезе във вас. Затова трябва да му пригответе жилище. Щом Бог влезе във вас, животът ви коренно ще се измени: болести, беднотия, страдания няма да има. Вие само ще учите, ще пеете и ще свирите. - Колко време ще продължава това? - Колкото искате, от вас зависи. Сегашният ви живот трябва коренно да се измени. Иначе и науката, и музиката, и изкуството ще бъдат безпредметни.

Казвате: Докато сме млади, ще живеем като млади; щом останем, ще живеем като стари. Все ще прекараме

един живот на земята. Не е така. Животът не нито в младостта, нито в старостта, но в правилното разбиране. Човек трябва да разбира силата на Божията мисъл, която се проявява чрез неговата душа: младият ще разбира като млад, старият - като стар. В това се заключава истинското знание. Ти трябва да знаеш, че мисълта, която се изявява чрез тебе, е Божествена. Кажеш ли си така, да не се колебаеш, но всяко да проявяваш Божественото. Обаче, ако Божествената мисъл минава през твоя човешки ум, тя се изопачава. Не подържай тая мисъл в себе си. Божественото се изявява само чрез Божественото. Божествената мисъл носи в себе си магическа сила - с нея всичко се постига. Бог казва: „Опитайте ме и ще видите, че съм благ.“ - Как се изявява Божията благост? - В щедрост, в даване. Бог отваря път на всички, които Го търсят, които работят и уповават на Него.

Един млад брат разправяше една своя опитност, която потвърждава горната мисъл. По едно време той съвсем объркал материалните си работи: оттук-оттам взимал пари на заем, но не могъл даги върне. Приятелите му започнали да странят от него. Той се видял в чудо, не знаел, какво да прави. Решил в себе си, от никого да не взима пари на заем, но да работи, да разчита на Бога. Започнал да работи, сам да се подържа. Като престанал да очаква на другите, работите му започнали да се оправят. В кратко време той изплатил дълговете си.

Пазете правилото: На заем пари не взимай. - Защо?

- Защото започваш да уповаваш на другите. Имаш да решаваш една задача и започваш да се допитваш до хората, те да ти помогнат - ти взимаш пари на заем. Имаш една мъчнотия, не можеш сам да я решиш, търсиш чужда помощ - ти взимаш пари на заем. - Какво да правя, как да си помогна? - Свържи се с Бога. Като душа, ти представяш част от Божествения организъм. Носиш ли тая мисъл в ума си, твоите работи ще се наредят по естествен начин. Само така човек ще разбере, какви способности и дарби се крият в него. Само така ще види, с какви възможности разполага.

Разправя се, че един англичанин знаел 15 езика. Той разполагал с много думи. Колко езика знаете вие и с колко думи разполагате в обикновения си живот? Средно човек употребява около 500-600 думи, рядко до хиляда думи. Някои талантливи поети и писатели си служат с около четири-пет хиляди думи в езика си. Милтон в своите произведения си е служил с 11 хиляди думи, Шекспир - с 15 хиляди думи. Като четете Шекспира, натъквате се на думи, които може да намерите само в речник. За Омира се казва, че си служил с 40 хиляди думи. С колко думи си служи природата? Неизброимо е числото на нейните думи. Чуден е езикът на природата. За оня, който го разбира, тия език е смислен. За оня, който не го разбира, тия език е безсмислен.

Помнете: Пред вас се разкрива велико бъдеще. Това, което досега сте придобили е нищо пред онова, което предстои да придобиете. Вие сте още в

предисловието. Животът, който сега минавате, е живот на смъртта. В бъдеще ще влезете в живота на безсмъртието. Това значи, да си роден от Бога и свободно да излизаш и влизаш в тялото си. Когато пожелаеш, ще напуснеш тялото си, ще отидеш на разходка и когато пожелаеш, ще се върнеш. Това е велика наука, велико изкуство. Това се отнася до ония, който сам може да излиза и влиза в тялото си. Останели хората да ви учат на това изкуство, скъпо ще платите. Може да излезете от тялото си и да не се върнете назад. Може и да се върнете, но в това време са влезли в тялото ви крадци и разбойници, които са ви обрали. Това е друга опасност. В тоя смисъл, смъртта не е нищо друго, освен разбойничество. Дойдат в дома ви крадци, счупят вратата, оберат ви и ви изхвърлят вън. Обаче, ако вие владеете изкуството, сами да влизате и излизате от тялото си, ще излезете като какавида и ще се върнете преобразени, като пеперуда, нашарена с най-красиви шарки и цветове. Някой проявява любопитство, иска да разбере, как става излизането и влизането в тялото. За да не задоволи човешкото любопитство, природата е скрила някои неща от хората. Например, никой не може да проникне в сърцето, да види, как става кръвообращението. Никой не може да проникне в дробовете, да види, как става дишането. Умствено човек може да проникне и в сърцето, и в дробовете, но по физичен начин не може.

Казвам: Красиви са тайните неща в природата. Великото работи в тайна. Като свърши работата си в

тайна, природата изнася делото си навън, на изложба. Тя представя малка част от това, което се работи вътре. Когато извадя цигулката си пред вас, вие виждате малка част от това, което искам и мога да прояви. Понякога свиря пред вас, но това свирене представя малка част от онова, което мога да изразя. Според мене, това свирене е залъгване. Скрита е моята музика. Когато трябва, аз вадя по няколко тонове от тая музика само за себе си. Тя е важна за мене, а не за другите. Тая музика има отношение към вярата. Вярвам, че мога да свиря, че мога да лекувам с тая музика, че мога и да подобря живота си с нея. Това значи, да свириш и да пееш с любов.

Помните: Вярата и любовта ви трябва да бъдат прогресивни. Като такива, те ще срещат на пътя си големи препятствия. Това да не ви плаши. Без препятствия те не биха могли да се проявят. Без противоречия и противодействие никоя сила не може да се прояви. Какво прави часовникарят? Когато му дадат да поправи един часовник, първо, той го разглобява на части. После изчиства отделните части, оправя изкривените и отново го сглобява. Любовта е велико изкуство, което разглобява и сглобява нещата, за да отдели годното от негодното, чистото от нечистото. По това се познава истинската любов.

Представете си, че трябва да напишете едно любовно писмо. Коя ще бъде първата дума, с която ще започнете?

- Драги. - Не. - Любезни. - Не. - Възлюбени. - Не.

Изкуство е да знаете, как да започнете писмото.

Казваш: Като обичам, лесно ще напиша писмото. Може да се лъжеш, че обичаш. Четете живота на светиите, на великите хора, на адептите. Ще видите, че когато са били най-повдигнати, пълни с любов, тогава не са могли нищо да направят. И обратно: Когато са били крайно обезсърчени, недоволни от себе си, тогава са свързвали най-добрата работа. Има състояния в живота им, когато те не могат да се проявят, но се радват на успеха на хората, които стоят по-долу от тях. Те казват: Дано тия хора свършат това, което ние не можем. С доброто си желание те им помагат. Това значи, да се радваш на успеха на своя близък и да му помагаш в доброто.

Нужно е смирение на човека. Божиите пътища са неизповедими. Никой не знае, кога Бог ще се прояви чрез него. Ти си поет, искаш да напишеш нещо. Вдъхновиш се и започваш да пишеш. Казваш: Написах едно хубаво стихотворение. - Ти си го написал, но Бог ти е диктувал. Ясновидците виждат това. Ти си учен, наблюдаваш някоеявление, но от двете ти страни стоят възвищени същества, които ти диктуват, насочват вниманието ти на важни неща и ги обясняват. Ти казваш: Дойде ми едно просветление. - Ако други не бяха ти помогнали, ти сам нищо нямаше да направиш. Казваш: Отвътре ми се подсказа нещо. - И това е вярно. Бог от хиляди години говори на човека. - Как говори Бог? - Всяка права мисъл е глас Божи. Тя иде от три места: отдалеч, отвътре и през главата. Чуеш ли глас близо до ушите, това е глас на изкушение. Божият глас

иде отдалеч. Чуеш ли глас отдолу, около пъпа, това е никакво отражение - не се вслушвай в него. Чакай да чуеш гласа отвътре, отдалеч някъде и от главата. Мисъл, която иде само от едно място, е от физичния свят. Ако мисълта иде от две места, тя е от духовния свят. И най-после, ако мисълта иде едновременно от три места, тя е Божествена, тя иде от Божествения свят. Тоя закон е верен и в науката, и в музиката, и в поезията. Вслушвайте се в Божия глас, да разберете, какво значи вдъхновение. Казвате: Виждам изгряването на сълнцето; виждам чисто, лазурно небе; чувам, как изворът блика и напоява растенията; слушам лекия зефир около себе си. Това е присъствието на светлите същества, които те вдъхновяват и повдигат.

И тъй, с прости думи казано: Вдъхновението се проявява чрез правата мисъл, правото чувство и разумната воля. Ще кажете, че това е лесна работа. Лесна работа е, но са нужни големи усилия и труд. Има случаи, когато един светия употребява цели 20 години, за да придобие необходимата чистота. Той прекарва 20 години в духовната баня, за да се очисти. Колко години след това трябва да работи, за да облече дрехата на светийството! И колко още работа му предстои, за да стане Божи работник. Не се придобиват лесно духовните дарби. Вие четете живота на светиите и намирате, че лесно се постига светийство. Не е така. Преди всичко, животът на светиите не е предаден правилно. В житията на светиите са описани най-слабите моменти от живота им. Силните моменти,

които представят тяхното подвизаване, минават незабелязано. През големи изкушения минават светиите и, който издържи докрай, спасява се.

Един римски патриций изпратил на един светия големи подаръци от благодарност към него, че излекувал дъщеря му. Щом получил подаръците, веднага дошло изкушението. Понеже бил гладен, светията се приготвил да си хапне от хубавото ядене, което получил. В този момент дошъл при него един беден, изнемощял, гладен пътник. Светията погледнал към него, съжалил го и му дал всичкото си ядене, да се на храни добре. После решил да облече новия си костюм, да му се порадва, но друга изненада му се представила. Окъсан, измръзнал старец се приближил при него и му показал вкоченелите си ръце. Без да мисли много, светията му дал новите си дрехи и го изпратил да си върви. Гладен и уморен от работа, светията намерил една коричка хляб в стаята си и решил да си хапне, да подкрепи силите си. В този момент отнякъде излязла една мишка и започнала да обикаля стаята, да намери нещо за ядене. Той дал последната си хапка на мишката и дълбоко се замислил: Господи, разреши ми това противоречие. Помогни ми да си отговоря, защо трябващо в един момент да се лиша от благото, което ти сам мидаде? Христос се явил при него и му казал: Ти издържа изпита си. Свободен си вече. Доволен от отговора и придобивката си, светията напуснал старото си жилище и продължил своя път.

Питам: Кой художник би могъл да нарисува лицето на тоя светия? Кой би могъл да си представи, как тия светия напушта жилището си и тръгва по нов път, очертан от светлината и любовта? Всеки ще го нарисува и опише по свой начин. Обаче, човекът, който се е проникнал от истинска любов и светлина, който се е отдал въвенно служене на Бога, има строго определени черти, специфичен израз на лицето. Всичко в него е положително. Дето мине такъв човек, всеки тръгва след него. Той събужда мисъл в човека, води го в нов път. Достатъчно е да чуеш, как стъпва той, за да се замислиш върху себе си и да си кажеш: И аз съм човек, и аз мога да направя нещо, достойно за подражаване. Всеки поглед, всяко движение, всяка негова стъпка е говор. Който разбира тия говор, само той може да се ползува. Сила излиза от него.

Един ден Христос проповядвал на учениците си и около Него се стекъл много народ. Там имало една жена, която страдала от кръвотечение цели 12 години. Тя си казала: Ще се приближа да тоя свят човек, за да оздравея. Тя се приближила и веднага оздравяла. В този момент Христос се обърнал към учениците си и ги запитал: Кой се допря до мене? - Никой, Учителю. Народ много се е стекъл и те притиска. - Сила излезе от мене, отговорил Христос. Обърнал се и видял една жена, която се допряла до Него. Тя се изповядала, че била болна 12 години и почерпила от Него сила. Христос ѝ казал: „Жено, вярата ти те спаси.“ Вътрешно, обаче, Той я посъветвал, втори път да не постъпва по

тоя начин, за да не заболее отново. Добре е, че имала вяра, но трябвало да иска позволение, когато взима нещо. Всяко нещо, извършено без позволение, е кражба. Тя откраднала сила от един велик човек, който я благословил. Ако беше откраднала нещо от обикновен човек, щеше да плати скъпо за тая кражба.

Сега аз изнасям тоя случай, за да ви покажа, какво може да направи любовта. Тя е сила, която лекува, повдига, възкресява човека. Тя е любов на безсмъртието. И вие имате любов, но сте още смъртни. Вашата любов не може да лекува, а още повече не може да възкресява. От вас не излиза сила, която може да лекува неизличими болести. Работете съзнателно върху себе си, всеки ден прибавяйте нещо към любовта си. Слушали ли сте музика, която да ви изкара от равновесието, да ви накара да забравите себе си и да заиграете като дете? Един българин, цигулар, дал концерт и свирил само български песни и хора. Публиката се вдъхновила толкова много, че всички напуснали салона и излезли вън да пеят и играят. Две са причините за това: Той свирел с любов, и те го слушали с любов. Не можеш да възприемеш музиката, ако нямаш любов в себе си. Вашата любов губи силата си, защото постоянно се натъква на смъртта и трябва да я укротява. Понеже новата любов е свободна от смъртта, тя дава силата си на вас. Тая любов наричам любов на безсмъртието. Кога ще дойде новата любов? - Кога и да е, но ще дойде. Пригответе се за тоя ден, да посрещнете любовта и да заживеете в нея.

И тъй, стремете се да придобиете новата любов, да станете едно с нея. Тя води към новия живот - живот на безсмъртието. Стремете се към любовта на безсмъртието.

Т. м.

5. Лекция от Учителя, държана на 10 февруари 1932г.
София - Изгрев.

ДОБРОТО РАЗПОЛОЖЕНИЕ

Размишление.

Какво се иска от сегашния човек? - Да бъде мирен. - Кога трябва да бъде мирен? - Когато духат ветровете. Въпреки това, няма мирни хора в света.

Тема за следния път: „Кога се е родило невежеството“? Кой е баща на невежеството? Знайте, че не може да стане нещо в света, ако няма условия за това. Никой не може да придобие нещо, ако няма условия за това. Може да съществува нещо, само ако има друго, което да му отговаря. Това е закон, опитан и доказан.

Какво ще пишете върху дадената тема? Като чуете темата, веднага ще напишете няколко реда и ще се задоволите. Някой ще напише, че невежеството се явява, дето отсъствува науката. Невежеството съществува вън от науката и вън от добродетелите. Как ще си обясните тогава, защо учени и добри турци заставят жените си, красиви и грозни, да закриват лицата си. Ако само красивите закриват лицата си, ще кажем, че това се препоръчва, за да не се съблазняват хората. Възможно е, красотата може да съблазни

човека. Защо и грозните жени закриват лицата си? Те поне няма да съблазнят никого. Какво заключение ще изводите за този турски обичай, не е важно. Причината може да е външна, може и да е вътрешна. Все има някакъв повод, който вие не подозирате. Например, защо съществуват страхът и срамът в човека? Както и да си ги обяснявате, те имат свой дълбок, вътрешен произход, който вие не знаете.

Казвате, че човек живее, значи, съществува. Щом съществува, той е създаден от някого. Не може да съществува нещо, ако няма причина за това. Първата Причина е създала всичко. Следователно, в нея се крие произходът на всичко живо. Обаче, какже ли някой, че човек е произлязъл от един малък бръмбар, никой няма да повярва. Естествено е да не вярвате. Но защо вярвате, че малката микроба може да умъртви човека? Ако е възможно това, защо да не е възможно човек да произлезе от бръмбар? В същност, човек не умира от микробата, но и не се ражда от бръмбара.

Това са разсъждения, които нямат нищо общо със сегашния ви живот. Друг е въпросът, ако искате да бъдете здрави, красиви, добри. Защо искате да бъдете красиви? Защо искате да бъдете добри? Кои са подбудителните причини за това? Защо искате да бъдете силни? Коя е причината за това? Сега и вас питам: Като сте се събрали тук, какво искате? Защо влизат хората в гостилницата? Една обща причина ги заставя - желанието им да ядат. Обаче, всички нямат един и същ вкус: един обича едно ядене, друг - друго

ядене. Голямо разнообразие има във вкусовете на хората. Ако гостилничарят е сготвил такова ядене, каквото клиентите обичат, те казват, че той е добър готвач. Щом те са доволни и гостилничарят е доволен: - Кога е недоволен гостилничарят? - Когато клиентите му ядат малко и не обичат да плащат.

Днес и вие сте дошли тук като на гостилница, но ядене няма. Съжалявам, че нямам такива тенджери и ядене, каквото вие искате. Понеже нямам приготвено ядене за вас, ще взема на заем от съседите и пак ще ви дам нещо. Бях решил да ви посвиря, т.е. да ви пригответя хубаво ядене, но цигулката ми е малко неразположена, не иска да свири. Днес моята цигулка е на особено мнение и казва: Не искам да свири на хора, които не разбират и не ценят музиката. В такъв случай, аз не искам да я заставя насила да свири.

Тая сутрин ще говоря върху „Науката за разположението.“ Правилното развитие на человека зависи от неговото добро разположение. То е съчетано от много тонове, с известно съотношение помежду си, а не само от един тон. Да бъдеш добре разположен, това е велика наука. Ако си всяка година весел, това не е наука; ако си всяка година скръбен, и това не е наука. - В какво се заключава доброто разположение? - Да взимаш навреме и да даваш навреме. Ако не знаете, кога да давате и кога да взимате, вие можете в един момент да развалите доброто разположение на вашия приятел. Представете си, че приятелят ви е дошъл на гости, и вие го посрещате мрачен, неразположен. Вашето

неразположение ще развали доброто разположение на приятеля ви. Вие може да се извините, да приведете ред оправдателни причини за неразположението си, но сте развалили вече едно добро разположение.

Трябва да бъдете внимателни, да знаете, как да постъпвате. Какво ще кажете за себе си: Всякога ли сте в добро разположение? Като ви наблюдавам, виждам, че към някои хора сте добре разположени, а към други - не сте разположени. На какво се дължи доброто и лошото разположение, това е друг въпрос. Важен е фактът. Когато имате интерес към нещо, или към някого, вие сте добре разположени. Някое дете, например, обича орехи. Като се върне баща му от работа, то отива при него, започва да му се усмихва, да го гали и прегръща, да пипа джобовете му. Щом бащата извади от джобовете си няколко ореха, детето ги взима и веднага излиза вън да играе със своите другарчета. Доброто разположение в живота на хората е пропуск. Без него нищо не се постига. От вашето добро разположение зависи, как ще ви посрещнат и изпратят. Ако сте работник, от доброто разположение към работата зависи, колко ще ви платят.

И тъй, силата на ученика зависи от доброто му разположение. Когато ученикът влиза в окултната школа, първите уроци, които му се преподават, са по самообладание, т.е. запазване на доброто разположение. То не трябва да се влияе от времето, дали е снежно, дъждовно или ветровито. Когато слугата отива на нивата да работи и види, че вънвали сняг, той си казва:

Добре, че заваля сняг. Господарят си казва: Отде се взе този сняг сега? Едно и също условие произвежда две различни разположения. Важно е, какво е мислила природата в този момент. Тя прилича на майка, която, като види малките си деца гладни и боси, изпраща им по един бял юрган и казва: Завийте се добре! Никой няма право да събужда тия деца преждевременно! Като се наспят, тогава ще ги събудите и ще ги изпратите на училище. След това ще влезете в стаята им да чистите. Така постъпват слугите в хотелите. Когато клиентите им излизат из града, те чистят и подреждат стаите.

Сега на вас, като на ученици, казвам: Каквато работа и да започнете, влагайте в нея добро разположение. Още съсставането си от сън, започнете да мислите нещо възвишено, за да придобиете добро разположение. Не се моли без разположение. Не работи без разположение. Не говори без разположение. Не яж без разположение. Ако ставаш от сън без разположение, мисли, че някой говори за тебе добре, или е написал нещо хубаво за тебе. Така ти ще изпратиш тая мисъл към своите приятели, и някой от тях ще напише нещо добро за тебе. Ще кажеш, че когато не си разположен, всичко забравяш, не можеш да приложиш никакъв метод.

Един ловец вървял през една гора и си казвал: Ако срещна разбойник или мечка, лесно ще се справя с тях, имам в джобовете си два револвера. Както вървял, срещу него се задала една голяма мечка. Той се

уплашил толкова много, че забравил да извади револверите и да стреля. Случило се, че мечката се отбила от пътя си, влязла някъде в гората, и той се спасил. Като се успокоил, той сам се запитал: Защо носех двата револвера, щом не можах да си послужа поне с единия? Нали разчитах на тях? Понякога и вашето неразположение е толкова голямо, че забравяте да употребите някой метод да си помогнете. Вие трябва да правите опити, да прилагате самообладанието, за да не се поддавате на страх.

Казвам: Ако днес някой от вас е неразположен, нека каже, какво е неразположението му, да го излекуваме. Неразположението играе важна роля в човешкия живот. То се отразява на съзнанието. Колкото по-високо се издига човек по стълбата на живота, толкова по-големи са страданията и изпитанията му. Ние говорим за неразположението, но мнозина не разбират неговите прояви. Да бъдеш сериозен, замислен, това не е неразположение. Да си скръбен и това не е неразположение. Само оня може да бъде неразположен, който е изработил нещо постоянно, устойчиво в себе си. Важно е да знаеш причината на своята скръб, или на твоето неразположение. Някога ти знаеш, т.е. съзнаваш, защо скърбиш; някога скръбта ти е извън съзнанието. Тя няма никакъв външен обект. Времето е студено, ветровито и ти си неразположен. Причината за неразположението ти е вън от тебе, вън от твоето съзнание. Можеш ли да накараш слънцето да грее и вятърът да престане да духа? Не можеш.

Обаче, можеш да накараш вятърът в стаята ти да престане да духа, а можеш и да го накараш да духа. Ти не можеш да накараш хората вън от тебе да се карат или обичат, но можеш да накараш хората в твоята къща да се обичат или да се карат. Достатъчно е да кажеш на слугите си, че който от тях удари по една пlesница на другите, ще получи голямо възнаграждение, тези веднага ще се сбият. Понякога човек върши добри работи, а понякога върши лоши работи. Докато няма власт, човек критикува управниците и казва: Да имам власт, ще направя църкви, училища, болници, ще помогам на хората. С една дума, ще оправя света. Много неща ще направиш, но още на другия ден не си разположен. Де отиде разположението ти? Ти се готвиш да оправиш света, а твой дом не е оправен. Не можеш да оправиш външния свят, докато не оправиш своя малък, вътрешен свят.

Следователно, да мислиш, че ще оправиш външния свят, това е неразбиране на нещата. Той свят не се нуждае от оправяне. Има един неоправен външен свят, но има и един неоправен вътрешен свят, който е в самите нас. Външният свят е отзук на вътрешния. Щом вътрешният свят не е оправен, и външният ще бъде неоправен. Природата хронири и клишира всичко, което става във вътрешния свят, и човек минава през онова, което сам е създал. Като знаете това, бъдете внимателни, да не нарушавате хармонията на външния свят. Например, с вашето неразположение, с вашите необмислени думи и постъпки, вие можете да

развалите доброто разположение на приятеля си. Без да иска, несъзнателно, и той ще ви отговори по същия начин, както и вие постъпвате с него. Силата на човека е в неговото добро разположение. Затова той трябва да бъде всяко разположен. Под „добро разположение“ разбирам такова, което с нищо не пречи на твоите възвиши прояви и стремежи. Твоето неразположение не трябва да спира благата, които идат от невидимия свят, или от Бога. На това се дължи нещастietо на човека. Ако детето ви е непослушно и няма добро разположение, майката и да иска, не може да му даде това благо, което желае. Благото, което му принадлежи, се отлага, поради неговото неразположение.

Коя е причината за болестите? - Неразположението в човека. Всяко неразположение внася утайки, излишъци, инертна материя на организма, и човек заболява. Инертните сили, утайките и наслояванията трябва да се асимилират по някакъв начин. Ето защо, природата е допуснala болестите, като метод за лекуване. Болестта не е наказание, но подтик, подбудителна причина, която кара човека да изхвърли всичко нечисто вън от себе си. Първоначално човек имал добро разположение на духа, но постепенно го изгубил. - Как се губи доброто разположение? - Днес не ядеш и не пиеш, както трябва; Утре не спиш, не мислиш, не чувствуваш и не желаеш, както трябва. След няколко години забелязваш, че с тебе става нещо особено, като че естеството ти се изменя. Ти губиш разположението си и казваш: Става нещо с мене, но и

аз сам не зная причината за това. Едно време бях весел и разположен, но изгубих всичко; не ми се живее, не искал да гледам хората. Казвам: Човек има възможност да прояви всички добродетели, да бъде весел и разположен, да се радва на живота. Като се изучава човек вижда, че в него има място за всичко добро, но той сам е затворил пътя си за него, поради което днешните не може да се прояви.

Първата задача на человека е да отвори пътя на доброто в себе си. - Как ще стане това? - Чрез неразположението. То е първият слуга, който иде да събуди господаря си за всички възможности, които се крият в него. Като им отвори път, господарят започва постепенно да организира своя вътрешен свят. Така той ще се върне към онова вътрешно състояние, когато е живял в радост и веселie, в добро разположение на духа. Много мога да ви говоря по този въпрос, но намирам, че още не сте готови. То е все едно, да накарам сега някой от вас да изпее песента „Аин фаси“, но хубаво, с добро разположение на духа. Ако някой се наеме да я изпее така хубаво, ще му се даде премия от 20 хиляди лева. Мнозина пеете хубаво, но нямат това разположение, което е нужно за пеене. Днес пътят за пеене у вас е затворен, не можете да пеете, както трябва. В бъдеще пътят за доброто пеене ще се отвори и някои от вас ще станат гениални певци. Като пеят, лампите ще се палят и изгасват. Това значи: вибрациите на гласа ще бъдат толкова силни, че ще действуват върху вибрациите на светлината. Колко такива певци

има днес в света? Досега не се е явил нито един певец, чийто глас може да въздействува на светлината. Колко певци могат днес да палят и гасят лампите?

Под „палене и гасене на лампите“ се разбира минаване на енергията от едно състояние в друго. Някога енергията минава от по-низко в по-високо състояние, а някога от по-високо в по-низко. Ако към буквата „а“ напишете буквата „з“, ще образувате личното местоиме „аз“, с което българите означават своята личност. Това местоиме „аз“ важи само за българите. Другите народи не го разбират. Англичаните означават своята личност с местоимето „ай“. Ако турчинът чуе тая дума, ще разбере, че се говори за месечината. Значи, явява се едно съвпадение, с една и съща дума се изразяват две различни понятия. Това показва, че природата си служи със съзвучия - възходещи и низходещи. От тях ние образуваме думи, с които изясняваме някои наши идеи, понятия и състояния. Българинът казва „аз“ - той разполага с повече време. Англичанинът е практичен, казва „ай“ - той цени времето. Той казва: „Времето е пари“. Ако човек може да си служи правилно със съзвучията на природата, да ги съчетава и прилага на място, той ще завладял великата наука на природата и ще дошъл до истинското разположение на духа.

Изучавайте разположението и неразположението, като сили в природата, които минават през различни области, докато дойдат при вас. Разположението е добър вестител, който не иде случайно при вас. През

много области е минало то, докато ви посети. Същото се отнася и до неразположението. И едното, и другото оставят известен подтик във вас, който трябва да се използува. Като не знаете това, вие искате да задържите разположението за себе си, а неразположението да отстраните. Нищо не може да задържите. И едното, и другото минават и заминават край вас, като оставят известен отпечатък. Разположението е Божествена мисъл. Как ще я задържиш? Радвай се на основа, което ти е оставила тя, без да я задържаш. Един добър приятел идва в дома ви за два-три дня. Не се мъчи да го задържиш завинаги при себе си, но използвай неговото присъствие и това, което ще ти остави. Задръж в себе си доброто и благодари, че те е посетило.

Какво представя добрата мисъл? - Ангел, който иде отдалеч да ви посети и да ви остави нещо хубаво. Значи, добрата мисъл е тяло на някое възвишено същество, което иде при вас за кратко време. То иде с някаква мисия, да ви остави нещо и да се върне назад. Вие не разбирате това и считате, че добрата мисъл е ваша. Искате да я задържите за себе си като ваша. Понякога не я оценявате, искате нещо повече. Какво повече може да желаете, ако при вас дойде ангел и ви каже, че ще станете добър човек? Това не ви задоволява, искате веднага да станете добър. Ако не можете веднага да станете добър, казвате, че това не се отнася до вас. Може да ви посети един ангел и да ви каже, че трябва да учите. Казвате: Аз не мога да уча, минало ми е вече времето. Който противодействува на

Божествените мисли, всичко ще изгуби. Казано е в Писанието: „Търсете ме, докато съм близо до вас. Слушайте ме, докато съм с вас.“ Бог минава край человека, оставя му нещо хубаво и си заминава.

Сегашните хора обичат да философствуват и казват: Бог е навсякъде. Ние не можем да спорим върху тая мисъл, защото тя е священа, но казвам: Бог е навсякъде само в абсолютно разумния свят. В неразумния свят Той присъствува само със силата си. Неговото съзнание е вън от неразумния свят. Следователно, ако си разумен, Бог работи в твоето съзнание. Ако си неразумен, Той е вън от тебе и се проявява само като сила. - Защо идат болестите? - Защото си неразумен. Дойде една болест, тури те на легло. Дойде друга болест, пак те тури на легло. Десет години може да боледуваш, но докато не научиш урока си, болестите няма да те напуснат. Някой човек желае нещо и скоро го постига. Друг желае нещо и не може да го постигне. - Защо? Първият е работил съзнателно за постигане на желанието си, а вторият е работил несъзнателно, или съвсем не е работил. При доброто желание човек приготвя почва, условия за своето развитие. Човек работи съзнателно само при добро разположение на духа. Без добро разположение, Божественото съзнание не работи в человека. Щом то не работи, човек не може да постигне нищо.

Как иде неразположението в человека? Представи си, че си купиш хубав, доброкачествен плат и си ушиеш от него дреха. Облечеш дрехата и излезеш да

се разходиши. Минаваш покрай една ограда, дрехата ти се закачва на тела и се скъсва. Разположението ти веднага изчезва. Ти съжаляваш за дрехата си, но не можеш да я поправиш. Да се ушие нова дреха, невъзможното, скъпострува. Какво трябва да се прави? Да се внесе някаква мода и така да се закърпи скъсаното. Модата не е нищо друго, освен маскиране на някаква погрешка. Ако роклята ви е скъсана, може да турите на скъсаното място друго парче, от друг цвят, но да се зашие толкова майсторски, че да не изглежда кръпка, но да представя някаква мода. При това, ако ви питат, защо е турено парче на дрехата, ще кажете, че такава е модата. Както се закърпва скъсаното място, така може да се смени неразположението в разположение. Все ще намерите някаква мода, било парижка или виенска. Важно е да се смени състоянието.

Да допуснем, че някой дойде при вас и ви казва, че еди-кой си говорил лоши работи за вас, че сте прост човек, неграмотен, не знаете да поставяте на място препинателните знаци. Щом чуете това, вие веднага изгубвате доброто си разположение. Казваш: Как може да се говори за мене лошо? Как е възможно да съм прост и неграмотен човек? Питам: Ти провери ли, че точно така е казано за тебе? Защо допусна толкова лесно тая отрицателна мисъл в ума си? Каква мода трябва да създадеш за твоето неразположение, да го превърнеш в разположение? Напиши нещо, за да покажеш, че не си прост. Ще кажат, че не знаеш нищо от Омира и Канта. Трябва ли само от думите на тоя-ония

да губите разположението си? Преди всичко, ти си главният виновник, ти знаеш всичко. Трябва ли да вярваш на тоя, на оня, че нищо не знаеш? Пръв ти разбиращ, какво знаеш и какво не знаеш. Друг някой ще каже за тебе, че си слаб човек, едва вдигаш 50 кгр. Как ще вдигнеш двеста килограма? Кажи: Наистина, 50 кгр. вдигам свободно, но и двеста килограма ще вдигна, само че с помощта на машина. С тая машина мога да вдигам и 500, и 1000 килограма. Закон е това. И на вас казвам: Ако знаете законите, мога да ви говоря за неща, които иначе ще ви се сторят невероятни. Например, мога да ви кажа, че ако отидете при някоя скала и я пипнете, тя ще тръгне след вас, или пред вас, ще бъде послушна като овца. Като вървите, и тя ще върви с вас. Щом седнете, и тя ще спре. - Как става това? - Там е изкуството. Лесно е да хапнете едно парче баница, но мъчно се прави баницата. На думи лесно се разказва, как се прави баница, но ако взема да я правя, нужно е най-малко един час. Като я направя, ще ви поканя да я опитате.

Сега вие искате да бъдете добри. За да постигнете това, трябва да прилагате закона за доброто разположение и да имате абсолютна вяра, че сте създадени добри. Ако не сте добри, това показва, че не сте работили достатъчно върху себе си, да проявите доброто, вложено във вас. Това не показва, че не сте способни, но съзнанието ви още не е пробудено. Съзнанието ви трябва да се разцъфти, да приеме Божествената светлина. Засега съзнанието на мнозина

е пълка, която трябва да цъфне и после да даде плод. Тогава човек се отваря за всички хора, за всички живи същества, както зрелите плодове се усмихват. Когато види някой човек, зрелият плод казва: Вземи ме, помилвай ме, порадвай ми се. Така плодовете правят връзка с хората. Плодовете обичат да ги късат хората, но цветята не обичат. Те искат от хората само нежен поглед, милувка, радост. Цветята можем да миришем, но ако ги късаме, те плачат, страдат, разочароват се. Също така, човек има желания, които са подобни на цветята. Те искат само да ги миришат, да им се радват, но да не ги късат. Има човешки желания, подобни на плодовете, които позволяват на хората да ги късат и да ги ядат, да им дават прием в себе си. Ако ги приемат добре, те казват: Благородни са тия хора, добре ни приеха.

Какво носи още доброто разположение? - Знание. Който не е добре разположен, или не може да запази разположението си, няма характер, няма устойчива, постоянна мисъл. Който има добро разположение, трябва да поддържа в себе си мисълта: Аз съм създаден да бъда добър; аз съм създаден да бъда красив; аз съм създаден да бъда силен; аз съм създаден да бъда разумен. - Не мога да постигна това изведнъж. - И след хиляда години да го постигнеш, върви напред. Всичко зависи от вашето усилие. Колкото по-добре и усърдно работите, толкова по-бръз ще бъде резултатът. Не работите ли с любов и след хиляда години едва ще постигнете нещо. Силите и способностите са в човека,

но от усилието му зависи, кога ще постигне желанието, посято в душата му. Всичко посято в човешката душа може да израсте, ако човек работи съзнателно и с любов.

Мнозина се основават на съвременната наука и намират, че няма защо да се стремят да бъдат добри, силни, красиви, разумни. Те казват, че е минало времето за това, остарели са вече. Какво ще постигнем на тая възраст? Едно време вие бяхте млади, защото майка ви и баща ви се влюбиха един в друг и пожелаха вие да дойдете на земята. Преди това вие бяхте стари, не искахте да работите и заминахте на оня свят. Когато вашите родители ви влияеха, вие бяхте млади. Днес ги забравихте и те престанаха да ви влияят. И родителите ви, докато са били далеч един от друг, повече се обичали. Изобщо, когато хората дойдат на близко разстояние помежду си, любовта им постепенно намалява. Много естествено, когато туриш един предмет близо до очите си, той губи своята красота. Всеки предмет или човек, за да ви бъде приятен или обичен, трябва да стои на известно разстояние от вас. Нарушите ли това разстояние, нарушават се и чувствата. Тоя закон е верен и за физичния свят, и за духовния. Следователно, и в съзнанието си човек може да държи предметите и хората по-далеч, или по-близо. В даден случай, вие можете да държите един човек по-близо до себе си, отколкото трябва; а в друг случай - по-далеч, отколкото трябва. И в двата случая хармонията е нарушена.

Какво трябва да се прави, за да не се нарушава хармонията? - Всяко нещо да се поставя на мястото, което му е дадено от Бога. Всеки трябва да знае, какво отношение има към даден човек и, според това, да си определи, на какво разстояние да стои от него. Всеки човек е форма, чрез която Бог се проявява. Изучавайте тия форми, за да разберете тяхната стойност. Казвате за някого, че е добър човек. След време намирате, че сте се изльгали, че този човек не е толкова добър, колкото сте мислили. - Защо не е добър? - Защото интересите ви са засегнати.

Един млад момък, наш брат, отишъл в дома на едно братско семейство да прекара известно време като гост. Домакините го приели добре, но той не могъл да се постави на определеното от Бога разстояние. Една сутрин домакинът му казал: Братко, добре дошъл в нашия дом. Обаче, не забравяй, че сме във военно положение. Като ставаш сутрин от сън, ще си чётеш Библията и Евангелието, ще четеш беседите и лекциите, но няма да водиш излишни разговори с жена ми и дъщеря ми. Нарушиш ли това правило, ще те подведем под законите на военното положение. Младият брат си казал: Изльгах се, този човек не е много добър. Разочарован се от него. - Лъжеш се, братко, твойт интерес е нарушен. Домакинът е добър и почтен човек. Той те прие в дома си като истински брат. Посрещна те като брат и те изпрати като брат, но ти даде добър съвет, как да спазваш разстоянието, на което Бог те е поставил.

Питате: Кой е тоя брат? - Всеки от вас е тоя брат. По отношение на Божествения свят, и вие не постъпвате, както трябва. Кой от вас, като влезе в дома на своя брат, е постъпил като брат? Всеки се препоръчва за брат, а после не излиза такъв. Кой от вас е оценил слънцето, звездите, цветята, хората? Никой не ги е оценил, както трябва, затова Бог се е принудил да наложи военно положение и да каже: Нямаш право да гледаш дъщеря ми и жена ми и да се разговаряш с тях. Това може да е временно положение, но то се дължи на неспазване на доброто разположение. Неразположението на духа се дължи на неестествените желания на хората. Всеки човек иска да постигне нещо, но не знае по какъв начин става това. Да харесваш красивата и млада мома, това е естествено, обаче, трябва да знаеш, как да постъпваш. Ти започваш да се усмихваш, да декламираш стихове на видни поети, да свириш, дано и тя те хареса. Това поведение не е естествено. Няма защо да си служиш с чужди работи. Това са кръпки на дрехата ти. Чуждото си е всяко чуждо.

Казвам: Естествено е да обичаш млада, красива мома, но трябва да се запиташи, защо я харесваш и обичаш. - Обичам еди-коя си мома. - Няма по-хубаво нещо от обичта. Важно е сами да си отговорите, искрено ли обичате, или сте под влиянието на едно преходно чувство. Обич, която се усиљва и отслабва, не е истинска. Обичта е проява на Божественото в човека. Който обича, той расте постоянно и се развива. Обич, която ви задържа на едно и също положение, носи

големи нещастия. Любов, която спира човешкото развитие, не е истинска. Любов, която пречи на доброто разположение на духа, не е Божествена. Истинската любов укрепва духа на человека. Да любиш някого, това значи, всеки ден да откриваш по една добра черта в него и да съдействуваш за неговото развитие. Любовта вижда само доброто, което Бог е вложил в человека. Тя поощрява доброто и помага за развиваене на човешките дарби. Ако някой е музикант, тя го насырчава в музиката; ако е поет, насырчава го в поезията; ако е учен - в науката.

Как се изразява разположението ви към известен човек? - В даване на някакво материално благо. Ако си разположен към някой човек, ще му подариш нещо: книга, чанта, цвете или някаква дреха за обличане. Когато разположението ви дойде до своя най-висок връх, вие се намирате в състоянието на ученик, който е завършил образоването си. Когато давате на някого диплом за завършено образование, това изразява разположението ви към него. Ти си директор на училището. Чрез диплома, който даваш на ученика, ти изразяваш доброто си мнение за него. Който обича, той е директорът на училището, а когото обичат - ученикът. Като директор, ти ще дадеш на ученика диплом с отличен успех. Така изразяваш разположението си към добрия ученик. На някой ученик ще дадеш диплом със среден или добър успех и ще му кажеш: Иди в света и работи според диплома, който ти е даден.

Какво се иска от человека? Да знае, какво обича в своя

ближен и да го цени. Като срещнеш някого, не казвай, че тоя човек не ти е приятен, но отвори архивата на неговия живот и разбери, защо го срещаш. Виж, какво можеш да научиш от него, и какво можеш да му дадеш. Не казвай, че тоя или оня човек е странен. Само неразбраниите неща са странни. Колкото и да разбирате нещата, все ще остане нещо неразбрано за вас. Колкото и да имате достъп до архивата на човешкия живот, вие можете да проникнете най-много до последния живот на миналото му. Човек е минал през хиляди животи; той се е раждал и прераждал хиляди пъти. Казваш: Познавам тоя човек, зная неговото минало. Какво знаеш? Знаеш само един от неговите животи, а това нищо не значи. Само оня може да каже, че познава човека, който е проникнал през всички животи на миналото му. Само тогава той може да каже, че знае цялата история на неговия живот. В този смисъл, човек е едно голямо, велико произведение на Бога, Който работи в него, затова и аз не бързам да се произнасям за Божието дело. Аз не смея да кажа, че тоя или оня човек нищо не струва. Една негова постъпка може да не е права, но, като човек, той е творение на Бога. В него, както във всички хора, е вложено нещо хубаво. Божиите работи никога не пропадат. Във всяка човешка форма е скрита душата, чрез която Бог иска да прекара своята мисъл. Всичко може да стане в света, но Божията мисъл никога няма да се прекъсне. Тя ще се предава от една форма в друга, докато се изяви в своята пълнота.

Сега вие ще се натъкнете на следния важен въпрос: Защо Бог не направи от нас нещо повече от това, което сме днес? Бог желае да направи от вас много нещо, но затова се иска и вашето участие. И вие трябва да работите заедно с Него. Ако не работите заедно с Бога, нищо няма да постигнете. Ако не работите, както Бог изисква, ще минавате през по-големи страдания, докато започнете да мислите право и сами да решите въпроса. Представете си, че ходите на училище, а не искате да учате. Какво ще стане с вас? Другарите ви ще учат и ще вървят напред, а вие ще останете назад. Те ще свършат училище и ще заемат някаква служба, а вие ще останете назад, без никаква работа. Като видите, че сте останали назад, че сте изгубили добрите условия на живота, ще изгубите желание за работа. Казвам: Вие изгубихте първите добри условия - не съжаявайте за тях. Идат вече новите условия, които трябва разумно да използвате. Като изгубите първите условия, ще дойдат втори, трети, четвърти, но знайте, че колкото повече пропущате условията, толкова повече се увеличават страданията.

И тъй, като станете сутрин от сън, кажете си: Днес съм добре разположен. После, ако сте момък, представете си, че сте царски син; ако сте мома, представете си, че сте царска дъщеря. Най-след представете си, че сте силни, здрави, красиви. Ще кажете, че това са празни работи. Природата крие своите тайни в привидно празните работи. Само чрез тях ще се домогнете до тия тайни. Това не става само

с вас, но даже и със същества, които стоят по-низко от вас. Понякога и те се пробуждат. Тяхното по-високо съзнание разбира тия неща. Съзнанието на животните е низко, поради външната форма, с която временно са облечени. Като наблюдавате воля и коня, как махат опашките си, изглежда, че те нищо не разбират, нямат никакво съзнание за живота. В същност, не е така. Конят и волът имат умен поглед. Като те погледнат, те искат да кажат: Не обръщайте внимание на нашата външна форма. Днес ние сме маскирани, временно играем тая роля. Като свършим работата си на земята, ще хвърлим рогата и копитата, ще съблечем тия дрехи и ще се представим в своя истински вид. Казвате: Вол е това, кон е това. Не, това е синът на някой архангел, който е дошъл на земята да се учи на смирение. Един ден, когато се върне при баща си, волът ще разправя, че цели десет години орал земята на Сояна. После ще разказва за отношенията на жената и на децата на Сояна към него. Всичко, каквото волът разказва за Сояна и за неговия дом, се пише.

Сега ме слушате, но някои от вас си казват: Действителност ли е това, или забава? Питам: Вие, които се съмнявате в моите думи, знаете ли, докъде се простира вашето съзнание? Някои казват, че са остарели, че са вече на 50-60 години. Като мислите, че сте стари, знаете ли, отде сте дошли, де сте живели по-рано, какъв е вашият произход? Нищо не знаете. Ще кажете, че сте родени от еди-коя си майка и от еди-кой си баща. Отде са дошли вашите родители, не знаете.

Ако знаете всичко това, ще кажем, че съзнанието ви е пробудено. Обаче, малцина са дошли до това съзнание. Сега идат в света учени, музиканти и певци, които работят за пробуждане на човешкото съзнание. С това те искат да насочат мисълта на человека към Единния Бог, Създател на вселената.

Днес повечето хора отричат съществуването на друг свят и казват: Ще живеем известно време на земята и ще умрем. - После? - Може да отидем при Бога, а може и да не съществуваме повече. Някои говорят за Бога, без да имат представа за Него. Те не се запитват, как ще ги посрещне Бог. Казвам: Ако не ви посрещне Бог, ще ви посрещне баща ви. Той ще ви прегърне и целуна и ще заповядда на слугите си да заколят най-угоеното тело за вас, да ви угостят. След това ще дойде брат ви от нивата и ще се разсърди, че баща ви устроил такова богато посрещане за вас. Той ще каже: Чудно нещо, такова голямо посрещане за тоя нехранимайко! Аз работя цял живот на баща си, а той никога не ми е устроил такова угощение. След това бащата трябва да примирява двамата синове. Вие очаквате ли такова посрещане?

Някои искат да бъдат грабнати с огнена колесница на небето, като пророк Илия. Как ще си обяснете, според вашето разбиране, факта, дето пророк Илия се възнесе с огнена колесница на небето, а след това дойде отново на земята, като Йоан Кръстител, на когото отрязаха главата. Ето един необяснен факт, върху който и аз няма да се спирам. За да обясня този

факт, трябва да си послужа с факти, които и най-способният ученик не би могъл да разбере. И той ще се намери пред изкушение. - Защо? - Обяснението на този въпрос е красива мома, пред която момците не могат да издържат. Ако поставя и най-способният ученик в клас, дето има една много красива мома, и той няма да издържи. Красивата мома ще влезе в неговия ум, и той ще престане да учи. Ако и на вас разкрия истината по този въпрос, и вие ще се влюбите в красивата мома и ще престанете да учите. Дето ходите, все за момата ще мислите; ще искате да я срещнете, да ѝ кажете няколко сладки думи, да ѝ напишете поне едно любовно писмо.

Питам: Кое е основа, което момъкът, изобщо, вижда във всяка красива мома? В красивата мома влиза по един ангел, да свърши една работа. След това той напушта момата. Значи, момъкът се влюбва в ангела. Щом ангелът си отиде, момъкът се чуди, какво е станало с момата, че не е като по-рано. Момата е изгубила оная красота, която привличала душата на момъка. Докато ангелът е в момата, тя е учтива, любезна, мека. Щом ангелът я напусне, тя изгубватия качества и става груба с момъка. Тя започва да го нарича будала, нехранимайко, и той постепенно се отдалечава от нея. Всеки ангел е образ на любовта. Дето мине, навсякъде прави любовни връзки. Такъв е животът в ангелския свят. Докато ангелът е в красивата мома, тя гледа благосклонно на всички хора: на бедни и богати, на учени и прости. Щом я напусне, тя казва

на момъка: Как смееш да ме любиш! Не знаеш ли, че ти си голям простак? Аз обичам учените, знатните хора. На такива като тебе не обръщам внимание. Като знаете това, пазете се от красива мома, в която ангелът не присъствува. - Не трябва ли човек да се влюбва? - Може да се влюбвате, но да не се захласвате. Вие се захласвате, а казвате, че сте се влюбили. Като не правите разлика между влюбване и захласване, казвате: Кой не се е влюбвал? Аз превеждам това на ваш език и казвам: Кой не се е захласвал? И вашите майки и бащи са били захласнати. Като се оженили, захласването минало. После децата им се захласват. Понякога и бащата се захласва. - Кога? - Когато синът му е решил да се жени. Бащата започва да се интересува от снахата. И майката се захласва, когато дъщерята се жени. Тя се интересува от бъдещия си зет. Дойде зетят в дома на момата, а хората казват, че им е дошъл приведен зет. Думата „приведен зет“ има особено значение. Като кажат, че някой се намира в положението на приведен зет, разбират, че не е добре. Когато питат турчина, как вървят работите му, той казва: Положението ми е по-добро от това на приведен зет.

Казвам: Понякога и в духовно отношение, хората се намират в положението на приведен зет, или на снаха, която е влязла в дома на своя мъж. Не е лесно да бъдеш в положението на приведен зет или на снаха, която всеки момент трябва да се нагажда към условията на чуждия дом. Това значи, след като си имал едни възгледи за живота, да приемеш нови, в които още не

си се убедил. Все пак, положението на снахата е по-добро от това на приведения зет. Не е лесно да приемеш нови възгледи, които не си опитал, не си проверил. Те се налагат отвън и ти си длъжен веднага да ги приемеш. Всеки ден слушаш да ти се казва: Не забравяй, че ти дойде в нашия дом гол и бос; ние те облякохме и обухме, и ти си длъжен да се подчиняваш на това, което ти се заповядва. Той, горкият, се свива, огъва се, и, иска или не иска, приема новите условия. Какво ще прави? Обича жена си и заради нея ще търпи и майка ѝ, и баща ѝ. Тежко е положението на приведения зет, но ще търпи, няма какво да се прави. Снахата е по-свободна. Още с влизането си в чуждия дом, тя подчертава произходението си: Аз съм от знатен род. Моят възлюблен ми обеща да ме гледа като царска дъщеря; и вие ще ме гледате така, както са ме гледали моите родители. С тия думи тя обявява война на новия дом и те приемат условията. Положението на снахата е за предпочитане пред това на приведения зет. Желая ви да бъдете снаха, но не приведен зет.

Сега аз изнасям тия факти само за диверсия. Когато нещата станат много сладки, че не може да се издържи сладчината им, прибавя се малко вода, да се разредят. В бъдеще вие трябва да имате ясна представа за понятията снаха, приведен зет, майка, баща, брат, сестра, както и за тяхното истинско положение в дома. Също така трябва да имате ясна представа за приятел, за господар и слуга, за учител и ученик. Какъвто и да си, трябва да заемеш мястото си достойно. Какво представлява,

например, кравата? Казвате, че кравата е животно, и нищо повече. Не е така. Аз често ходя при кравите, изучавам живота им и се поучавам от тях. От кравата взимам урок на търпение и безкористие. Господарите ѝ я доят по три пъти на ден и тя спокойно и доверчиво се оставя да я доят. Тя кратко си преживва храната и си казва: Не може без страдания. Опитай се да издоиш човека само един път и наблюдавай, какво ще направи. Той ще нададе вик и олелия, всички да го чуят. Има ли нещо лошо в това, че те издоили един път? - Кое сеdoi?

- Божественото. Всеки трябва да даде част от Божественото в себе си и да благодари, че е могъл да даде нещо. Колко струва едно кило мляко? Всеки може да даде поне едно кило мляко от себе си, без да вика и вдига шум. Говориш на някого нещо, но той не иска да те слуша. Ти не се обиждай. Той не иска да те слуша, защото не харесва нещо в тебе. Виж, какво не ти харесва. Ти говориш или нещо непроверено, или нещо, в което сам не си убеден. Не говори за неща, които сам не знаеш; не говори за неща, които никога не си опитал.

Да се върнем към основната мисъл на лекцията - към доброто разположение. Пази правилото: Като ставаш сутрин от сън, не си представяй, че си царски син или княжески син, но си помисли, че си дошъл на земята като ангел, да благовествуваш доброто между хората. Помисли си, че имаш всички възможности да прилагаш доброто в света. Казваш: Ангел ли съм в същност? - Ако съзнаваш, че си дошъл да служиш на Бога, ангел си. Под „ангел“ разбираме вестител на

доброто и служител на Бога.

Една опасност застрашава човека, особено религиозния. Тя се заключава в следното: ако престане да се подвизава, т.е. да следва пътя, който Бог му е начертал. Това значи да забрави своята задача - да служи на Бога. Причината за отклоняването му от правия път се крие в преплитане на чувствата му. Стане ли това, човек губи нещо от себе си и се подпушва. Искаш да говориш пред едно общество върху молитвата, но се увлечеш, говориш повече, отколкото трябва. Слушателите започват да негодуват, не искат да те слушат, а ти се обиждаш и излизаш недоволен. Не се подпушвай, но сам си кажи: Наистина, увлякох се, за молитвата не се говори много. Щом мага да свиря, ще посвиря на хората, но само пет минути, да останат доволни. Ако мага да говоря, ще поговоря само пет минути, но ще кажа такова нещо, което никога не са слушали. Ново нещо трябва да им кажа.

Казвам: Не говори на хората за това, което те знаят. Стар качамак не им давай. Ако искаш да ги задоволиш, дай им пресен качамак, с прясно мляко и прясно масло. Не се сравнявай с хората, да се представиш по-добър от тях. Ако е въпрос за сравняване, сравнявай се с някой ангел, или с някое възвищено същество. Търсите ли сила, знание и светлина, при тях ще ги намерите. Има и хора с необикновени дарби и способности, но те се срещат рядко. В един от ежедневните вестници пишеха за някой човек с необикновено силна памет. Той помнел 250 хиляди изречения, могъл да повтори

числата на десет страници от логаритмичните таблици. Ако в продължение на две минути му прочетете числа, големи и малки, в разбъркан ред, то може да ги повтори безпогрешно. Това показва, че в човека се крият големи дарби и способности, които той може да развие. Някой казва, че знае много стихове от Библията наизуст. Друг казва, че знае много закони от физиката и химията. - Това още не е знание. Истинското знание е основа, да знаеш цялата Библия, цялата физика и химия и, когато пожелаеш, да възпроизведеш това знание. Кой от вас има такова знание? Ща кажете, че това не ви е нужно. Всяко знание е потребно на човека.

И тъй, като ставаш сутрин от сън, не мисли, че си мъж, жена или дете, но си кажи: Аз съм ангел, вестител, служител на Бога. Това е моята работа, за която съм дошъл на земята. Ангелът носи в себе си знанията на всички земни училища: забавачница, първоначално училище, прогимназия, гимназия и университет. Като погледне назад, той си казва: Това знание ми беше необходимо. Минах през него и получих нещо съществено. Сега ми предстои да придобия по-високо знание - знанието на любовта, знанието на вековете. Знанието на земята е допринесло много нещо за моето развитие, от детската ми възраст до сегашната. Ако ангелът казва това, колко повече човек може да каже същото за себе си. И днес човек е малко дете, което има много да учи. И в най-високото си положение, той има още да учи. Значи, и в най-ниското, и в най-високото положение човек има какво

да учи и да прилага наученото. - Невежи сме още. - Благодарете за невежеството, защото е начало на живота, а знанието - негов край. Някой се оплаква, че го считат невежа. - Ако си невежа, радвай се, защото си в началото на живота. - Считат ме за учен човек. - Радвай се, защото си на края на живота, т.е. на излизане от училището. Щом свършиш едно училище, ще влезеш в друго, по-високо от първото. Като свършиш университет, дават ти право да влезеш в училището на живота, там да прилагаш наученото. Като получиш диплом, ти можеш да станеш професор; ако не постигнеш това, пущат те в живота, там да приложиш знанието си. Тъй щото, докато си невежа, пращат те на земята да учиш. Като станеш учен, напушташ земята и заемаш по-високо положение.

Какво е невежеството? - Условие за придобиване на знание. - Какво е учеността? - Условие за невежество. Когато станеш учен на земята, ставаш невежа на небето. На ваш език казано: На учения дават невежи хора, да ги учи. Невежият е царски син, върху когото работят видни учители и професори. Ученият е силен в знанието, затова разполага с него; невежият разполага с парите. Затова казвам, че невежеството е начало на живота и на знанието, а учеността - край на живота и на знанието.

Следователно, кажат ли ти, че си невежа, радвай се, защото ще имаш учители и професори да те учат; кажат ли ти, че си учен, радвай се, защото ще получиш диплом за свършване на училището. - Така ли е всичко

това? - Мислете, както искате, но аз повтарям: Невежият е приспан, за да не помни, че някога е бил учен, и да се стреми днес към нови знания. Като приспят учения, той изпада в положението на невежия и вижда, че нищо не знае. Като минат през магнитичен сън, невежият се убеждава, че някога е бил учен; ученият се убеждава, че някога е бил невежа. Това показва, че нещата не са статични: ученият може да стане невежа, а невежият - учен. Невежият живее в неблагоприятни условия. Щом се променят условията, той веднага се проявява. Ученият е пъпка, която може да се разпусне и да цъфне.

И тъй, нека всеки си каже: Голям невежа съм, но и голям учен мога да стана. Ще кажете, че невежеството е създало злото. Аз не съм съгласен с това твърдение. По-скоро учените хора, скрити зад невежеството, са създали злото. Погрешките на учените се крият зад невежеството. Който иска да се прояви, да направи нещо, минава за учен човек. Лисицата учен ли е, или невежа? Голяма ученост се крие в лисицата. Вижте, как дебне кокошките в курника и ги одушва.

В заключение на всичко казано за невежеството и учеността, повтарям: Ако сте невежи, станете учени.

Т. м.

6. Лекция от Учителя, държана на 17 февруари 1932г.
София - Изгрев.

ТРИТЕ НАЧАЛА

Размишление.

Вие писахте върху темата, кога се родило невежеството, но въпросът остава пак неразрешен.

Какво ще отговорите на въпросите: Може ли бедността да се яви преди богатството? Може ли човек да бъде беден, ако никога не бил богат? Може ли да бъде богат, ако никога не е бил беден? Когато човек дойде до едно място, започва да мисли, че знае много. Това е общо казано. Вярно е, че нещо знае, но има неща, които не знае. Той казва: Аз зная, какво представя животът. Ти знаеш, какво представя обикновеният живот, но дойдеш ли до необикновения, нищо не знаеш. За своя живот знаеш нещо, но за живота на ангелите нищо не знаеш. - Предполагам, как живеят ангелите. - Предположението не е знание. Ти не си живял между ангелите, не си посещавал техните училища. Говориш и за микробите, но не познаваш техния живот. Казваш, че микробите са малки същества, но това знание не е достатъчно. Ще кажеш, че техният живот е прост. И в простите процеси се крият истини,

които не знаеш. Например, прости процеси са: $2+2=4$; $2\cdot 2=4$; $2:2=1$. Какви истини се крият в тези процеси?

Представете си една крива линия. Вие знаете, какво представя кривата линия в геометрията. От друго гледище, тая линия представя човешки гръб. Защо е крива тя? Трябва ли гърбът да бъде крив? Колко голяма трябва да бъде тая кривина? Ако кривината е голяма, или човекът е slab, или носи голям товар. Тогава задницата излиза навън. Някога коремът е много изпъкнал, а гърдите - сплескани. Това са аномалии в човешкия организъм. У някои хора гърдите са много тесни, у други - много широки. Ще кажете, че това са случаености. Не са случаености. Всяка права и крива линия в човешкия организъм имат свое научно обяснение.

Представете си, че някой ви каже три изречения, които трябва да преведете. Първото изречение: Имам една красива форма, направена от злато. Второто изречение: Съдържанието ѝ е отровно. Третото изречение: Мисълта е отрицателна. Дава ви се задачата от трите изречения, да съставите нещо цяло. Златната форма показва външната красота на нещата. Те могат да бъдат и отвътре златни, т.е. благородни, но могат да имат и отровно съдържание. Златото има отношение към разумността, която освобождава човека. Отрицателната мисъл означава човешката сила, която ограничава. Наистина, когато човек започне да мисли за война, например - отрицателна мисъл, силата му го

ограничава. Мисълта му работи само в едно направление - войната. Ако войната излезе сполучлива, той получава контрибуция, но ако го бият - всичко изгубва.

Какво представлява човек в миниатюр? - Една малка държава, с цар и царица, с министри, с определен бюджет и т.н. В тая държава се разрешават всички социални въпроси. Като изучавате човешкото лице, виждате, че всяка клетка означава нещо специфично: едни клетки са минали през материални области; други клетки са минали през областта на силата, а трети - през разумността. Ако клетките на кожата са груби, това показва физична сила. Тъкачите, които работили в неговия организъм, не са свършили работата си, както трябва. Господарят, който ги управлявал, не разбирал от тъкачество; пък и самите тъкачи не разбирали много от работата си, та направили дрехата, както им падне. Дебелата кожа работи, но не дава добри приходи, поради което струва скъпо на господаря. Господарят искал да му направят по-хубава къща, но слугите не могли да изпълнят желанието му - били невежи. Те не поставили прозорците му - очите, дето трябва; ушите му - слушалките, не направили, както трябва; главата и челото му - оттук - оттам сбутани. Господарят се принудил да влезе в тая къща, но седи вътре като затворник, не може да се съобщава с невидимия свят. Господарят пита: Защо Господ ми даде такава къща? Бог не е виновен. Твоите работници ти взеха парите и не можаха да ти направят къщата, както

трябва. - Защо ми направиха такова тяло? - Направено е вече, няма какво да говориш. Платил си, колкото трябва, но не можеш вече да излезеш вън. В къщата ти е лошо, но отвън е още по-лошо. Не остава нищо друго, освен сам да поправиш къщата си, сам да станеш майстор. Щом слугите не могат да свършат работата, както трябва, господарят се заема да я свърши и да изправи погрешките им. Ти ще поправиш прозорците, вратите, тавана, пода и, като свършиш всичко, ще си кажеш: Направих това, което слугите трябва да направят, но поне се научих да правя къщи. Като станеш майстор, втори път няма да оставяш цялата работа на слугите. Ти ще знаеш, как се прави къща, и през всичкото време, докато строят къщата, ще наблюдаваш, как работят майсторите и ще ги упътваш.

Мнозина се оплакват, че не разбират някои неща. Така е, има сериозни въпроси, които мъчно се разбират. Например, разбирайте ли произхода на вашите желания? Знаете ли, отде идат те? Затова е казано: Не давай ход на всяко желание. Казваш: Искам да ям. - Желанието ти да ядеш е естествено. В реда на нещата е да ядеш три пъти на ден, но трябва да знаеш кога да ядеш и какво да ядеш. Не яж остатъците от яденето. Отиваш ведна гостилница и, понеже си закъснял, гостилничарят ще ти даде, каквото е останало. Не яж такова ядене. Подобре остани гладен, отколкото да ядеш, каквото и да е ядене. Ядеш ли остатъците от яденето, скъпо ще платиш. Казваш: Макар и остатъци, но ми хареса това ядене. - Пита ли стомаха си, да ядеш ли от това ядене?

Ако не го питаш и му се наложиши, ще носиш последствията на насилието. Слушаш някой да говори и казваш: Хареса ми мисълта на тоя човек. - Пита ли ума си, как му се отрази тая мисъл? Проникна ли в дълбочината на тая мисъл, да разбереш, какво се крие в нея? Всяка мисъл, всяко чувство и всяко желание, които раздвояват съзнанието на човека, не са добри, има нещо неестествено в тях.

Какво трябва да се прави, за да дойде човек до естествения живот? Той трябва да избегва механичното в живота. Права мисъл е нужна на човека. Трябва ли да питаш, защо Бог създал света така, а не другояче? Това е механичен въпрос. Мисли върху създаването на света, а не питай, защо е така създаден. Ти не мислиш по тоя въпрос, а искаш да го разбереш. Това е невъзможно. И да разбираш нищо, пак трябва да мислиш върху него. Дойдеш до една пропаст, виждаш, че не можеш да я минеш, разбираш, че си пред една мъчинотия и там спираш. Не, ще мислиш, как да минеш мъчинотията. Такива положения се срещат и в математиката. Дойдеш до някой неразрешим въпрос и спираш. Трябва да мислиш, дано намериш някакво разрешение. Казваш: Мисля, но не мога да го разреша.

- Пак ще мислиш. Все ще дойде ден, когато ще проникнеш в тоя въпрос. Например, ти мислиш, какво нещо е смъртта. Като не можеш да си отговориш, казваш, че зад смъртта е вечния живот. Каква е разликата между временния и вечния живот? Временният живот съдържа смеси - утайки, от които

трябва да се очисти, да остане само животът. Вечният живот е чист, не съдържа никакви утайки, никакви примеси. Следователно, когато изчиши временния живот от утайките, остава животът, който е идентичен с вечния. Тогава хората ще разберат вечния живот. Един е животът, вечен и неделим.

Казвате: Трябва да се живее. - Това не е достатъчно. Трябва да се живее добре. Добрият живот е за тебе, а не за другите. Ако не живееш добре, ти ще носиш последствията на лошия живот. Добрият живот подразбира участието на съзнанието в живота. Той не е механичен процес. Да даваш нещо от себе си механически, това не е добро. И да взимаш нещо механически, пак не е добро. Доброто има отношение към вечния живот. То запазва условията за тоя живот в човека. Без доброто ти губиш тия условия. Изгубиш ли доброто в себе си, ти губиш условията за вечния живот. Чрез доброто ти пазиш живота си; чрез доброто ти подкрепваш организма си. Да бъдеш добър, това е в твой интерес, в интереса на твоята душа. Колкото си по-добър, повече ще живееш. Значи, ако си бил добър само десет години, на тая възраст ще заминеш за оня свят. Някой заминава на оня свят на 20, на 30, на 40 години, според степента на доброто в себе си. Не е важно, колко години си живял на земята; важно е да си използвал доброто в себе си, като капитал, от който си придобил нещо. Ако нищо не печелиш, животът е безсмислен. И тогава ще кажеш като Соломона: „Суeta на суетите, всичко е суeta.“ И след Соломона мнозина

подържат мисълта, че всичко в живота е суeta. Ако е така, защо живеем? Прав е Соломон да твърди, че животът е суeta, но това се отнася до неговия живот.

Всички, които живеят като Соломона, имат право да казват, че животът е суeta. Порочният живот е суeta на суетите, но добрият и чист живот не е суeta. - Какво има зад суетата? - Нищо няма. - Какво има зад безверието? Ще кажете, че след безверието иде вярата. Не е така. Ти си безверник, значи, минаваш през едно препятствие. Като минеш препятствието, това не означава, че ставаш вярващ. Безверието представя трън в петата на човека. Той причинява болка в крака. Изваждаш тръна, изгаряш го, той се превръща на пепел и болката минава. Това още не показва, че си станал вярващ. Между вярата и безверието има ред процеси, през които неизбежно трябва да минеш. Ако и вие, с вашето съзнание, влезете като трън в петата на един ангел или на едно възвищено същество, знаете ли, какво ви очаква? - Огън. С всяко престъпление, което правиш, ти влизаш в петата на някое напреднало същество. То ще вземе щипци, ще те извади и ще те тури направо в пещта си, без да мисли, ще страдаш, или не. То ще каже: Понеже ти ми причини страдание, аз те турям в огъня да се пречистиш. Мястото ти не е в моята пета, но в огъня.

Защо идат страданията? Докога ще страдаме? - Докато дойдете до крайния предел на страданията. Всяко нещо има свой краен предел. Мислиш върху даден въпрос, но дойдеш до едно място и казваш: Нищо

вече не разбирам. Щом нищо не разбираш, ще се върнеш назад, да излезеш от мястото, дето си затънал.

- Искам да изучава този въпрос. - Има въпроси, които не можеш да изучиш. Например, ти искаш да изучиш съдържанието на едно златно шише. Тая работа не е за тебе. - Защо? - Съдържанието на шишето е отровно.

- Шишето е златно. - Това е външната страна, но вътрешната е опасна. Само разумният може да опита съдържанието на златното шише. Той разполага с такива методи, до които вие не сте дошли. Вън от разумните методи на природата, ти непременно ще страдаш. Това значи, да опитваш свойствата на азотната или сърната киселина с езика си. Достатъчно е да близнеш една от двете киселини, за да не повториш опита. В природата има много златни шишета с отровно съдържание. И в астралния свят има такива шишета. Тяхното съдържание е хиляди пъти по-вредно от това на шишетата на физичния свят. Близнеш ли малко от тяхното съдържание, дълго време ще носиш последствията. Когато Мойсей казва „не пожелай“, той има пред вид да не пожелаваш отровното съдържание на златните шишета. Разумните същества намират смисъл в това съдържание, но за обикновените хора то е отрова, която коства живота им. Ако искаш непременно да опиташ съдържанието на едно от шишетата, трябва да намериш человека, койтого е турил. Той ще ти опише свойствата му, както и начина на употребата. Без него нямаш право да отваряш шишето. Съдържанието му е бомба, която може да експлодира

в ръцете ти и да пострадаш.

Питате: Не сме ли свободни да правим, каквото искаме? - Не сте свободни. Вие живеете в света на робството и ограничението. Говорите за свобода, но прилагате ограничението. Кой от вас е свободен? Оня, който има да дава на банкера, свободен ли е? Той е чиновник, получава пет-шест хиляди лева месечно, а дължи на банкера сто хиляди лева, взети с лихва 25%. Свещеникът свободен ли е? И той не е свободен. За да облече дреха, каквато желае, той трябва да иска пъзволение от владиката. Никой човек не е свободен. Двама приятели се разговарят. Иде насреща им един познат. Те веднага прекъсват разговора си - не са свободни. Познатият пита: Защо престанахте да говорите? Той мисли, че за него говорят - също не е свободен. Движиш се между хората, не си свободен. Молиш се на Господа, страх те е, че няма да приеме молитвата ти - пак не си свободен. Дойде лятото с големите горещини - не си свободен. Дойде студът - не си свободен. Живееш при баща си - не си свободен. Отиваш при брата и сестра си - не си свободен. Де е свободата?

Аз не изнасям противоречията в живота, но изнасям факти, както са в действителност. Трябва да знаем, де е свободата. Казано е в Писанието: „Дето е Духът, там е свободата.“ Дето е силата, там е ограничението. Дето е разумността, какво има? Между разумността и Духа има тясна връзка. Разумността има отношение и към мисълта. Само разумният мисли. Обикновеният човек

мисли, когато види резултата от нещо. Виждаш, че шишето с розово масло пада на земята и се счупва. Маслото се разлива. Ти казваш: Отиде маслото! След това започваш да мислиш, как се счупи шишето и защо се счупи. Какво допринасят тия разсъждения? Ще имам една опитност. Каква опитност е тя? Как ще се успокой оня, който счупил шишето и разлял маслото? Ако розовото масло се разлее в гората, дето минават крадци и разбойници, добре е станало. Защото миризмата на маслото оказва добро влияние върху тях, и те започват да мислят за доброто. От двете злини ще предпочтеш по-малката. По-добре, че си разлял маслото, отколкото да бъдеш свидетел на някакво престъпление в гората. Маслото се разля, но разбойниците решиха да изменят живота си.

Питате: Как е възможно счупването на шишето да носи благословение? Какво представя разпъването на Христа на кръста? Това не означава ли счупване на Неговото шише? Разпнаха Христа, т.е. счупиха шишето **Му**. Жivotът му отиде - разля се Неговото шише. Богатството **Му** изтече на земята и хората се възползваха от това богатство. Така те се спасиха. И до днес още те крепят живота си върху богатството на Христа. Със своята смърт, Христос изкупи греховете на хората. С други думи, той ги освободи от ръцете на разбойниците. - Не можа ли светът да се освободи със сила? - Ако силата може да спаси човека, Христос щеше да дойде на земята с небесна войска. Той дойде да пострада за човечеството и така да го спаси. - Защо

трябаше Христос да спаси човечеството чрез страдания? Как трябаше да го спаси, със сила ли? Да се задава такъв въпрос, това е все едно да извадиш падналия в кладенец с пушка. Той е паднал в кладенец, дълбок 25 метра, а ти стоиш отгоре с пушка в ръка и го заплашваш да излезе от кладенца. Ако е вън, на широко и равно място, още като те види, той ще хукне да бяга, но какво да прави в кладенца? Той чака, моли се, дано мине някой състрадателен човек, да влезе в положението му, да му подаде въже и да го извади навън. Никаква друга философия не помага.

Сега, като се спират върху научните доказателства, в някои от тях намирам известна несъстоятелност. Например, някои учени дават неправилно обяснение за високия ръст на човека. Аз обяснявам високия ръст на хората с отсъствие на пространство около тях. Като нямат условия да растат на широчина, те растат на височина. Какви къщи правят американците? Високи, от 20 етажа нагоре, наречени небостъргачи. Там мястото е много скъпо. Един квадратен метър място струва хиляди. При това, мястото, според броя на населението, е оскудно. Ако разполагаха с повече място, американците никога не биха строили такива небостъргачи. Значи, както има високи и низки хора, така има високи и низки къщи. Турците казват, че низките хора са беля на Господа. Има една височина, под която човек не се чувствува добре. Най-низкият човек в света е от дяволски произход. Като говоря за низките и високи хора, обръщам вниманието ви върху

числата, с които природата работи. Гледате пръстите на ръцете си и казвате, че пръстите ви са къси или дълги. Дължината на пръстите има значение за характера на человека. Това е наука, която трябва да изучавате. Очите на някого са хълтнали, а на други - изпъкнали. Космите на някого са тънки и меки, а на друг дебели и твърди. Ръцете на някого са топли, а на друг - студени. Краката на някого са винаги много топли, а на друг - много студени. Трябва да изучавате тия процеси и да знаете, кои от тях са естествени и кои - неестествени. Трябва да изучавате и причината на тия процеси.

Причината на всички процеси в човешкия организъм се дължи на правилното или неправилно съчетание между мислите и чувствата на человека. Има известно съчетание между мислите и чувствата, което трои человека. Има известно съчетание между мисли и чувства, което го лекува. Значи, човек не е свободен да подхранва, какви и да е мисли и чувства. Ако има свобода да мисли, както иска, той не е свободен в чувствата; ако е свободен да чувствува, както иска, не е свободен в мисълта си. Ако е свободен да мисли и чувствува, както разбира, не е свободен в действията си.

Казваш: Свободен съм даже да убия человека. Опитай се да убиеш не човек, а едно животно, да видиш, какъв смут, каква тревога ще настане в твоите мисли и чувства. Ти си свободен да удариш някого, но сам се ограничаваш. Щом се въздържаш от боя, ти се

чувствуваш свободен в своите мисли, чувства и постъпки. Вървиш доволен, разположен, че сам си се ограничил. Следователно, ако искаш да бъдеш свободен, трябва да се въздържаш в мислите, в чувствата и в постъпките си. Свободата на твоите мисли и чувства подразбира ограничаване на постъпките ти. Свободен ли си в постъпките си, значи, ограничил си чувствата и мислите си. Тогава, де е свободата? Свободен е оня, който има свобода на мислите, на чувствата и на постъпките си. Права постъпка е тая, която освобождава мислите и чувствата. Права мисъл и право чувство са тия, които освобождават постъпките. Искате ли да проверите, дали мислите и чувствата ви са прави, вижте, каква е постъпката ви. Ако искате да проверите, дали постъпката ви е права, вижте, какви са мислите и чувствата ви. Правотата на вашите мисли, чувства и постъпки определя отношенията ви към Бога.

Бог живее в абсолютна чистота, в абсолютна хармония и в абсолютна справедливост и свобода. Вън от абсолютния свят, от света на абсолютната чистота и любов живеят грешните и паднали хора, към които Бог се отнася благосклонно. Той има грижата да ги повдигне и преобрази. Дето са престъпленията, там Бог не съществува, но работи върху тия, които вършат престъпления. - Какво трябва да правя, за да живея в Божествената хармония? - Не ставай трън в Божествения организъм нито с мислите, нито с чувствата, нито с постъпките си. Пази се от злото, защото ще се върне към тебе с всичката си мощ и сила.

Подържай доброто в себе си, за да се увеличи стократно. Всяко нещо, добро или зло, отправено към Бога, се увеличава и се връща към оня, който го е изпратил. Посей добро жито на нивата си и ще бъдеш благословен. Какво ще ти даде нивата, ако я посееш с магарешки трън?

Сегашните хора се нуждаят от правилно разбиране. Ако нямат такова, те дохождат до положението на изтощената почва. Колкото и да сееш на нея, тя нищо не дава. Някой се моли дълго време на Господа и, като не получи отговор, казва: Не ме слуша Господ. - Не си се молил, както трябва. Дългите молитви не разрешават въпросите. Един богомолец отишъл на черква да се помоли. Понеже вътрешното му състояние билотежко, той започнал да се моли на глас и така високо, че заглушавал службата на свещеника. Последният се принудил да излезе навън. Един след друг богомолци започнали да излизат; останали само няколко души в черквата. Един от тях се приближил към молещия се на висок глас и го запитал: Каква е болката ти? Какво те заставя да викаш толкова много към Господа? Имам дългове, за които ще ме затворят. - Колко имаш да даваш? Ето, вземи тия пари и мълкни. - Послуша ме Господ. Един от присъствуващите му казал: Благодари на тоя добър човек, който предпочете да ти плати дълга, отколкото да слуша твоя крясък. Неговото музикално ухо не може да издържи на твоя вик. И агнето се моли на Господа да не го колят, но молитвата му не се чува. Причината за това е в човека. Той се

затворил за Божественото, което говори в него.

Ще кажете, че и вие имате свое убеждение, свой възглед по въпроса за клането на животните. Вашите възгледи са отживели времето си, трябва да се заместят с нови. Съблечете старите си дрехи, като нехигиенични и ги бракувайте. След това идете на баня да се окъпете и облечете нови, чисти дрехи. - В какво се изразява нехигиеничността на вашата стара дреха? - В убеждението, че Бог не ви обича, а също и хората не ви обичат. - Десетина души могат да не ви обичат, но не и хиляда души. Да казвате, че всички хора не ви обичат, това е преувеличаване на фактите. Ако двама души ви мразят, те представят счупеното шише с розовото масло. В края на краишата, омразата им ще се превърне в любов, както розовото масло преобрази живота на разбойниците. Ако омразата на двамата души не внесе във вас разположение към молитва, вие ще се мъчите и страдате.

Някой казва: Не ми вървят работите, съдбата ме преследва. - Никаква съдба не те преследва, ти си съдба на себе си. Лошият живот създава лоша съдба. Добрият и разумен живот създава добра съдба. Когато слизаш на земята, съдбата отваря вратата си. Ако си разумен и внимателен, тя отваря и затваря вратата си, без да ти причини нещастие. Ако си неразумен и невнимателен, така ще поставиш ръката си, че при затваряне на вратата, съдбата ще я притисне. Кой е виновен за това? Когато се отваря или затваря вратата, дръж ръката си настрани, да не се притисне. - Еди-кой

си е лош човек. - Това не е достатъчно. Трябва да знаеш, каква е лошавината му. Лошият човек е бомба. Не бутай бомбата, не се интересувай от нея. - Искам да я изследвам. - Това не е твоя работа. Мини край бомбата, погледни я и продължи пътя си. Ония, които са поставили бомбата на пътя, те трябва да я махнат оттам. Ти не си длъжен да я местиш. не се занимавай с отрицателните мисли, които се пращат в пространството, или които минават през твоя ум. Не се занимавай и с отрицателните чувства и постъпки. - Кой оставил тая бомба на пътя? - Не питай, кой я оставил. Вземи жена си и децата си и бягай. Колкото по-скоро се отдалечите от бомбата, толкова по-добре. Тя може да експлодира всеки момент. Пипнете ли я, и вие, и всичко около вас ще отиде във въздуха.

Казано е в Писанието: „Фитилът на бомбата е запален, голяма експлозия ще стане в света.“ От хиляди години се говори за тая бомба. Иде това време. Бъдете готови да бягате и да се криете. Каквото можете да вземете със себе си, вземете; другото оставете настрана. Който не разбере тоя език, ще каже: Ще се мре, грешниците нека мислят за това. Няма защо да мислите за смъртта. Вие мислите за неща, за които аз не съм говорил. Мнозина ще минат през смъртта: праведният ще мине и замине, а грешникът ще мине и там ще остане. Ако туриш дърво в огъня, то ще изгори и ще се превърне в дим и пепел. Обаче, желязото, поставено в огъня, се нагорещява, зачервява се и не изгаря. Изложиши ли го на въздуха, то ръждява.

Изложиши ли златото на въздуха, чисто си остава. Значи, дървото изгаря в огъня, желязото се нагорещява и започва да свети, а златото се очиства и запазва цвета си. Желая ви да минете през огъня и да се очистите като златото. След това кажете: Разбрах смисъла на страданията.

Някой казва, че не се страхува от студа. Не трябва да се страхуваш от студа, но да станеш приятел с него. Една наша сестра отишла на баня. След като се измила добре с гореща вода, влязла в студения басейн и започнала да плава. По едно време усетила, че започва да замръзва и да я побиват тръпки по тялото. Едва успяла да си отиде вкъщи и легнала болна. От ушите ѝ започнало да тече кръв. След известно време оздравяла, но платила скъпо за неразумността си. Мнозина от вас постъпват като тая сестра. Те не пострадват от банята, но от крайностите в живота. От голяма любов някой минава в голяма омраза, от голяма вяра в голямо безверие. Тия крайности водят към катастрофа. Казваш: Аз вървя по крив път. - Ако вървиш в пътя на мъдростта, на любовта и на истината, ти не си в крив път. Който не знае как да върви, сам изкривява пътя си. И в най-светлия път да си, щом не знаеш, как да вървиш, ти изкривяваш пътя си и се натъкваш на мъчнотии и страдания. Всеки момент трябва да проверяваш, изкривил ли си пътя, или не. - По какво се познава това? - Ако имаш мир в душата си, твоите мисли, чувства и постъпки са прави, и ти си в правия път. - Искам да вляза в новия живот. - Лесно

можеш да влезеш, но не трябва да допускаш нищо отрицателно в себе си. Турете отрицателното в шишенца, херметически затворени. - Защо Бог допусна Христа и дявола да живеят на едно и също място? - Само така Бог може да накара дявола на работа. Следователно, дойде ли дяволът в дома ви, накарайте го да работи. - После? - После ще го заставите да се моли и да изправи погрешките си. - Искаме да го изпъдим от света. - Това е невъзможно, нито е ваша работа. Ваша задача е да изпъдите дявола от ума си, после от сърцето си. Като дойдете до постъпките си, т.е. до областта на физичния свят, оттам не можете да го изпъдите. Ако изпъдите злото от физичния свят, то ще влезе в сърденния свят, а оттам - в умствения. Значи, не може да изпъдите злото от физичния свят, но може да го впрегнете на работа и да се учите от него.

Казвате: По кой път да вървим? - Вие още не сте тръгнали по главния път. Сегашните хора вървят по разни пътища, още се блъскат, търсят истинския път. Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“ Като влезете в тоя път, ще намерите истината и живота. Той е правият път. Българинът има обичай, като намери правия път, да се отбива на една и на друга страна, да криволичи. Той не обича да върви направо. Пак държи правата посока, но върви по нея с отклоняване. Прав път е онъ, който внася хармония в мислите. Истината е това, което разширява и освобождава чувствата. Дето е истината, там са светлината и знанието, които освобождават човека от

робство и ограничение. „Аз съм пътят“ - пътят на знанието. „Аз съм истината“ - пътят на свободата и светлината. „Аз съм животът“ - пътят на любовта. Тоя път трябва да следвате всички. Това са трите начала на живота.

И тъй, пътят на любовта е път на новото учение. - Какво представя новото учение? - За да разберете новото учение, трябва да влезете в Христовото учение. Както Христовото учение има своя християнска етика, така и новото учение има своя етика, различна от тая на християнството. Аз се проявявам между вас според духа на християнската етика. Ще дойде ден, когато ще се проявявам според духа на новата етика. Като живее, човек си служи с различни средства - хармония, музика, поезия, изкуство. В тоя смисъл, музиката е стенография на живота. Всеки тон е сбор от думи, които трябва да се разчитат и превеждат. Ако направите правилен превод на музикалните тонове, ще придобиете нещо. Какво свирене е това, от което никой не се ползува? Ако си уморен и си посвириш, умората ти трябва да изчезне. И аз махам умората със свирене. Не свиря големи парчета, като тия на Бетовена, но малки. Големите музикални парчета са големи, скъпи яденета. Не е лесно да пригответши един голям, скъп обяд. Добре е, всеки от вас да има някакъв инструмент, на който да свири, да си помага в мъчнотиите. Ако някой не може да свири, да си вземе едно дайре или тъпанче и да бие на него. Ще кажете, че ви е срам да биете дайре или тъпанче. И без външно свирене, всеки човек бие

тъпан. Важно е да знаеш, как да го биеш.

Коя е основната мисъл на лекцията? - Трите начала: Да се движите в Христовия път, в пътя на истината и в пътя на живота.

Друга основна мисъл е тая, която определя кривината на гърба и на гърдите. Кривината на гърба не трябва да бъде голяма. Гърдите да са добре развити, а линията на задницата да не е много изпъкнала. Също така и коремът да не изпъква много напред. Не е правилно коремът да бъде капитан на тялото. Главата е капитанът. Като теглите права линия отпред на главата до краката, челото трябва да излиза поне един милиметър навън от гърдите; гърдите да излизат поне два милиметра вън от корема. Който може да тури ред и порядък в мислите, чувствата и постъпките си, може да бъде господар на главата, на гърдите и на корема си.

Упражнение: Поемате въздух и поставяте ръцете на раменете със свити пръсти на юмрук. Издишате въздуха - ръцете напред, с отворени пръсти. Бавно сваляте ръцете надолу. Вдишането и издишането на въздуха трае от поставяне ръцете на раменете до свалянето им.

Т.м.

7. Лекция от Учителя, държана на 24 февруари 1932 г.
София - Изгрев.

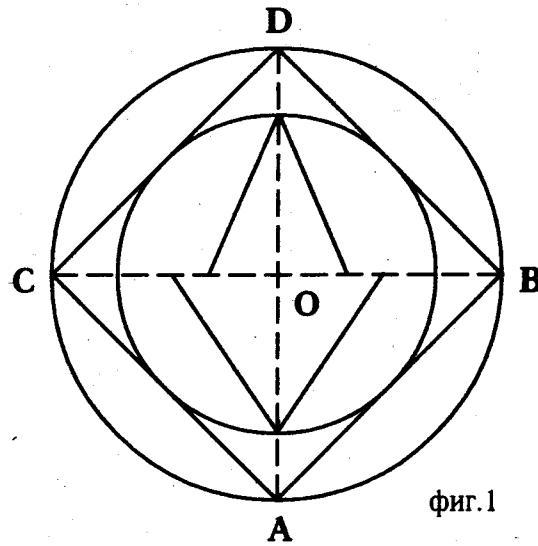
ФИЗИЧНИЯТ И БОЖЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ

Размишление.

Тема за следния път: Всеки от вас да направи опит, сам да се нарисува. Гледайте се в огледалото и се рисувайте. Интересно е да видите, какво може да постигнете в това отношение.

Всеки човек се нуждае от знанието на света. Не е достатъчно само да знаете, но да прилагате това знание. Знание без прилагане прави човека горд. Значи, гордостта е резултат на неизползвано, натрупано знание. Гордостта е обратен процес на смирението. - Кога се смирява човек? - Когато прилага знанието, което е придобил. Така той вижда, какво може да направи и какво не може, и постепенно се смирява. Който живее само за себе си, не може да използва знанието си и го трупа като излишен баласт. Като живее за Бога, за близния си и за себе си, човек дохожда до истинския живот и възможностите, които му са дадени.

На фиг.1 имаме кръга ACDB, който представя истинския живот и възможностите, които са скрити в него. Възможностите показват, какво може да направи човек. Центърът на кръга е точка или нула. - Отде иде нулата? - От Индия. За нулата се казва, че е нищо и е

фиг.1

по-малка от единицата. Въпреки това, нулата съдържа сила, която увеличава и намалява числата. Ако пред единицата туриете нула, числото се намалява. Ако след единицата туриете една нула,

числото се увеличава десет пъти. Тая сила показва възможностите за човешкото развитие. Числата 700, 800 и 500 показват силата на нулата. Двете нули след седморката, осморката и петорката показват, че тия числа имат възможност да растат.

Когато се говори за числата, като количества, ние имаме пред вид простата материя; обаче, когато се говори за числата, като форми, които съдържат живи сили, ние имаме друго разбиране за тях. Това са живи форми, носители на енергии. Например, ако измерите

дълчината и широчината на човешката глава, ще видите, че тия числа са живи, имат възможност да растат. Обикновено дълчината на главата е по-голяма от широчината ѝ. Това показва, че формата на човешката глава не е кръгла, но продълговата, т.е. елипсовидна. Дълчината на човешкото тяло има отношение към интелигентността на човека и неговата сила.

Високият човек, дългият нос, дългото ухо, дългите вежди показват, че човек е интелигентен. Дебелите вежди говорят повече за чувствеността на човека, отколкото за неговата интелигентност. Като се изучават веждите, трябва да се обръща внимание още и на дълчината на космите, тяхното направление, както и формата им. Дългите и тънки вежди, дългият и правилен нос също говорят за интелигентността на човека, която се определя още от широчината на ноздрите и тяхната форма. Отстрани на носа има две-три линии, които определят качеството на човешкия ум. В нисшите животни носът е сраснат с горната челюст, а в човека той е отделен, свободен. Това показва, че умът в човека работи самостоятелно.

Кръгът, като геометрична форма, крие в себе си зародиш на сили, които имат условия да растат и да се развиват. Някои математици твърдят, че в кръга се намират известни знаци, представени във вид на ъгли с противоположни посоки. Силите, които се отправят към върха на ъглите, постепенно изчезват. Следователно, тия сили са всяка по-малки от силите, които действуват в края на ъглите. Човешкият нос има

форма на ъгъл, горе тесен, долу широк, затова интелигентността и силата на человека зависи от долната част на носа. Горната, тясната страна на носа показва стремежа на человека. Тя е свързана с веждите. От голямо значение за человека е долната част на носа, неговите крилца. Те трябва да бъдат добре развити. Правилното развитие на носа се определя от човешките мисли и чувства. Колкото по-фини и правилни са те, толкова по-красиви са линиите на носа. Понякога тия линии се извиват като запетая, а понякога имат форма на еврейската буква йот, която съдържа творчески сили в себе си. Според еврейската кабала, човек е създаден само от йотове, тясно свързани помежду си.

Сега аз искам да ви обърна внимание върху живота, като нещо невидимо, но реално. Той се изявява чрез движения, а интелигентността - чрез светлина. Колкото по-голяма е светлината, толкова по-голяма е интелигентността. Дето чувствата са по-развити, там материията има по-голяма гъстота. Силата на чувствата има отношение към страстите. Затова казват: Силни чувства, силни страсти. Ако претеглите един човек със силни страсти, ще видите, че той тежи повече от интелигентния. Значи, духовните хора са по-леки от материалистите. В бъдеще, когато искат да определят, дали даден човек е духовен и до каква степен е духовен, ще го турят на везни, да го претеглят. От теглото му ще определят неговата духовност.

И тъй, съществуват два вида хора: обикновени, т.е. материалисти, които боравят само с физичния свят, и

дуловни. Първите се интересуват само от външния свят, но не и от неговото вътрешно съдържание. Те гледат на животните и растенията като на глупави, прости същества. Много естествено, те не проникват в тяхната същина и не се запитват, защо някои животни и растения са дълговечни. Има животни, които по отношение на дългия живот надминават човека. Това показва, че те знаят нещо повече от него за продължителността на живота. Сегашният човек едва достига до 120 години. За оправдание на своя кратък живот на земята, хората казват, че това се дължи на интензивността на живота. Значи, интензивният живот отнема силите на човешкия организъм. От една страна, човек изразходва повече сили, отколкото трябва, а от друга страна, няма достатъчно храна, с която да уравновеси тия сили. Щом е така, не му остава друго, освен да напусне земята преждевременно. Ще кажете, че така е определено, да си замине човек по-рано. Според мене, определените неща са разумни. Ако намирате, че нещо е неразумно, а, въпреки това, става, туй показва, че то не е определено да стане.

Сега, да се върнем към кръга, описан около квадрата ACDB. Тоя кръг е съставен от безброй малки величини, които излизат от центъра О - най-голямата величина, и отиват към окръжността. Центърът О е душата на разумната сила, която се изявява навън или във вид на клончета, или във вид на силови линии. На същото основание, човешката душа се намира в центъра на Битието. От душата, във вид на силови линии, излизат

всички органи на човешкото тяло. Според едни, душата се намира някъде под лъжичката; според други, тя е в средата на слънчевия възел, наречен стомашен мозък. В стомашния мозък се намират ред ганглии, които образуват първичния мозък. Последният играе роля при храносмилането и кръвообращението. Там е мястото на симпатичната нервна система. Мозъчната нервна система, със седалище главата, регулира човешката мисъл.

Значи, в човека има две нервни системи; симпатична нервна система, чрез която се проявява душата, и мозъчна нервна система, чрез която се проявява духът или умът на човека. Корените на човека се намират в симпатичната нервна система, а клонете са пръснати по цялото тяло. Когато човек страда, обича или се радва, това се отразява на симпатичната нервна система; когато мисли, това се отразява на мозъка, а оттам на лицето. Лицето е акумулятор, който събира енергията от външния свят и я предава вътре в мозъка и вън от мозъка. Затова трябва да се обръща внимание на лицето, като възприемател и предавател на енергии. Полицето се познава състоянието на човека. Достатъчно е да погледнеш очите, носа, устата на човека, за да познаеш, какво преживява. Човешкото лице представя две пирамиди: едната е с върха надолу - брадата на човека; над тая пирамида е поставен мозъкът; основа на пирамидата са човешките скули, които дават широчина на лицето. Втората пирамида е с върха нагоре - човешкият нос. В мозъка на човека, т.е. в двете

хемисфери се крият неговите възможности, чрез които той се проявява.

Казваме: Проявен и непроявен човек, или проявен и непроявен живот, т.е. добър и лош живот. Това се изразява с двата ъгъла на чертежа: единият ъгъл е обрнат с върха надолу, а другият - с върха нагоре. Първият ъгъл представя грешния, падналия човек, или човекът на чувствата. Вторият ъгъл - с върха нагоре, представя добрия човек, т.е. доброто естество на човека. Двата ъгъла - с върха нагоре и с върха надолу, представляват доброто и лошото естество на човека. Когато се проявява лошото му естество, той се обръща с главата надолу. Тогава неговите стремежи се отправят към земята, към света. Вън от света за него не съществува нищо реално. Той казва: Реално е само онова, което съществува на земята. Какво има на небето, това не ме интересува. Обърне ли се ъгълът с върха нагоре, ние имаме пред себе си човек със стремеж към слънцето. Той е представител на мисълта, на светлината, на благородното и възвишеното в човека.

Първият човек е старият, големият, с върха надолу. Праведният човек, с върха нагоре, е малкото дете, което сега се проявява. Понякога големият човек е недоволен от малкия и постоянно го кара да работи, да регулира дихателната система. Неправилното дишане внася утайки, наслоявания в човешкия организъм. - Кога диша човек неправилно? - Когато мисли и чувствува неправилно. В тоя смисъл, туберкулозата не е само външна, органична болест, но тя има отношение

към мислите и чувствата на человека. Изолачените мисли и чувства са условия за туберкулозата. Те произвеждат отслабване на дробовете. Следователно, ако внесете в ума си прави и светли мисли, а в сърцето си прави и благородни чувства, туберкулозата, сама по себе си, ще изчезне. - Аз ще умра. - Това е отрицателна мисъл. - Не мога да търпя тоя човек. - И това е отрицателна мисъл. Казвам: Ще живееш и ще търпиш. - Ще търпя, по неволя ще търпя. - Това не е търпение. Силният те бие и ти търпиш - това е търпение по необходимост. Обаче, вътрешно ти скърцаш със зъби и се заканваш: И аз ще дойда на власт, ще ти покажа, как се бие. Няма да се заканвате на хората, но ще търпите, както търпяха мъчениците за Христа. Те понасяха страданията с любов и, който вдигна ръка над тях, стана последовател на Христа. Ония, които ги гонеха, приеха от тяхната любов и светлина и станаха християни. Не можеш да вдигнеш ръка върху един истински християнин или светия и да не приемеш неговите идеи. Достатъчно е само с пръст да го бутнеш, за да тръгнеш в неговия път. Достатъчно е да кажеш една лоша дума за праведния или за светията, за да попаднеш под неговата светлина. Докоснеш ли се до неговото хоро, не можеш вече да се освободиш, ще играеш, както той играе.

Сега аз искам да насоча ума ви към новата мисъл, да ви освободя от старите разбирания на миналото, които са разбирания на млекопитаещите, на рибата. Въпреки това, човек си мисли, че стои много по-високо

от животните. В едно отношение, човек е по-високо от животните, но в друго отношение, те са разрешили някои въпроси по-добре от него. Например, птицата е разрешила семейните отношения по-добре от човека. Там и мъжката, и женската птици са равноправни. Никъде жената не е така свободна, както женската птица. Като изучавате живота на млекопитаещите животни, там жената е робиня. Тя носи целия товар на семейството; тя отглежда малките, а мъжът го няма никъде. Той се явява като гост и оставя жената да носи всичките последствия. Децата познават само майка си. Бащата не се явява никакъв. Едва сега, между млекопитаещите, специално между хората, бащата започва да се грижи за децата си и да поема тежестта на семейството. Като се намери пред големи мъчнотии, той казва: Не е лесно да станеш баща. Като живее на земята, човек ще стане и баща, и майка. Да станеш баща, това значи, да туриш край на своя egoизъм и да започнеш да се очовечаваш. Ако не станеш баща и майка, не можеш да се очовечиш. Младата мома и младият момък мислят само за себе си. Щом се оженят и станат баща и майка, те започват да мислят и за децата си. Като неженени, те мислят по един начин; щом се оженят, напушкат своя egoизъм.

Човек трябва да работи върху себе си, да стане красив, да подобри чертите на лицето си. Малко хора имат красива уста. Красотата ѝ се заключава в една особена извивка, която определя човешката интелигентност. В същност, интелигентността на човека

се очертава на неговия нос, затова той трябва да работи главно върху носа си. Той е магът на човешкото лице. Ако носът ви е правилен и добре развит, вие ще бъдете господари на себе си. - Как може човек да работи върху носа си? - Има ред методи за това, които трябва да се изучават. Ще работите, без да употребявате насилие върху себе си. Всяко насилие носи лоши последствия. Адам и Ева насилиха себе си, т.е. Божественото начало в себе си. Бог им заповядва да не ядат от забраненото дърво, но те не Го послушаха. Първо Ева яде и даде на Адама. Когато Бог запита Адама, защо наруши заповедта Му, Адам не обвини Ева, но каза, че тя е обмислила добре въпроса и след това предложила и на него от забранения плод. Ева, на въпроса, защо яде от забранения плод, побърза да обвини змията, като виновница за станалото. Тогава Бог каза на жената: „Понеже изльга, ще поставя вражда между твоето семе и змията.“ Следователно, днес не се борят мъжът и жената, но жената се бори със злото.

Какво представя жената? Тя е последното творение на Господа. Всяко последно творение е по-високо от предидущите. Бог направи растенията и животните преди човека. Значи, човекът стои по-високо от растенията и животните. На същото основание, Ева стои по-високо от Адама, т.е. жената стои по-високо от мъжа. Бог вдъхна на Адама жива душа, а на Ева - интелигентност. Значи, жената представя интелигентността. Когато се казва, че жената е само женствена, но не е интелигентна, това не е право.

Изобщо, жената е по-интелигентна от мъжа. Той е нагоден повече да воюва, да се бори - силен е, но в него няма голяма философия. Казват, че мъжът е гениален, учен, философ. Помнете: Гений, велик човек не може да се роди от пристрастна и глупава майка. Само интелигентната и умна майка може да роди гениален син или гениална дъщеря. Бащата може да е посредствен човек, но майката трябва да бъде умна и интелигентна. Това показва, че бащата по-мъчно предава своята интелигентност на децата от майката. Той може да предаде своята интелигентност, само ако и майката е интелигентна. Като се събере интелигентността и на двамата, ще се създаде нещо подобро.

И тъй, знанието, интелигентността произлизат от любовта. Мъдростта може да се прояви в човека дотолкова, доколкото неговата любов има за основа знанието и интелигентността. Тая любов наричаме просветена. Ако любовта ви не е просветена, нищо не може да родите. Някои птици имат такива отношения помежду си, каквито хората още не познават. Например, когато мъжката и женската птица изпълнят задължението си към своите малки, те са вече свободни. Между тях няма никаква ревност, нито разпуснат живот. Някои птици, като орела, са еднобрачни, а други - живеят задружно няколко години и после се напускат. Обаче орелът се жени само един път.

Това са вметнати мисли, които имат значение само за изясняване на някои въпроси. В това отношение

женитбата, бракът, е възпитателно средство, което освобождава хората от крайния egoизъм. Той втвърдява человека. Ако не се освободи от това втвърдяване, човек рискува да загуби живота си. Семейството налага на человека известни жертви, чрез които той изучава закона - любов към Бога. тая любов е център на всички възможности, на всеки живот. Това всеки може да опита. Като изучава себе си, човек вижда двете си естества: едното е тихо и спокойно, а другото постоянно е недоволно и за всичко се гневи. Първото естество наричаме разумно начало в человека, а второто - неразумно начало. Между двете естества има тясна връзка. Когато видите, че човек бърза, гневи се, иска по-скоро да постигне нещо, ще знаете, че в него действува неразумното начало. Разумното или Божественото начало в него тихо му нашеупва: Не бързай толкова, не се сърди, почакай, има време за тая работа. - Не, искам по-скоро да я свърша. Най-после неразумното естество в человека вижда, че е на крив път. Тогава разумното естество мълчи. - Защо боледувам? - питат неразумното естество. Разумното мълчи, нищо не му казва. - Защо страдам? И на тоя въпрос не получава отговор. Разумното не отговаря на тия въпрос, но тихо му нашеупва: Ако ме слушаш, няма да страдаш. Ти искаш да станеш велик, учен човек, но няма да успееш. - Защо? - Това са чужди желания, които са преплетени с твоите. Ти трябва да се научиш да отеляш твоето от чуждото и да даваш ход само на твоите мисли и желания. Искаш да бъдеш богат, велик

човек - това е чуждо желание. Ти виждаш духовното богатство на някой човек и пожелаваш да станеш като него. И това е възможно, но методът е крив. Духовното богатство се постига по вътрешен, духовен път. Ти искаш да го постигнеш по външен път. Това е невъзможно.

И тъй, ако вървиш по стремежите на неразумното начало в себе си, ти сам се осъждаш на падение, на израждане и най-после на смърт. Изгубиши духовното в себе си, ти умираш. Много естествено, щом изгубиш условията за своето развитие, ти умираш. Казват, че човек има две души: животинска и Божествена. Докато страда, докато се бори, Божествената душа присъствува в него, и той има условия да се развива. Напусне ли го тя, с него всичко е свършено. Затова казваме, че човек има бъдеще, докато се стреми към Божественото. Народът има бъдеще, докато всички хора се стремят към Божественото. Ако всички хора проявят любовта си към Бога, тяхното бъдеще е осигурено. Стремят ли се към величие, към надмощие над Божественото, те влизат в аномалиите на живота, които водят към греха. Прочетете пета глава към Галатяните, дето са изброени 17 качества на греха и девет плода на Духа.

Какво допринасят лошите качества и греха за човека? Те развалят кръвообращението му, вследствие на което цветът на лицето се изгубва, очите потъмняват, носът се деформира. Ако човек върви ред поколения в лошия път, брадата му постепенно ляга надолу, както в животните. Добрият и благороден човек се познава

потова, че на брадата си има една вдлъбнатина. Стане ли брадата равна и придобие форма на чуканче, тя се е деформирала вече. Живейте така, че всеки ден да придобивате нещо добро към линиите на лицето си, а не да се деформирате. Като наблюдавате устните на човека, виждате, че горната е по-развита от долната. Това е правилното положение. Такъв човек е повече активен, отколкото пасивен. Добре развита горна устна прави човека активен. Добре развита добра устна го прави пасивен. Активният човек лесно се сърди, но лесно му минава. Пасивният изглежда кротък, но той отвътре се бушува.

Стремете се към хармонията в живота, да изработите правилни хармонични черти на лицето. Всяко трептение на хармоничното лице е като трептенията на светлината. Това лице е подобно на сутринната зора. Както се увеличава сутринната светлина, така се увеличава сиянието на лицето в хармоничния човек. Светлината на добрия и хармоничен човек постепенно се усилва, докато един ден и в него изгрее слънцето на живота. Всеки от вас трябва да знае, дали Божественото в него взима надмошне, или човешкото. Ако Божественото взима надмошне, и бедни да сте, няма да се беспокоите; ако човешкото взима надмошне, и богати да сте, постоянно ще се беспокоите: да не се разболеете, да не изгубите богатството си.

Нова философия е нужна на човека, която да измени неговата мисъл. - Каква трябва да бъде мисълта на човека? - Права, положителна, светла. Трябва ли да

се вмъкваш в Божественото съзнание и да критикуваш Бога? Казваш: Защо Бог ме е създал такъв? - Бог не те е създал такъв. Ако ти обичаш да пиеш, Бог ли е виновен за това? Че си ял и пил, когато не трябва, ти си виновен за това. Имаши лоши навици. Обичаш да критикуваш хората, виждаш погрешките им - ти си виновен за това. - Какво са погрешките на хората? - Извержения. Не се занимавай с тях. Мини-замини, без да им обръщаш внимание. Да изследваш една добродетел, това е в реда на нещата. Всяка добродетел е скъпоценен камък, който ползва човека. Закон е: Докато се занимаваш с погрешките на хората, ти всяко ще страдаш. Те са зараза, от която не можеш да се освободиш. Христос казва: „Не съдете, да не бъдете съдени!“ Това значи: Не търсете погрешките на хората, да не се заразите от тях. Несъзнателно човек възприема погрешките на хората, защото те са скачени съдове. Спреш ли вниманието си върху погрешката на своя ближен, тя непременно ще влезе в тебе. В това отношение и влюбването е опасно нещо. Когато двама души се влюбят един в друг, те започват да си приличат - между тях става обмяна. Затова е казано в Писанието: „Лошите общества развалият добрите нрави.“ Влезеш ли в едно общество, добро или лошо, ти ще възприемеш нещо от него и ще измениш характера си.

И тъй, не може да има любов между хората, ако умът им не поеме ръководството на всяка работа. Ако умът не поеме работите на любовта, човек ще се обърка и не ще може да прояви любовта си правилно.

Оня, който се е влюбил привидно във вас, не може да ръководи работите на любовта. Той има пред вид вашето богатство, вашето обществено положение. Така и вълкът обича. Вълкът има дълга муцуна, което показва, че е интелигентен. Обаче, той не е разумен. Отдалеч още той познава, коя овца е болна и коя - здрава. От болната бяга, а здравата напада. В края на краищата, той плаща с живота си. Това се дължи на неговата неразумност.

Как постъпват добрият и лошият човек? Лошият човек, като те види, отдалеч още познава, може ли да се изльже, или не. Ако си религиозен, той започва да обещава, че лесно ще уреди работите ти и, ако успее да вземе нещо от тебе, повече не те търси. Че обещал да ти услужи, да свърши работата ти, той не иска да знае. Добрият човек, в отношенията си с хората, спазва следното правило: пари на заем нито дава, нито взима. Ако имаш никаква нужда, ще ти помогне; ако си гладен, ще те на храни; ако си беден пътник, ще ти плати пътя. Обаче, пари на заем на никого не дава. Той казва: Ако искаш да ти е мирна главата, пари на заем на никого не давай.

Сега аз ви говоря за живота, какъвто е в действителност, а не с неговите украшения и панделки. Ако харесвате панделките на живота, дръжте се за тях, но бъдете готови да се разочаровате. - Не трябва ли да взимаме пари на заем? - Може да взимате пари на заем, но ако разчитате на нещо. Честният човек предпочита да страда, отколкото да вземе пари на заем и да не може

да ги върне. Ако може да ги върне, свободен е да взима пари на заем; така ще се благослови и заемодателят. Благословение е да имаш отношение с добър и честен човек.

Аз изнасям въпроса за заема между другото, за да не се създават недоразумения между хората. - Може да ме изльжат хората. - Ако си изльзан, ти печелиш. Страшно е за оня, който лъже. Той внася отрова в своя организъм. Тая отрова се предава в кръвта на бъдещите поколения и те постепенно се израждат. Лошата мисъл е по-силна от материалната отрова. За да не трови организма си, човек трябва да държи в ума си Божествени мисли. Чрез тях той може да изпълнява Божията воля. Само така човек може да осигури доброто бъдеще. Ти няма да живееш само един път на земята - много животи те очакват. Като знаете това, не затваряйте очите си за своите погрешки, но ги изправяйте. Сегашните ви погрешки са неизбежни, те се предават по наследство, но работете върху себе си, за да ги изправите. Правете опити, без да говорите за тях. Защо ще говориш на хората за онова, което сам не си опитал? - Така каза Учителят. - Това още не е знание. Приложи знанието, опитай го, и като получиш плод, тогава говори за него.

Представете си, че някой от вас има лошо разположение. Как ще си помогнеш? Тури лявата си ръка на очите, да се допре до носа. После бавно, леко да мине край устата и да се свали долу. Така ще направиш три пъти. След това прекарай втория пръст

на дясната ръка над носа, пак три пъти. Като направиш упражнението съзнателно, неразположението ти ще изчезне. И без това упражнение може, но ще преживееш голямо напрежение. Някой път човек е много напрегнат, до пръсване, не знае, как да си помогне. Голямото напрежение се предизвиква от същества, които, със своите отрицателни мисли, нападат човека и го тормозят. Той прилича на бомба, която очаква най-малкото бутане, за да избухне. Голямо е напрежението на човека, когато го сполети някаква скръб. Тогава той стиска главата си, чупи ръцете си, движи се, но не може да си помогне. Добре е да стиска главата си, особено отзад, дето е мястото на вълка. С това той иска да му каже: Ти ме доведе до това положение.

Не стискай главата си, но тури пръста си на носа, твой добър съветник и от него искаш помощ. Илия, като чу гласа на Господа, закри лицето си, тури пръста на носа си и започна да мисли. Господ говори вътрешно на ума на човека и му помага. Казва се за Илия, че вдигнал дрехата си и започнал да се разговаря с Господа. Забелязано е, че когато мисли, човек туря леко ръката си на очите, без да ги натиска. Така той се вгълбява в себе си и мисли право.

Когато имате големи мъчинотии, правете упражнението, да си помогнете. - Може ли да си помогнем и без упражнението? - Знайте, че капиталът на физичния човек се определя от духовния свят. Всеки човек черпи енергия от духовния свят. Ако не е така, той не би могъл да живее на физичния свят, дето

постоянно го смучат. Ако човек не се кредитира от духовния свят, в скоро време той ще бъде изсмукан и отровен.

Казвам: Не преливайте водата от едно шише в друго. Колкото внимателно да я преливате, все ще излеете част от нея навън. Човек трябва да бъде извор.

- Има ли условия за това? - Има условия. Изворът в човека е неговият ум. Докато умът работи, чувствата в човека постепенно се облагородяват. Умът е изворът, сърцето е почвата, в която се посяват семената. Щом изворът блика и пои семената, Бог ще ги възрасти. Нека умът ви работи и възприема правата Божия мисъл, за да могат семената да растат и да се развиват правилно. - Аз съм религиозен човек. - Това нищо не значи. - Аз мисля самостоятелно. - И това нищо не значи. - Аз имам право разбиране за нещата. - И това нищо не значи.

Кое е истинско знание? Представи си, че ти имаш много знания, но не знаеш, как да ги приложиш, не можеш да си помогнеш. Приближавам се при тебе и ти прошепвам само три думи: Ти веднага ставаш от мястото си и свършваш започнатата работа. Това е истинско знание. - Как можа толкова лесно да оправиш обърканите си сметки?

Една комисия от десет души отишла при един американски банкер да иска някаква сума на заем. Банкерът ги погледнал, замислил се и казал: Нямам свободни суми, не мога да ви служа. Друг път елате. След малко една млада, красива мома отишла при

същия банкер да искаpara. С влизането си още тя се усмихнала, поздравила вежливо и се отправила към банкера. Навела се до ухото и тихо му прошепнала само три думи. Веднага банкерът станал, отворил касата си и дал на момата сто хиляди долари. Ще кажете, че момата завъртяла ума на банкера. Не, момата била умна, знае, как да говори на хората. Тя разполагала с вътрешна сила, която повдига духа на человека. Момата взела парите, поклонила се на банкера и си отишла. След шест месеца тя се явила при банкера да върне взетата сума. Тя постъпила честно, нямала никакво намерение да използва добротата на банкера. Едно от качествата на тая мома е, че имала любов към Бога и правилно отношение към Него. Някога вие се съмнявате в Господа и казвате: Дали съществува Бог или не? Отговаряме: Ако носът ви е на мястото си, Бог съществува. Ако не е на мястото си, не съществува. Носът е свидетелство за съществуването на Бога. Щом имате нос, Бог съществува. Един ден ще ви съдят, защо, след като имате нос, отричате Господа. За оправдание, ще кажете: Ние не знаехме, че нашият нос доказва съществуването на Бога. Тогава носът и всички същества, свързани с него, ще отидат при Господа и ще кажат: Ние говорихме на человека, доказвахме му, че Бога съществува, но той не искаше да слуша.

Какво се иска от человека? - Вяра, която да не се колебае от никакви външни и вътрешни бури. Бъдете здрав, голям параход, който да издържа и на най-големите бури и вълнения, без да пострада. Вълните

ще ви бият от всички страни, но щом имате вяра, ще излезете благополучно на спасителния бряг. При това положение, няма сила в света, която може да ви погуби. Нищо не може да устои пред Божественото начало в человека. Дето е Божественото, там е Бог. Дето Божественото отсъствува, там не е Бог. Човешкото трябва да се подчини на Божественото.

Коя е основната мисъл на лекцията? Ние говорихме за физичния и за Божествения живот. Следователно, ще се спрем и върху физичния или проявения човек и духовния или непроявения. Геометрически, физичният човек представя квадрат, а духовният - кръг. Ако се опише или впише квадрат в кръга, той ще има само четири допирни точки с окръжността. Тия допирни точки имат отношение към мислите, чувствата, постъпките и волевите действия на человека. Значи, физичният човек има само четири допирни точки с духовния. Щом се движи физичният човек, с него заедно се движат и допирните точки. Понеже физичният човек - квадратът се движи около духовния - кръга, той възприема неговата разумност. Един ден квадратът ще се отдели от кръга и ще остане само духовното в человека. Квадратът представя два триъгълника, свързани помежду си с общ диагонал. Горният триъгълник означава човешкия ум. Квадратът има отношение и към физичния, и към духовния свят, затова хората строят къщите си на квадратни основи. Човек трябва да знае, коя част от къщата му е духовна и коя - физична. Квадратът, на който хората строят

къщите си, трябва да има точно определени размери. Например, числото 13 е нещастно, особено за някои хора и народи.

На едно голямо угощение били поканени 13 души. Това се случило в Англия. Поканените не се решавали да присъствуват на угощението. Обаче, трима от тях взели всичката отговорност върху себе си. Те казали: Ние сме готови да се борим с числото 13 и, каквото нещастие стане, да дойде върху нашите глави. След няколко години и тримата свършили живота си с големи нещастия. Ако трима души се хвърлят от една голяма височина в една пропаст, ще останат ли живи? Числото 13 е високо място, отдето човек пада върху камъни. Той непременно ще пострада, затова трябва да вземе мерки, да се спаси. Ако не с друго, поне с парашут трябва да се спусне.

Сега, аз не искам да бъдете суеверни, да мислите, че и без знание може да се живее. Не е така. Незнанието е причина за големите нещастия в живота. Следователно, ще знаеш значението на числата, на дните и месеците през годината, за да се ползваш от знанието си. Разумният използва само тия часове, дни и месеци, които са полезни за него. Ония часове, дни и месеци през годината, които носят нещастие за човека, той ги прекарва в пост и молитва. И на вас казвам: Като се натъкнете на някакво нещастие, молете се. Само Бог може да ви избави от нещастията. Ако те нападне един неприятел, моли се на Бога да смекчи сърцето му, за да се освободиш от него.

Някъде в България, в горите, върлуvala една разбойническа банда, която нападала пътниците и ги обирала. Един ден през гората минавал един добър, благочестив човек. Като знаел, че може да срещне разбойниците, той почнал да се моли: Господи, на Тебе уповавам. Готов съм, каквото имам, да го дам на разбойниците. Едва изказал тия думи, насреща му излязъл главатарят на бандата, който го спрял с намерение да го обере. Пътникът му казал: Приятелю, имам в джоба си десетина лева. Вземи ги и си върви със здраве. Главатарят се замислил и му казал: Човече, бъди свободен. Такива хора, като тебе, не обираме. - Какво значи това? Ето една Божествена постыпка. Когато изпълняваш Божията воля, ти ще минеш през най-големи разбойници, без да те пипнат. И разбойниците слушат Господа. Те знаят, че животът им е в ръцете на Бога. Той казва на главатаря: Ще пуснеш тоя човек да си върви. Няма да го обираш. Трябва ли богатите да се обират? - Разбойниците имат ум, имат сърце и воля, трябва да мислят, какво правят. Ако не изпълняват Божията воля, ще носят отговорност за делата си.

Казвам: Който има вяра и упование в Господа, той страда по-малко и страданията му са осмислени. Прилагайте вярата в живота си, да имате опитности, чрез които да измените характера си, да преустроите своя организъм. Ако не можете да направите това, никакво знание нямате. Една от задачите ви е да подобрите външните условия на вашия живот. Вие

очеквате животът ви да се подобри сам по себе си.

Помните: Оправянето на свeta зависи от Бога и от вас. Това е една от трудните задачи. Тя не може да се реши изведнъж. От осем хиляди години Бог работи усилено върху душите на хората, ноте още упорствуват. Има нещо упорито, твърдо в човека, което не се подава лесно на влияние. Обаче, пробуди ли се Божественото в него, той лесно се-изправя. Има една сила, която лесно може да въздействува на човека. Тя е любовта. Затова се казва, че любовта ще спаси човечеството. Няма ли любов между хората, безпредметно е да им се говори, че не живеят добре. Видиш ли, че някой е неразположен, не го питай, защо е неразположен, но му помогни. Как ще му помогнеш? Погърси причината на неразположението му и, ако е гладен, на храни го; ако е бос, купи му обувки; ако е окъсан, купи му дрехи; ако е обезсърчен, кажи му няколко благи думи, да го насычиш. Ако искаш да помогнеш на човека, трябва да му дадеш нещо материално. Духовният свят се грижи и за материалните нужди на хората. И Бог има пред вид техните материални нужди. Той дава благата на хората и Той ги взима. Ако някой иска да има дете, Бог му дава. Престане ли да изпълнява Божията воля, Бог му взима детето. Човек трябва да разбере, че всички блага идат от Бога. Затова е казано: „Бог дава, Бог взима.“

Докато е на земята, човек се нуждае от материални блага. Ако слуша Бога, той ще има всичко необходимо. Ако не Го слуша, ще му се отнеме всичко, което му е

дадено. Той ще остане сам като кукувица. Не е лошо да бъдеш кукувица. Тя има вяра не само в себе си, но и в другите птици: снася яйцата си в чуждите гнезда. Тя вярва, че те ще излюпят яйцата ѝ. Ако кукувицата вярва в другите птици, колко повече вие трябва да вярвате в себе си, че като снесете яйцата си в своите гнезда, ще ги излюпите. Обаче, начинът, по който кукувицата живее, е стар. Вие не трябва да вървите по стария път на кукувицата, да очаквате другите птици да мътят вашите яйца. Днес, ако някой види кукувиче яйце в гнездото си, веднага го изхвърля навън. С други думи казано: Щом разбере лошото намерение на някого, той го счита за кукувиче яйце и го туря настрана. Ето защо, започнете ли една работа, сами трябва да я свършите, да не я оставяте на други - те да я свършат. - Време е нужно за тая работа. - И с това ще се съобразите. Какво трябва да прави онъ, който иде от топлите страни? Щом иде на север, ще хвърли тънките дрехи и ще облече дебели, топли дрехи. Ако иде от север на юг, трябва да хвърли дебелите дрехи и да облече тънки, леки дрехи. Всеки трябва да знае, от коя посока иде, накъде отива и да се съобрази със съответните условия. Някой казва: Аз ида от Бога. Щом идеш от Бога, ти слизаш на земята, дето са нужни топли дрехи и здрава къща. При това, няма да проповядваш, че живееш за Бога. Щом напуснеш земята и тръгнеш за небето, при Бога, ще облечеш топли дрехи и ще разказваш, какво си работил на земята.

Сега вие се събирате около мене, слушате ме, с цел

да изработите нови, правилни отношения помежду си. Като работите върху себе си, пазете се да не изпаднете в положението на старите хора, които виждат погрешките на своите близки, без да са в състояние да им помогнат. Изучавайте себе си и изправяйте своите погрешки; не виждайте погрешките на другите хора. - Защо? - Задачата ви е да изправите себе си. Ако се занимавате с чуждите погрешки, сами ще се спънете. - Не сме светии още. - Не сте светии, но сте кандидати за светии; не сте ангели, но сте кандидати за ангели; не сте гении, но сте кандидати за гении. Един ден ще постигнете всичко това, но сега сте само кандидати. - Как ще постигнем това? - По пътя на любовта. Така са работили пророците и светиите. Така е работил и Христос. Всички са минали през известни опитности; и вие трябва да минете през техните опитности, да придобиете известно знание.

Днес вие ядете същия хляб, който и Христос е ял, и с който е нахранил хиляден народ. Обаче, вие не можете да увеличите тоя хляб. - Защо? - Не знаете законите, с които Христос е работил. Пророк Данаил се помоли и Господ затвори устата на лъвовете. Ако някой от вас влезе в ров с лъвове, ще излезе ли жив? Трите момци влязоха с молитва в огнената пещ. Ангел Господен слезе между тях и те излязоха живи от пещта. Ако някой влезе в огнената пещ, ще излезе ли жив оттам? - Бог ще ни избави. - И това е възможно, но трябва да знаете, как да се молите. Трябва да гледате реално на нещата. Днес повечето хора живеят в

относителната реалност и мислят, че всичко знаят. Като говорят за Господа, мислят, че и Него познават. Те гледат на Господа като на човек и лесно се разколебават във вярата си. Ако Бог не отговори на молитвата им, те започват да му се сърдят. Не се сърдете на Господа. Той не е като вас. Бог нищо не ни дължи, дал ни е всичко даром. От нас се иска работа. Да благодарим за всичко, което ни е дадено и да го обработим. Казано е в Писанието: „Верният на малкото е верен и на многото.“

Време е вече да насочите ума си към истинското, положително знание, а не към това, което възгордява. Истинското знание повдига, облагородява и спасява човека. Бъдете готови за жертвата, която се иска от вас. Ще учите, ще придобивате знания и ще прилагате закона на жертвата. От вас се иска да живеете добре. Каквото правите, всичко да бъде по свобода, а не чрез насилие. Дишащ, защото е необходимо. Отваряш очите си, за да приемеш свобода. Това са естествени процеси. Така трябва да работите върху себе си - естествено и по свобода. Това изисква новият живот, който няма нищо общо със стария. Какво си бил в миналото, не е важно. Какво си днес и какво ще си в бъдеще, това е важно. Старото е отживяло времето си, ново трябва да градим, с нова, чиста материя. Едва сега започва новият градеж с нов материал. - Отде ще дойдат новите работници? - Когато всеки се прояви такъв, за какъвто е роден, той е нов работник.

Аз зная следното: Всички сте добри, но не знаете, как да проявите добротата си; всички сте умни, но не

знаете, как да проявите своята разумност; всички сте силни, но не знаете, как да проявите силата си. Това е най-лесното. Достатъчно е да завъртите ключа, за да дойде светлината. Каква мъчнотия има в затварянето на очите? Каква мъчнотия има в отварянето на очите? Каква мъчнотия има в затварянето и отварянето на устата? Каква мъчнотия има в правото мислене? Хвани леко носа си, повдигни погледа си нагоре и ще възприемеш една светла мисъл. Дойде ли ти една хубава мисъл, сподели я с Господа. Не си я изказал, както трябва - не се беспокой. Друг път ще я кажеш по-добре. Кажи си в себе си: Аз съм прогресивен човек. Днес мога да свърша само една работа; утре ще свърша две работи. Днес имам десет лева, готов съм да ги дам. Утре ще имам двадесет лева, и тях ще дам. Когато спечеля сто лева, и тях ще дам. Готов съм на всякакви жертви.

Т.м.

*8. Лекция от Учителя, държана на 2 март 1932 г.
София - Изгрев.*

МИ БЕМОЛ И ФА ДИЕЗ

Размишление.

Сега, като гледам рисунките, вашите портрети, аз си правя заключение. Всеки портрет представя характера на човека. Като описвате характера на някого, все едно, че му пишете писмо. В тоя смисъл, всяка ваша рисунка е едно писмо. Вашите сърца трептят, искате да знаете, какво сте написали в това писмо - добро или лошо. В случая, вашият интерес не е научен, но любопитство. Вие приличате на онай сестра, която слушаше, как свиря, не от научен интерес, а от любопитство. Тя дойде при мене строга, сериозна, преживява нещо. В това време аз свирех, правех едно научно изследване върху музиката. Поканих я да седне и продължих да свиря. Тя седи сериозна, слуша, какво свиря. По едно време лицето ѝ се развесели, тя се засмя и забрави скръбта си. Музиката ѝ подействува. Казвам: Музиката не е само съчетание на тонове. И в музиката, и в рисуването има една научна страна, която трябва да се изучава. Като наука, музиката е едно нещо; като изкуство - тя е друго нещо. Същото се

отнася и до рисуването. Природата е построена върху тоновете на музиката.

Като изучавам психологията на българина, дохождам до неговия музикален ритъм и намирам, че нещо му липсва. Сегашната музика се занимава с хармонията в природата, но тя още не може да изрази всички нейни прояви; тя не може да изрази ония дълбоки прояви на човешката душа. Има нещо скрито за нея. Затова казвам, че на съвременната музика липсва много нещо.

Представете си, че една българска песен започва от тона „до“. Тоя тон има червен цвят - цветът на живота. Значи, тонът „до“ е основният тон на живота. От тоя тон можем да съставим гама с един бемол - „ми“ бемол и с един диез - „фа“. Тая гама е минорна, но в нея има едно несъответствие - присъствието на „фа“ диез. „Ми“ бемол е импулс на човешката мисъл, с който трябва да преодолееш нещо. Ти се мъчиш да се справиш с едно препятствие, което наруши хода на твоето развитие. В българската музика „ми“ бемол е препятствие за интелигентността на българина. Като почувствува едно нарушение на равновесието между ума и сърцето си, той внесъл в музиката „фа“ диез - едно повишаване. Тонът „фа“ има зелен цвят - цветът на растенето, на храненето във физичния свят. Като се натъкнал на противоречие, българинът се върнал на тона „ре“ - човешката индивидуалност - оранжев цвят. Обикновено българинът започва смело, с тона „до“. Като се натъкне на препятствие, той започва тъжно, влиза в минорната

гама и си казва: Тая работа няма да върви добре. Сърцето му се свива от болка. Той започва да търси изходен път и си казва: Трябва да обърна повече внимание на материалното, да спечеля малко пари, човек да стана. Иначе, не ми дохожда на ум, какво да правя. В тъгата си той се издига малко, дохожда до тона „сол“ - ясно син цвят, който означава духовен стремеж в човека. Българинът поглежда нагоре, към Господа, запява тъжно и си казва: Господ е високо, моята работа не може да се нареди. Той не разбира законите. Бог помага и отвисоко. Така съчетани, тоновете правят песента тъжна. Като питаш някого защо плаче, сам не знае. Той казва: Тъжно ми е нещо. Казвам: Тоя човек плаче от неразбиране на нещата.

Какво трябва да направи българинът? - Да премахне бемола в своята музика. Първо той трябва да го махне от мисълта си. Като не разбира закона, той внесъл диеза, нотова е користолюбие. Не пей тъжна песен, но потърси начин, как да разрешиш противоречието в живота и да махнеш препятствието на пътя си. Българинът си пее тъжната песен, не иска да разреши противоречието. Българските музиканти, като свирят тъжни български песни, казват: Гениална е българската музика, има нещо класично в нея. - Кое е гениалното в българската музика? Кой е класичният елемент в нея? Има нещо хубаво в българската музика, но тя още не е разбрана. Сложна е българската музика. В нея има духовен елемент, който засега е доста изопачен. Който излива тъгата си в музика, той е музикант.

Песента му постепенно се изменя, според тъгата. За да изрази тия промени, той поставя различни знаци. Пее тъжната песен и туря ми бемол. Това значи: Нищо няма да излезе от моята работа. Какво да се прави, трябва да се живее. Българинът се малко, а иска да му се роди много плод. Обаче, от малкото не може да излезе много. Като не успява, българинът става смел, хвърля се в борба, в движение. Той взима тона „ре“. Щом не може да реши въпросите с главата си, щом нивата ражда малко, той става пехливанин. В тъжната песен на българина се виждат три неразрешени проблеми: учен не е станал, богат не е станал и силен не е станал, но прилага силата си. И американецът, като не успява в живота си, най-после става боксьор.

Сега, изпейте гамата: до, ре, ми бемол, фа диез, сол. Това е човешка гама. В природата не съществуват тъжни гами. Има някои гами, наредени от хората по естествен път, а други вървят неестествено. В първите са спазени правилата на природата. Тия хора имат възможност да се проявят като творци; те могат да мислят право. - Аз не съм музикант. - Не си музикант, но трябва да дадеш правилен ход на живота си. Това значи: Махни всички спънки от пътя на своите мисли и чувства. - Много вода тече, трябва да направя бент, да се спре буйното течение. За предпочитане е повече вода да тече, отколкото да поставяш бент на пътя ѝ. Това е разумно. - Защо? - Защото е естествено. Природата никъде не поставя бентове.

И тъй, изучавайте музиката съзнателно, за да

проникнете в нейния дълбок смисъл. Слушате една българска народна песен. За оня, който възприема тоновете като цветове, по тях той ще познае, какви са били условията, при които българинът е живял, как е мислил, как е разрешавал противоречията и т.н. - Коя е причината за противоречията на българина? - Причината се крие в неговата мисъл, в неговите чувства и в неговата сила, като си служил с мислите и с чувствата си и не могъл да разреши противоречията си, най-после той казал: Ще приложа силата си, ще стана пехливанин. Той започва от „до“, взима два пъти „ре“, отива до „ми бемол“, качва се на „фа диез“ и спира на „сол“. После пак започва от „до“ до „сол“. Това е неговата песен.

Сега, не е въпрос за критика. Ако критикуваш, можеш да критикуваш своя вътрешен живот. - Тъжен съм, не мога да мисля. - Трябва да знаеш, защо си тъжен. Тъгата ти е резултат на гамата, в която си попаднал. В коя гама влизат ми бемол и фа диез? - В сол минор. Изучавайте музиката като наука и изкуство, необходими условия за изграждане на човешкия характер. При изграждането на характера, човек се ползва от своите мисли, чувства и постъпки. Това са материал за строеж. Като казваме, че човек гради, имаме пред вид разумната природа. В същност, природата гради, а човек доставя материал за строежа. Колкото по-здрав и доброкачествен е материалът, толкова по-здрави тела се изработват. В тоя строеж музиката взима активно участие, като способност на

човешкия ум. Мястото на музикалното чувство е в предната част на главата, от двете страни на челото.

Кои са качествата на музикалния човек? Едно от качествата е тактът, музикална мярка за времето. Като пее или свири, музикантът знае, колко време трае всяка нота. При цялата нота времето е по-дълго. При половината и четвъртината нота времето се съкращава. Имаме 1/8, 1/16, 1/32 и 1/64 ноти. При тях времето се съкращава още повече. От съчетанието на тоновете в тактове, а тактовете в музикални изречения се образуват песните. Същото става и в речта. За да се произведе цяла реч или слово, първо си служим с отделни звукове, които се съчетават в срички, сричките в думи, думите в изречения, а изреченията - в непрекъснато слово. Разумно е словото.

Като съм дошъл на земята, между българите, и аз си служа с българския език. С всички български думи се примирих, само с една още не съм примирен. Коя е тая дума, не казвам. И досега още не мога да намеря дума, с която да я заместя. Трептенията на тая дума не са лоши, но има нещо неприятно в нея. Тая дума е неприятна и в английски език, и там не съм намерил дума, с която да я заместя. Като дойда до тая дума, работите се объркат, обръщат се с главата надолу. Дето и да се тури, все куца нещо. Това показва, че в строежа на българския език липсва нещо. Мисълта на българина трябва да се измени. Тогава ще се измени и езикът му. С това заедно ще се измени и българската народна песен. Ще кажете, че има нещо гениално в

тъжната песен на българина, но оня, който я съставил, сам не знае, защо е турил бемол в нея. Казвате: Трябва да има малко тъга в песента. Това е все едно да кажеш, че макар и малко, трябва да се скарате на човека. Това са неестествени неща. Ако трябва да се караш на човека, да му кажеш няколко строги думи, речта ти ще бъде неестествена. Тя не върви по закона на любовта и свободата, но по закона на ограничението.

Какво ще кажете, ако накарам някой от вас да изпее една песен? И добре да пее, той ще се откаже, страхува се, да не се изложи. Кога се излага човек? Ако светският човек попадне в едно религиозно общество и изпее една българска народна песен, ще каже, че се е изложил. Ако духовният човек попадне в светско общество и изпее една духовна песен, и той ще каже, че се е изложил. Защо в светско събрание да не изпееш една духовна песен? И защо в духовно събрание да не изпееш една светска песен? Светската и духовната песен не излязоха ли от душата на българина? Не минаха ли през неговото сърце? Колко пъти се събират млади и стари заедно да си попеят! Старите искат да им се изпее някоя тъжна песен, а младите искат да си попеят и поиграйт, да се повеселят. Младите запяват една тъжна българска песен, а старите слушат и плачат, спомнят си миналото. После младите се хванат на хоро да си поиграят.

Българинът започва с тъжна, религиозна песен, а свършва с весела и игрича светска песен. Да изпееш един път „ми бемол“, има смисъл, но да го пееш по

няколко пъти на ден, това значи, да изпаднеш в ипохондрия. Да туриш малко пипер в яденето, разбирам, но да туриш няколко пъти, това значи, да развалиш вкуса си. Кажеш ли една дума, не я повтаряй. Ако я употребиши няколко пъти, ще минеш през гамата „сол миньор“. Като минаваш през всички тонове на миньорната гама, ти се свързваш с техните цветове. Има смисъл да повтаряш тоновете, ако можеш да разредиш тия цветове, да станат по-разредени, почисти и светли. Ако цветовете на тоновете се сгъстяват, ти не разбираш смисъла нито на тоновете, нито на думите, започваш да се объркваш, взимаш противоположна посока и казваш: Не заслужава човек да живее.

Казвам: Не е добре да се движиш само между бемоли, но и между диези само не е добре. Ти постоянно ще повишаваш, ще развиваш личните си чувства и ще влезеш в стълкновение с хората. Значи, не можеш да живееш нито само с бемоли, нито само с диези.

И тъй, когато дойдем до духовните и до светските песни, важно е чистотата на тоновете. Във всички песни, които съм дал досега, отличителното в тях е чистотата на тоновете. Те освобождават човека от всички преплитания, както и от лошите наследствени черти.

Казвате: Можем да пеем, както и да е, безразлично, дали ще поставим бемол или диез. Не е така. Ще повишаваш и понижаваш според случая. Ако мъчнотиите и препятствията в живота ти са големи, ще

туриш пред себе си диез, да повишиш тона. Ако не туриш диез, поне ще махнеш бемола, мястото му не е там. С други думи казано: Влезе ли в ума ти една тъжна мисъл, а в сърцето ти - тъжно чувство, помъчи се да ги махнеш, мястото им не е там. Първата песен, тъжната, която започва от „до“ и свършва до „сол“, аз съм я свирил, и на вас ще я свиря някога, но втората песен - за младите, няма да я свиря. И в нея има тъга, но по-малко. Някой момък се влюбил в млада мома, която си играе с него, да го помъчи малко. И момата го обича, но иска да си поиграе малко с него. Старият слуша с внимание тъжната песен, пренася се в миналото и казва: Велики времена бяха ония! - Велики времена бяха, но с два неестествени знака - един бемол и един диез. Това не е най-добрата песен. Сега аз говоря за тоновете с техните цветове и знаци - бемол и диез. Без цветовете и без знаците, тоновете нямат никакъв смисъл. Защо на нотата „ми“ да няма бемол, а на „фа“ - диез? Чрез бемолите и диезите се нарушава естественият ход на нещата. Песента с „ми бемол“ и „фа диез“ представя една несрета, която се дължи на факта, че първоначално българинът не е разбирал живота.

Като ви наблюдавам, виждам, че и вие имате много „ми“ бемоли и „фа“ диези. Оставете бемолите и диезите на страна. Не ви трябват бемоли и диези. Вие се нуждаете от чисто „ми“ и чисто „фа“. Вие се нуждаете от чисти мисли и чисти чувства - нищо повече! Казвате: Бог ще оправи работите. Как ще ги оправи? Като дойде

вашият добър учител по музика, как ще ви оправи? - Като премахне всички bemоли и диези.

Като ученици, вие трябва да прилагате новите правила в живота. Досега сте живели с много правила, но днес те вече не работят. Срещате човек, който прави движения с ръцете, с раменете, с главата. Друг движи мускулите на лицето си, мърда устата си. Трети човек говори високо, грубо. Като разглеждате тия хора, казвате, че не ви се харесват, неприятно ви е да ги срещате. Това са навици, които са придобити още в миналото. Как са ги придобили, и те не знаят. Коя е причината за тия движения, също не знаят. Те са резултат на излишна енергия, която днес се проявява по един или по друг начин. Някой човек е крайно енергичен, обича да говори. Не е достатъчно само да говориш, но трябва да знаеш, какъв резултат ще има твоето говорене. Важно е движенията на човека да бъдат правилни и разумни. Това се постига, когато човек има връзка с Божественото начало в себе си, с разумността в природата, както и с цялата природа. Тогава, каквото и да кажете, всичко ще бъде на място. Каквото и да направите, всичко ще се хареса. Това е по отношение на хората. В тоя свят нещата не са на място. Обаче, по отношение на природата или на Божествения свят, каквото и да направите, ще се използува. Дали ще направите добро или зло, природата ще му намери място и ще го използува. Вашата мисъл, вашите действия, колкото и да са дисхармонични, не могат да нарушаат хармонията в Божествения свят. Там всичко

се използува. Каквото дойде отвън, веднага се преработва и поставя на своето място.

Помните: Всяка мисъл, добра или лоша, се връща при своя източник, като носи със себе си придобивките от своето пътуване. Не може да отправиш някъде една добра или лоша мисъл, без да понесеш последствията ѝ. Това е закон. Ето защо, великите Учители сочат на хората правия път. Те казват, че никой не може да избегне последствията на своите мисли, чувства и постъпки. Днес или утре, след десетки години или векове, ти ще се натъкнеш на тая реалност. Ти може да си забравил, какво си правил някога, но ще се натъкнеш на последствията на твоите дела и ще се чудиш, откъде дойде нещастietо. Казваш: Едномислех, друго стана. Кой е причината за това? - Ти сам си причината. - Аз не исках да стане това, а то стана. - Попрено трябваше да мислиш за това. Станало е вече, няма какво да правиш. Сега ще благодариш на Бога за всичко, което е станало и ще приемеш новата мисъл. По силата на закона, един ден тя ще се върне при тебе с големи придобивки и ти ще ликвидираш със старото.

Какво да правим с погрешките си? - Ще ги исправите. - Искам да не правя погрешки. - И това може, но трябва да бъдеш разумен, добър, справедлив. Според мене, силният човек прави погрешки, но той е силен и ги исправя. Слабият не прави погрешки. Оня, който греши и не иска да исправи погрешката си, е слаб човек. Питам: Защо, като правил погрешки, бил силен, а сега, като дойде до изправянето им, става слаб? Щом

не иска да изправи погрешките си, законът го хваща и го заставя да ги изправи. Бъди силен, сам да изправиш погрешките си. Не чакай законът да те заставя. Ако не искаш да изправяш погрешките си, бъди силен да не ги правиш. Не туряй в ума си мисълта, че си слаб и не можеш да изправиш погрешките си.

Казваш: Аз живея добре, правя добрини. - Така е, но знай, че животът е прогресивен, и всеки ден трябва да правиш по едно добро. - Аз си научих уроците. - Ти научи уроците си за днес, но не си научил уроците за другия ден. Всеки ден носи нови уроци, които трябва да изучаваш. Казваш: Кажи ми, какво е писано на главата, на лицето и на ръката ми. - Няма защо да ти се казват тия неща. Написани са ред патологични знаци, които не трябва да се знаят. Ако Бог е заличил престъпленията на вашето минало, трябва ли аз да ги откривам наново? Бог е наредил живота така, човек да мисли, че идваш за пръв път на земята. Бог му казва: Работи и не мисли за миналото. - Искам да зная, какъв съм бил в миналото. - Аз зная, какъв е бил, но няма смисъл да му казвам. Защо ще му кажа, че е бил някакъв харамия? Той мисли, че е бил добър човек - нека си мисли. Бог е вложил нещо хубаво в него. То е вложено не само в миналото, но и днес. Бог го е кредитирал, дал му е добри условия, роден е от добра майка и баща, при добри братя и сестри. - Има нещо, което не ми харесва. - Остави настрана това, което не ти харесва. Работи върху това, което Бог ти е дал. Използвай добрите условия, при които си роден.

Сега и на вас казвам: Използвайте настоящето, което ви е дадено. Използвайте условията, при които днес живеете. В бъдеще, когато станете силни, ще се върнете назад да изправите онова, което не ви харесва. Тогава българинът ще поправи своята тъжна песен с bemol и diез. И вие, като объркате работите си, туряте bemoli и diези. Ти не знаеш, че така се отклоняваш от правия път. - Как ще се върнем в правия път? - Като се освобождавате от отрицателните мисли и чувства. Като станете сутрин от сън, отправете мисълта си към Бога, с молба да ви освободи от чуждите, натрапени мисли. Това не се постига изведнъж. Достатъчно е да съедините мисълта си с Божията, за да оправите пътя си. Тогава и вие ще работите заедно с Бога, да изправите погрешките си. От вас се иска търпение, да дойде вашето време, което Бог е определил да ви помогне. Само една миллионна част от секундата е нужна на Господа, за да помогне на всеки човек, но трябва да чакате реда си. Нямате ли търпение да дочекате реда си, ще се сърдите на тоя, на оня, на Провидението и най-после и на Бога. Бъдете благодарни и на малкото. Каквото и да ви се случи в живота, благодарете и за него. Колкото малка помощ да ви е дадена, благодарете и за нея.

Сегашните хора се спрели на такова място, дето всички неща могат да се поправят. Не използваш ли това място, всичко ще загубиш и ще кажеш: Всичко е свършено с мене. Питам: Можеш ли да мислиш? - Мога. - Можеш ли да чувствуваш? - Мога. - Искаш ли

да живееш? - Искам. - Тогава ще знаеш, че работата ти ще се оправи. Достатъчно е един човек да те обича, за да се оправят работите ти и да живееш. Когато пожелае, Бог може да ти върне живота. От тебе се иска само едно: да изправиш погрешките си. Иначе, ти ще попаднеш в закона на ограничението. Като правиш погрешки, радвай се; като ги изправяш, пак се радвай.

Представете си, че някой човек отиде в дома на една бедна вдовица, даси поговори с нея. От разговора той разбира, че тя има спестени 200-300 лв. Той намисля да я обере. На другия ден пак я посещава, взима парите ѝ и си отива. Вечерта започва да се моли, но съвестта му не го оставя спокоен. Той си казва: Какво направих днес? Обрах една бедна вдовица. Защо направих тая погрешка? Как ще я поправя? Изведенъж му дохожда една светла мисъл, да отиде при вдовицата и, без да ѝ каже, че я обрал, да изправи погрешката си. Той взима два чуvalа брашно и, вместо взетите 200 лв., взима 1200 лв. и отива при вдовицата. Тя започва да се оплаква, че някой я обрал, взел последните ѝ 200 лв., спестени с труд, но той ѝ казва: Не се беспокой, аз ида да изправя погрешката на крадеца. Ето, вземи тия 1200 лв., вземи двата чуvalа брашно и благодари на Бога за станалото. Така и вдовицата е радостна, и тоя, който я обрал.

Питате: Защо трябваше да оберат бедната вдовица?

- За да се отвори и нейното сърце, да познае Бога. Тя е бедна, защото сърцето ѝ е затворено. А на оня, който я обра, се даде възможност да прояви силата си - да

направи погрешка и да изправи погрешката си.

Сега и на вас казвам: Отворете широко сърцата си, да не ви обират. Ако пък сте обрали някого, бъдете готови да изправите погрешката си, да върнете взетото десетократно.

9. Лекция от Учителя, държана на 9 март 1932 г.

София - Изгрев.

•СЪДЪРЖАНИЕ•

ЗАКОНЪТ И ЛЮБОВТА	3
РАЖДАНЕ И РАСТЕНЕ	30
ДВЕТЕ ОТВЪРСТИЯ	49
ЛИЦА НА РЕАЛНОСТТА	75
ЛЮБОВТА НА БЕЗСМЪРТИЕТО	94
ДОБРОТО РАЗПОЛОЖЕНИЕ	116
ТРИТЕ НАЧАЛА	147
ФИЗИЧНИЯТ И БОЖЕСТВЕНИЯТ ЖИВОТ	167
МИ БЕМОЛ И ФА ДИЕЗ	195